

Europeiska unionens officiella tidning

L 122

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

11 maj 2011

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 443/2011 av den 5 maj 2011 om utvidgning av den slutgiltiga utjämningsstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga utjämningsstull som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore 1
- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 444/2011 av den 5 maj 2011 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 599/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 599/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore 12
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 445/2011 av den 10 maj 2011 om ett certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar och om ändring av förordning (EG) nr 653/2007 ⁽¹⁾ 22
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 446/2011 av den 10 maj 2011 om införande av ett preliminärt antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia 47

Pris: 7 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2011 av den 6 maj 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen** 63

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 448/2011 av den 6 maj 2011 om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Σταφίδα Ηλείας [Stafida Ilias] [SGB])** 65

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 449/2011 av den 6 maj 2011 om införande av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (陕西苹果 [Shaanxi ping guo] [SUB], 龙井茶 [Longjing Cha] [SUB], 琯溪蜜柚 [Guanxi Mi You] [SUB], 蠡县麻山药 [Lixian Ma Shan Yao] [SGB])** 67

- Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 450/2011 av den 10 maj 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 69

DIREKTIV

- ★ **Kommissionens direktiv 2011/58/EU av den 10 maj 2011 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att förnya införandet av karbendazim som verksamt ämne ⁽¹⁾** 71

BESLUT

2011/276/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 26 maj 2010 om statligt stöd i form av en förlikningsuppörelse om skatt som Belgien har genomfört till förmån för företaget Umicore SA (f.d. Union Minière SA) (Statligt stöd C 76/03 [f.d. NN 69/03]) [delgivet med nr K(2010) 2538] ⁽¹⁾** 76

2011/277/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 10 maj 2011 om ändring av bilaga II till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att vissa regioner i Italien är officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) och om ändring av bilagorna till beslut 2003/467/EG vad gäller fastställandet av att vissa regioner i Italien, Polen och Förenade kungariket är officiellt fria från bovin tuberkulos, bovin brucellos och enzootisk bovin leukos [delgivet med nr K(2011) 3066] ⁽¹⁾** 100

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 443/2011

av den 5 maj 2011

om utvidgning av den slutgiltiga utjämningstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom förordning (EG) nr 598/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 23.4,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 194/2009 ⁽²⁾ införde kommissionen en provisorisk utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna.
- (2) Genom förordning (EG) nr 598/2009 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) införde rådet en slutgiltig utjämningstull på 211,2–237 EUR per ton på import av biodiesel enligt definitionen i artikel 1.1 i den förordningen (nedan kallad *den berörda produkten*) med ursprung

i Förenta staterna (nedan kallad *de gällande åtgärderna*). Den undersökning som ledde fram till antagandet av förordningen om slutgiltig tull kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.

- (3) Det bör också noteras att rådet genom förordning (EG) nr 599/2009 ⁽⁴⁾ införde en slutgiltig antidumpningstull på 0–198 EUR per ton på import av den berörda produkten.

1.2 Begäran

- (4) Den 30 juni 2010 tog kommissionen emot en begäran enligt artikel 23.4 i grundförordningen om att undersöka eventuellt kringgående av de utjämningsåtgärder som införts beträffande import av den berörda produkten. Begäran ingavs av *European Biodiesel Board* (EBB) för unions-tillverkarna av biodiesel.
- (5) Enligt begäran kringgicks utjämningsåtgärderna beträffande import av den berörda produkten genom omlastning via Kanada och Singapore samt genom export av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel.
- (6) I begäran anfördes det att en betydande förändring i handelsmönstret för export från Förenta staterna, Kanada och Singapore har ägt rum efter införandet av åtgärderna beträffande den berörda produkten och att det inte finns någon annan tillräcklig grund eller motivering för denna förändring än införandet av tullen. Denna förändring i handelsmönstret sades bero på att den berörda produkten omlastas via Kanada och Singapore.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 67, 12.3.2009, s. 50.

⁽³⁾ EUT L 179, 10.7.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 179, 10.7.2009, s. 26.

- (7) Enligt begäran hade man efter införandet av åtgärderna även börjat exportera biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel från Förenta staterna till unionen för att utnyttja tröskeln för biodieselhalt i beskrivningen av den berörda produkten.
- (8) I begäran anfördes det vidare att de positiva verkningarna av de gällande utjämningsåtgärderna beträffande den berörda produkten undergrävdes i fråga om både kvantitet och pris. Det hävdades att betydande importvolymerna av biodiesel i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent biodiesel från Kanada och Singapore samt av biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel tycktes ha ersatt importen av den berörda produkten. Det förelåg dessutom tillräcklig bevisning för att priserna på den ökade importen var betydligt lägre än det icke-skadevållande pris som fastställdes vid den undersökning som ledde fram till de gällande åtgärderna.
- (9) Slutligen hävdades det i begäran att priserna på den berörda produkten fortfarande subventioneras i enlighet med vad som tidigare fastställdes.

1.3 Inledande

- (10) Sedan kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén fastställt att det fanns tillräcklig *prima facie*-bevisning för att inleda en undersökning enligt artikel 23 i grundförordningen inledde den en undersökning genom förordning (EU) nr 721/2010⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om inledande*). I enlighet med artikel 24.5 i grundförordningen ålade kommissionen genom förordningen om inledande även tullmyndigheterna att registrera import som avsänts från Kanada och Singapore samt import med ursprung i Förenta staterna av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung.
- (11) Genom förordning (EU) nr 720/2010⁽²⁾ inledde kommissionen också en parallell undersökning rörande eventuellt kringgående av antidumpningsåtgärderna beträffande import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna genom import av biodiesel som avsänts från Kanada och Singapore samt genom import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

1.4 Undersökning

- (12) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i Förenta staterna, Kanada och Singapore. Frågeformulär sändes till de kända tillverkarna/exportörerna i Förenta

staterna, Kanada och Singapore. De berörda parterna gavs tillfälle att inom tidsfristen i förordningen om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

- (13) Följande företag besvarade frågeformulären, och kontrollbesök gjordes sedan på plats hos dem:

Tillverkare/exportörer i Kanada:

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel

Handlare i Singapore:

— Trafigura Pte Ltd

— Wilmar Trading Pte Ltd

Tillverkare/exportörer i Förenta staterna:

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc.

— Louis Dreyfus Corporation

Närstående importörer:

— BP Oil International Ltd

— Cargill BV

- (14) Besök gjordes också hos de behöriga myndigheterna i Kanada och Singapore.

1.5 Undersökningsperiod

- (15) Undersökningsperioden omfattade perioden 1 april 2009–30 juni 2010 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). För undersökningen av den påstådda förändringen i handelsmönstret inhämtades uppgifter för perioden från och med 2008 till och med undersökningsperiodens slut.

⁽¹⁾ EUT L 211, 12.8.2010, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 211, 12.8.2010, s. 1.

2. PRODUKT SOM OMFATTAS AV UNDERSÖKNINGEN AV KRINGGÅENDE

- (16) Den produkt som berörs av det eventuella kringgåendet, dvs. den produkt som omfattades av den ursprungliga undersökningen, är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 och ex 3824 90 97 och med ursprung i Förenta staterna.
- (17) Den produkt som omfattas av undersökningen av kringgående är tvådelad. När det gäller den påstådda omlastningen via Kanada och Singapore är produkten identisk med den produkt som omfattades av den ursprungliga undersökningen enligt beskrivningen i föregående skäl. När det gäller direkta leveranser från Förenta staterna är den produkt som omfattas av undersökningen biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna.

3. IMPORT AV BIODIESEL TILL UNIONEN JÄMFÖRT MED EXPORT FRÅN FÖRENTA STATERNA

- (18) Sedan de provisoriska utjämningsåtgärderna infördes i mars 2009 har importen av den berörda produkten praktiskt taget upphört. I tabellen nedan ges en sammanfattning av läget:

Import av biodiesel och vissa biodieselblandningar till Europeiska unionen

enligt KN-nr 3824 90 91 (i ton)

	2008	Andel	2009	Andel	UP	Andel
Förenta staterna	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Källa: Eurostat

- (19) Ovanstående uppgifter från Eurostat omfattar all biodiesel innehållande minst 96,5 % estrar.
- (20) Som en jämförelse rapporterar Förenta staterna export av biodiesel och biodieselblandningar enligt HTS-nummer 3824 90 40 00 (blandningar av fettämnen av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung) enligt följande:

Export av biodiesel och biodieselblandningar från Förenta staterna

enligt HTS-nr 3824 90 40 00 (i ton)

	2008	2009	UP
Europeiska unionen	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Källa: Department of Commerce, Förenta staterna

- (21) En jämförelse mellan de två ovanstående tabellerna leder till slutsatsen att de 358 291 ton som exporterades till unionen under undersökningsperioden är blandningar med en biodieselhalt på högst 96,5 %.

4. KANADA

4.1 Allmänna överväganden

- (22) Tillverkarna/exportörerna i Kanada visade stor samarbetsvilja. Två tillverkare som stod för uppskattningsvis 90 % av den kanadensiska tillverkningen av biodiesel besvarade frågeformuläret och samarbetade till fullo i undersökningen. Dessutom samarbetade intresseorganisationen *Canadian Renewable Fuels Association* och de behöriga kanadensiska myndigheterna i undersökningen.
- (23) Enligt artikel 23.3 i grundförordningen ska förekomsten av kringgående bedömas på grundval av en undersökning i tur och ordning av om det inträffat någon förändring i handelsmönstret mellan Förenta staterna, Kanada och unionen, om denna förändring härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av tullen samt om det finns bevisning för att skada föreligger eller för att de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om priser på och/eller kvantiteter av den likadana produkten och för att den importerade likadana produkten fortsatt subventioneras.

4.2 Förändring i handelsmönstret

4.2.1 Import till unionen

- (24) Importen av biodiesel från Förenta staterna sjönk från 1 487 790 ton under 2008 till 381 227 ton under 2009 och till nära noll under undersökningsperioden.
- (25) Enligt uppgifter från Eurostat ökade däremot den totala importen av biodiesel från Kanada till unionen väsentligt mellan 2008 och undersökningsperioden, från 1 725 ton under 2008 till 140 043 ton under 2009 och 197 772 ton under undersökningsperioden.

4.2.2 Export av biodiesel från Förenta staterna till Kanada

- (26) Inga tullar eller andra former av importbegränsningar är tillämpliga på försäljning av biodiesel mellan Förenta staterna och Kanada.
- (27) Enligt amerikansk statistik ökade exporten av biodiesel från Förenta staterna till Kanada från 967 ton under 2008 till 128 233 ton under 2009 och 161 841 ton under undersökningsperioden.
- (28) En jämförelse mellan exportstatistiken från de amerikanska myndigheterna och den importstatistik som de kanadensiska myndigheterna lämnade på plats visade på betydande skillnader på månadsbasis. Enligt den kanadensiska statistiken ökade importen av amerikansk biodiesel från 11 757 ton under 2008 till 18 673 ton under 2009 och 174 574 ton under undersökningsperioden.
- (29) Enligt de kanadensiska myndigheterna finns det inget särskilt tulltaxenummer för att deklarerat biodiesel. De

noterade att Kanada och Förenta staterna utbyter importuppgifter för att använda dem som respektive exportuppgifter. Således borde de kanadensiska importuppgifterna och de amerikanska exportuppgifterna stämma överens på sexställig nivå, vilket de gör tämligen väl enligt HTS-nummer 38 24 90. Bortom den sexställiga nivån har länderna dock egna klassifikationssystem. Det bör också noteras att den kanadensiska statistiken endast täcker import som tullklareras i Kanada och inte omlastade varor.

- (30) Trots skillnaderna mellan de två uppgiftskällorna är slutsatsen att det är tydligt att den amerikanska exporten av biodiesel till Kanada ökade mellan 2008 och undersökningsperioden, särskilt efter införandet av utjämningsåtgärderna. Den kanadensiska marknaden för biodiesel kan för närvarande inte ta upp sådana mängder biodiesel. Tillverkarna av faktisk kanadensisk biodiesel är till och med exportorienterade.

4.2.3 Tillverkning i Kanada och försäljning av faktisk kanadensisk biodiesel till unionen

- (31) De två samarbetsvilliga tillverkarna i Kanada köpte ingen biodiesel från Förenta staterna eller någon annan källa under undersökningsperioden.
- (32) Tillverkning av biodiesel är en nyetablerad industri i Kanada. Under undersökningsperioden fanns det sex tillverkningsanläggningar, men de två anläggningar i östra Kanada som ägs och drivs av de två samarbetsvilliga tillverkarna står ensamma för uppskattningsvis 90 % av den sammanlagda tillverkningen.
- (33) Utifrån de tillverkningsvolymerna som de samarbetsvilliga tillverkarna sålde fastställdes den försäljning där det var säkert att slutkunderna befann sig i Nordamerika, dvs. Förenta staterna eller Kanada. Den återstående försäljningen gjordes till kunder som handlade med varorna och/eller blandade dem med annan biodiesel. De två företagen kände inte till om kunderna sålde produkterna till unionen som kanadensisk biodiesel eller blandade produkterna eller om biodieseln såldes till slutkunder i Förenta staterna eller Kanada.
- (34) Även om man i ett ytterlighetsfall skulle anta att all "faktisk" kanadensisk biodiesel hamnade i unionen, skulle detta bara utgöra 20 % av den sammanlagda importen till unionsmarknaden från Kanada under undersökningsperioden.

4.3 Slutsats om förändringen i handelsmönstret

- (35) Avstämningen av statistiken med uppgifterna från de samarbetsvilliga tillverkarna visade att de kanadensiska tillverkarna av biodiesel inte kunde ha tillverkat den volym som exporterades från Kanada till unionen. Detta tyder alltså starkt på att den plötsliga ökningen av importen från Kanada till unionen har att göra med export av amerikansk biodiesel som avsänts från Kanada.

- (36) Den totala minskningen av exporten från Förenta staterna till unionen från och med 2008 och den parallella ökningen av exporten från Kanada till unionen och av exporten från Förenta staterna till Kanada efter införandet av de ursprungliga åtgärderna kan således anses vara en förändring i handelsmönstret.

4.4 Ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av utjämningsstullen

- (37) Undersökningen visade inte på någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för omlastningen än att man ville undvika att betala den gällande utjämningsstullen på biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

4.5 Undergrävande av utjämningsstullens positiva verkningar

- (38) Uppgifter från Eurostat användes för att avgöra om de importerade produkterna i fråga om kvantiteter hade undergrävt de positiva verkningarna av de gällande utjämningsåtgärderna beträffande import av biodiesel från Förenta staterna. Kvantiteterna av och priserna på exporten från Kanada jämfördes med den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

- (39) Såsom nämns ovan ökade importen från Kanada till unionen från 1 725 ton under 2008 till 197 772 ton under undersökningsperioden, där den senare siffran motsvarar en importandel på 9,2 %. Ökningen i import från Kanada kunde inte anses vara obetydlig, med tanke på den storlek på unionsmarknaden som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Med hänsyn till nivån på de icke-skadevällande priser som fastställdes i den ursprungliga undersökningen visade importen från Kanada till unionen under undersökningsperioden på ett målprisunderskridande på omkring 50 % och ett underskridande av unionstillverkarnas försäljningspriser på ca 40 %.

- (40) Slutsatsen var således att åtgärderna undergrävs i fråga om kvantiteter och priser.

4.6 Bevisning för subventionering

- (41) I fråga om subventionering bör det noteras att det amerikanska skatteavdraget för biodiesel, det huvudsakliga subventionssystemet enligt den ursprungliga undersökningen, återinfördes retroaktivt i december 2010. Därför dras slutsatsen att den importerade likadana produkten fortfarande subventionerades under undersökningsperioden.

4.7 Slutsats

- (42) Slutsatsen från undersökningen var att de slutgiltiga utjämningsstullar som införts på import av biodiesel med

ursprung i Förenta staterna kringgås genom omlastning via Kanada i den mening som avses i artikel 23 i grundförordningen.

5. SINGAPORE

- (43) Två handlare i Singapore vara samarbetsvilliga i undersökningen. Även Singapores regerings behöriga myndigheter var samarbetsvilliga.

- (44) Kriterierna för bedömning av förekomsten av kringgående anges i skäl 23.

- (45) Enligt uppgifter från Eurostat ökade den sammanlagda exporten av biodiesel från Singapore till unionen från 179 ton under 2008 till 20 486 ton under 2009 och 32 078 ton under undersökningsperioden. Exporten från Förenta staterna till Singapore ökade också under samma period.

- (46) Enligt Singapores regerings behöriga myndigheter säljs den biodiesel som tillverkas lokalt främst inom Singapore för att tillgodose den inhemska efterfrågan. De noterar dock en växande industri i Singapore, med byggande av nya tillverkningsanläggningar på senare tid.

- (47) Exporten från Singapore har traditionellt varit låg. Importen av biodiesel till unionen granskades närmare i artikel 14.6-databasen och kontrollerades med de berörda nationella tullmyndigheterna. Det verkar som att importen har anlänt i några få toppar. Analysen visade att större delen av denna import faktiskt hade sitt ursprung i Singapore. All import kunde dock inte förklaras.

- (48) I förhållande till förbrukningen i unionen enligt den ursprungliga undersökningen konstaterades de importvolymer från Singapore till unionen som inte kunde förklaras vara mycket små. Deras andel av förbrukningen i unionen torde vara försumbar, med hänsyn till EBB:s uppskattning att förbrukningen i unionen ökat kraftigt sedan den ursprungliga undersökningen.

- (49) Mot denna bakgrund kan man dra slutsatsen att utjämningsåtgärdernas positiva verkningar inte har undergrävts i fråga om kvantiteter från Singapore.

- (50) När det gäller omlastning är det väl känt att Singapore är ett stort godsnav i Asien, med regionala fartyg som anländer för att lossa varor som sedan lastas på fartyg på väg till t.ex. Europa. Under denna undersökning omlastade en av de samarbetsvilliga handlarna biodiesel med ursprung i Malaysia och Indonesien via Singapore med unionen som slutlig bestämmelseort. Under undersökningsperioden exporterade denne handlare ensam en betydande mängd biodiesel till unionen via omlastning i Singapore och uppgav vid tullklareringen i unionen att biodieseln hade sitt ursprung i Malaysia eller Indonesien. Vid kontrollen framkom inget som ger anledning att ifrågasätta det deklarerade ursprunget i Malaysia eller Indonesien.

- (51) Mot denna bakgrund bör undersökningen rörande eventuellt kringgående av utjämningsåtgärderna genom import av biodiesel som avsänts från Singapore avslutas.

6. FÖRENTA STATERNA

6.1 Inledande anmärkningar

- (52) Fem amerikanska tillverkare av biodiesel eller biodieselmblandningar, varav tre ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen, var samarbetsvilliga i undersökningen. Den amerikanska staten samarbetade genom att tillhandahålla exportstatistik och sin tolkning av statistiken.
- (53) Alla de tre tillverkare som ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen hade upphört att exportera biodiesel efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna.
- (54) Bara ett av de fem samarbetsvilliga företagen – BP North America, som inte samarbetade i den ursprungliga undersökningen – exporterade biodieselmblandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel (nedan kallade *B20 eller lägre*) till unionen under undersökningsperioden.
- (55) Den amerikanska biodieselbranschens intresseorganisation *National Biodiesel Board* (NBB) menade att en produkt som enligt dess uppfattning uttryckligen inte omfattas av produktdefinitionen för de gällande åtgärderna inte kan bli föremål för utjämningsåtgärder utan en ny antisubventionsundersökning. NBB hävdade att det i förordningen om slutgiltig tull uttryckligen fastställdes att "den berörda produkten" och "den likadana produkten" är biodiesel och biodiesel i blandningar innehållande mer än 20 % biodiesel. Enligt NBB var detta inte en artificiell tröskel utan motsvarade de marknadsförhållanden som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen. Det konstaterades t.ex. att tröskeln på 20 % var lämplig för att möjliggöra en klar åtskillnad mellan de olika typer av blandningar som fanns på den amerikanska marknaden.
- (56) NBB och andra berörda parter menade att man genom en undersökning av kringgående bara kan utvidga utjämningsåtgärder beträffande en berörd produkt till att omfatta en likadan produkt som är endast obetydligt ändrad jämfört med den berörda produkten. NBB hävdade att rådet i förordningen om slutgiltig tull hade fastställt att biodiesel i blandningar innehållande högst 20 % biodiesel inte är en likadan produkt. Enligt NBB medger bestämmelserna i grundförordningen därför ingen annan möjlighet än att inleda en ny undersökning för att avgöra om dessa blandningar bör bli föremål för åtgärder.
- (57) Som svar på dessa argument bör det först och främst påpekas att syftet med bestämmelserna om kringgående i artikel 23 i grundförordningen är att motverka påstådda försök att slippa undan de gällande åtgärderna. Om det finns tillräcklig *prima facie*-bevisning för att åtgärder kringgås i den mening som avses i artikel 23.3 i grundförordningen, inleder kommissionen en undersökning för att fastställa om åtgärderna faktiskt kringgås. Enligt artikel 23.3 i grundförordningen ska förekomsten av kringgående bedömas bl.a. på grundval av en undersökning i tur och ordning av om det inträffat någon förändring i handelsmönstret mellan Förenta staterna och unionen, om denna förändring härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av tullen samt om det finns bevisning för att skada föreligger eller för att de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om priser och/eller kvantiteter.
- (58) Det bör också erinras om att en undersökning av kringgående inte är en översyn av produktdefinitionen enligt artikel 19 i grundförordningen och inte medför någon ändring av definitionen av berörd produkt och likadan produkt. Bestämmelserna i artikel 23 i grundförordningen utgör den rättsliga grunden för en undersökning av huruvida åtgärderna beträffande en produkt kringgås.
- (59) I detta avseende hävdades det i den begäran som inkom till kommissionen enligt artikel 23.4 i grundförordningen att man efter införandet av åtgärderna började exportera biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel från Förenta staterna till unionen för att utnyttja tröskeln för biodieselhalt i beskrivningen av den berörda produkten och den likadana produkten. I undersökningen utreddes det om detta bruk kunde anses vara kringgående i den mening som avses i artikel 23 i grundförordningen. Slutligen bör det noteras att påstått kringgående endast kan granskas inom ramen för artikel 23 i grundförordningen.

6.2 Export av B20 eller lägre från Förenta staterna till unionen

- (60) Såsom nämns i skäl 20 omfattar det amerikanska HTS-numret 3824 90 40 00 även blandningar med en biodieselhalt på högst 96,5 %. Enligt den amerikanska exportstatistiken exporterades sammanlagt 358 291 ton av denna typ av blandning till unionen under undersökningsperioden.
- (61) BP Products North America exporterade en betydande andel av denna mängd under undersökningsperioden.
- (62) BP Products North America medverkade inte i den ursprungliga undersökningen, eftersom företaget påbörjade sin biodieselverksamhet först i början av 2009 i förväntan om en växande marknad för biodiesel i framtiden och som svar på statliga uppdrag i Förenta staterna och andra länder. Företaget började exportera till unionen i december 2009. Här erinras det om att de slutgiltiga åtgärderna infördes i juli 2009.

(63) I unionen sålde BP biodiesel med ursprung i Förenta staterna i en blandning innehållande högst 15 viktprocent biodiesel (nedan kallad B15) i Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket. I samtliga fall blandas produkten ytterligare i enlighet med den gällande lagstiftningen i vissa medlemsstater för att främja användning av biodrivmedel vid pumpen eftersom de för närvarande anses vara miljömässigt hållbara.

(64) BP Products North America menade att blandningar under 15 % inte är en likadan produkt som den berörda produkten. Egenskaperna och marknadsförhållandena är mycket olika. Logistiken (inklusive transportbegränsningar) vid tillverkning och import av blandningar med lägre koncentration skiljer sig mycket från den för blandningar med högre koncentration. Enligt företaget klassificeras blandningar under 15 % som petroleumprodukt vid transport i stället för som kemisk produkt, vilket gör transporten billigare. Företaget menade också att det finns prestandaskillnader mellan högre och lägre koncentrationer av biodiesel när den används i dieselmotorer.

(65) Syftet med undersökningen av kringgående är att fastställa om de gällande åtgärderna kringgås med biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel. Det kan mycket väl vara så att blandningar med lägre koncentration är billigare att transportera. Det bör dock noteras att en blandning av B20 eller lägre i praktiken bara är en annan sammansättning av blandningen jämfört med processen för att framställa biodiesel i en blandning över B20. Det är enkelt att ändra en blandnings sammansättning. Att framställa B20 eller lägre anses vara en endast obetydlig ändring av den berörda produkten, eftersom den enda skillnaden är biodieselhalten i blandningen. Det bör också noteras att den berörda produkten och B20 eller lägre i slutändan är avsedda för samma användningsområden i unionen. Dessutom har biodiesel i blandningar av B20 eller lägre och biodiesel i blandningar över B20 samma grundläggande egenskaper.

6.3 Förändring i handelsmönstret

(66) Importen av den berörda produkten från Förenta staterna sjönk från 1 487 790 ton under 2008 till 381 227 ton under 2009 och till nära noll under undersökningsperioden.

(67) Här bör det påpekas att även om blandning av t.ex. B5 var obligatoriskt i unionen under den ursprungliga undersökningen började B20 och lägre exporteras från Förenta staterna till unionen först efter införandet av de

slutgiltiga åtgärderna. Under den ursprungliga undersökningen exporterades främst B99,9 till unionen, enligt uppgifterna från de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Skälet till detta var att det maximerade subventionen på de exporterade varorna (skatteavdrag på 1 US-dollar per gallon biodiesel).

(68) Det är därför svårt att hitta någon annan ekonomisk motivering till att börja exportera B20 och lägre än att man ville undvika de gällande utjämningsåtgärderna.

(69) Biodieseln i blandningen subventioneras fortfarande, och importören undviker att betala den utjämningsstull som skulle ha tagits ut. Här bör det noteras att utjämningsstullen på blandningar är tillämplig i proportion till andelen biodiesel i blandningen, vilket i fallet med import av B15 betyder att den utjämningsstull som inte betalats skulle uppgå till upp till ca 35 EUR per ton.

6.4 Ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av utjämningsstullen

(70) Enligt BP Products North America skapades biodiesel under B15 inte i syfte att undvika tullar. Företaget menade att det inte medverkade i den ursprungliga undersökningen eftersom det påbörjade sin biodieselverksamhet i början av 2009 i förväntan om en framtida aktiv marknad för biodiesel, som svar på statliga uppdrag i Förenta staterna och andra länder. Företagets särskilda struktur, dess verksamhet som ett oljebolag och dess logistiska närvaro i Förenta staterna gjorde att blandning i Förenta staterna och export till unionen var ett logiskt affärsbeslut. De exporterade blandningarna var alltid B15 och lägre till följd av de mindre stränga säkerhetskraven: upp till B15 anses blandningen inte vara en kemisk produkt enligt sjöfartsföreskrifterna.

(71) Det noteras att företagets exportverksamhet till unionen började först efter det att åtgärderna införts. Det anses att det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än att man ville undvika att betala den gällande utjämningsstullen på biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

6.5 Undergrävande av utjämningsstullens positiva verkningar

(72) Med tanke på nivån på de icke-skadevållande priser som fastställdes i den ursprungliga undersökningen visade importen av B20 och lägre från Förenta staterna till unionen under undersökningsperioden på såväl målprisunderskridande som prisunderskridande. B20 och lägre började importeras först efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna, och mängderna är inte obetydliga.

- (73) Slutsatsen var således att åtgärderna undergrävs i fråga om kvantiteter och priser.

6.6 Bevisning för subventionering

- (74) I fråga om subventionering bör det noteras att det amerikanska skatteavdraget för biodiesel, det huvudsakliga subventionssystemet enligt den ursprungliga undersökningen, återinfördes retroaktivt i december 2010. Därför dras slutsatsen att den importerade likadana produkten fortfarande subventionerades under undersökningsperioden.

6.7 Slutsats

- (75) Slutsatsen från undersökningen var att de slutgiltiga utjämningsstullar som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom import till unionen av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel.
- (76) Det konstaterades att den enda ekonomiska motiveringen för att exportera blandningar av B20 och lägre var dels subventioneringen i Förenta staterna, dels undvikandet av utjämningsstullar vid import till unionen.
- (77) BP Products North America ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna. En sådan befrielse kan dock inte medges, eftersom undersökningen tydligt visade att B20 och lägre enbart importerades i syfte att kringgå de gällande åtgärderna. Enligt artikel 23.6 i grundförordningen får befrielse från tull beviljas tillverkare av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är närstående till någon tillverkare som omfattas av åtgärderna och vilka konstaterats inte ägna sig åt kringgående. I dessa undersökningar konstaterades det att BP Products North America ägnar sig åt kringgående, eftersom företaget började exportera B20 och lägre efter införandet av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna utan någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av åtgärderna. Det föreligger dessutom bevisning för att åtgärdernas verkningar undergrävs i fråga om priser och kvantiteter och för att den importerade produkten fortfarande subventioneras.
- (78) Vissa biodieseltillverkare som var samarbetsvilliga i den ursprungliga undersökningen begärde befrielse från eventuella utvidgade åtgärder till följd av kringgående. Det konstaterades att dessa amerikanska tillverkare inte tillverkade eller sålde B20 och lägre. Enligt artikel 23.6 i grundförordningen kan endast tillverkares ansökningar om befrielse beaktas inom ramen för en undersökning av kringgående. Det bör dock noteras att artikel 23 i grundförordningen innehåller bestämmelser om nya tillverkare.

7. ÅTGÄRDER

7.1 Kanada

- (79) Mot ovanstående bakgrund var slutsatsen att den slutgiltiga utjämningsstull som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom omlastning via Kanada i den mening som avses i artikel 23 i grundförordningen.
- (80) I enlighet med artikel 23.1 första meningen i grundförordningen bör de gällande åtgärderna beträffande import av den berörda produkten med ursprung i Förenta staterna därför utvidgas till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte.
- (81) För att undvika försök att slippa undan tullen genom icke verifierbara påståenden om att den produkt som omlastas via Kanada har tillverkats av ett företag som omfattas av en individuell tull enligt förordningen om slutgiltig tull, bör den åtgärd som ska utvidgas vara den som fastställs för "Alla övriga företag" i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 598/2009, dvs. en slutgiltig utjämningsstull på 237 EUR per ton.
- (82) Utjämningsstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).
- (83) I enlighet med artiklarna 23.4 och 24.5 i grundförordningen, enligt vilka eventuella utvidgade åtgärder ska tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på registrerad import av biodiesel som avsänts från Kanada.

7.2 Förenta staterna

- (84) Mot ovanstående bakgrund var slutsatsen att den slutgiltiga utjämningsstull som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom import till unionen av B20 eller lägre i den mening som avses i artikel 23 i grundförordningen.
- (85) I enlighet med artikel 23.1 första meningen i grundförordningen bör de gällande åtgärderna beträffande import av den berörda produkten med ursprung i Förenta staterna därför utvidgas till att omfatta import av B20 eller lägre.
- (86) De åtgärder som ska utvidgas bör vara de som fastställs i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 598/2009.
- (87) Den utvidgade utjämningsstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

- (88) I enlighet med artiklarna 23.4 och 24.5 i grundförordningen, enligt vilka eventuella utvidgade åtgärder bör tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på registrerad import av B20 eller lägre med ursprung i Förenta staterna.

8. AVSLUTANDE AV UNDERSÖKNINGEN RÖRANDE SINGAPORE

- (89) Mot bakgrund av resultaten avseende Singapore bör undersökningen rörande eventuellt kringgående av utjämningsåtgärderna genom import av biodiesel som avsänts från Singapore avslutas, och den registrering av import av biodiesel som avsänts från Singapore som infördes genom förordningen om inledande bör upphöra.

9. ANSÖKAN OM BEFRIELSE

- (90) De två samarbetsvilliga företag i Kanada som besvarade frågeformuläret ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna i enlighet med artikel 23.6 i grundförordningen.
- (91) Det konstaterades att de två samarbetsvilliga kanadensiska tillverkarna inte ägnade sig åt det kringgående som var föremål för denna undersökning. De kunde också visa att de inte är närstående till någon av de amerikanska tillverkarna/exportörerna av biodiesel. Deras ansökningar om befrielse kan därför beviljas.
- (92) Det anses att särskilda åtgärder krävs i detta fall för att säkerställa att befrielsen från tull tillämpas korrekt. Dessa särskilda åtgärder består i krav på uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura, som ska uppfylla kraven i bilagan till den här förordningen. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den utvidgade utjämningsstullen.
- (93) Även en samarbetsvillig part i Förenta staterna som besvarade frågeformuläret ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna i enlighet med artikel 23.6 i grundförordningen.
- (94) Såsom förklaras i skäl 77 visade undersökningen tydligt att denna part ägnade sig åt kringgående genom att importera B20 och lägre. Följaktligen kan denna part inte medges befrielse från tullen.
- (95) Det bör dock understrykas att berörda exporterande tillverkare som inte längre utnyttjar subventioneringen kan begära en översyn i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.

10. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (96) Alla berörda parter informerades om de viktigaste uppgifter och överväganden som ledde fram till ovannämnda slutsatser, och de ombads lämna synpunkter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter har beaktats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga utjämningsstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, som avsänts från Kanada, oavsett om deras deklarerade ursprung är Kanada eller inte, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taricnummer 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taricnummer 3824 90 91 10) och ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 01), med undantag av produkter som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Taric tilläggsnummer
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Den tull som ska utvidgas är den som fastställs för "Alla övriga företag" i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 598/2009, dvs. en slutgiltig utjämningsstull på 237 EUR per ton netto.

Utjämningsstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

2. Den befrielse från tull som beviljats de företag som nämns i punkt 1 eller vilken beviljas av kommissionen i enlighet med artikel 4.2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura, som ska uppfylla kraven i bilagan. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den utjämningsstull som införs genom punkt 1 tillämpas.

3. Den tull som utvidgas genom punkt 1 ska tas ut på import som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, och som registrerats i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 721/2010 samt artiklarna 23.4 och 24.5 i förordning (EG) nr 597/2009, med undantag av de produkter som tillverkats av de företag som nämns i punkt 1.

4. Gällande bestämmelser om tullar ska tillämpas.

Artikel 2

1. Den slutgiltiga utjämningstull som genom förordning (EG) nr 598/2009 infördes på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater, för närvarande klassificerad enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taricnummer 2710 19 41 30) och ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 04).

De åtgärder som ska utvidgas är de som fastställs i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 598/2009.

Utjämningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

2. De tullar som utvidgas genom punkt 1 ska tas ut på import som har sitt ursprung i Förenta staterna och som registrerats i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 721/2010 samt artiklarna 23.4 och 24.5 i förordning (EG) nr 597/2009.

3. Gällande bestämmelser om tullar ska tillämpas.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 maj 2011.

På rådets vägnar

MARTONYI J.

Ordförande

Artikel 3

Härmed avslutas den undersökning som inleddes genom förordning (EU) nr 721/2010 rörande eventuellt kringgående av de utjämningsåtgärder som genom förordning (EG) nr 598/2009 införts beträffande import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater genom import av biodiesel som avsänts från Republiken Singapore, oavsett om dess deklarerade ursprung är Singapore eller inte, och rörande registrering av sådan import.

Artikel 4

1. Ansökningar om befrielse från den tull som utvidgas genom artiklarna 1.1 och 2.1 ska göras skriftligen på ett av Europeiska unionens officiella språk och ska undertecknas av en person som har rätt att företräda det ansökande företaget. Ansökan ska sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat H
N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN
Fax + 32 22956505

2. I enlighet med artikel 23.6 i förordning (EG) nr 597/2009 får kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, genom beslut tillåta att import från företag som inte kringgår de utjämningsåtgärder som införts genom förordning (EG) nr 598/2009 befrias från den tull som utvidgas genom artiklarna 1.1 och 2.1.

Artikel 5

Tullmyndigheterna ska upphöra med den registrering av import som införts i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 721/2010.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.2 ska omfatta en försäkran som är undertecknad av en anställd vid det utfärdande företaget och som innehåller följande:

1. Den anställdes namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.
 2. Följande försäkran: "Jag intygar härmed att de (kvantitet) (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric tillägsnummer) i (berört land). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
 3. Datum och namnteckning.
-

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 444/2011

av den 5 maj 2011

om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 599/2009 infördes på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater till att omfatta import av biodiesel som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 599/2009 till att omfatta import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater, och om avslutande av undersökningen rörande import som avsänts från Republiken Singapore

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 13.3,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

- (1) Genom förordning (EG) nr 193/2009 ⁽²⁾ införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna.
- (2) Genom förordning (EG) nr 599/2009 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull*) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på 0–198 EUR per ton på import av biodiesel enligt definitionen i artikel 1.1 i den förordningen (nedan kallad *den berörda produkten*) med ursprung i Förenta staterna (nedan kallad *de gällande åtgärderna*). Den undersökning som ledde fram till antagandet av förordningen om slutgiltig tull kallas *nedan den ursprungliga undersökningen*.
- (3) Det bör också noteras att rådet genom förordning (EG) nr 598/2009 ⁽⁴⁾ införde en slutgiltig utjämningstull på 211,2–237 EUR per ton på import av den berörda produkten.

1.2 Begäran

- (4) Den 30 juni 2010 tog kommissionen emot en begäran enligt artikel 13.3 i grundförordningen om att undersöka eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts beträffande import av den berörda produkten. Begäran ingavs av *European Biodiesel Board* (EBB) för unionstillverkarna av biodiesel.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 67, 12.3.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 179, 10.7.2009, s. 26.

⁽⁴⁾ EUT L 179, 10.7.2009, s. 1.

- (5) Enligt begäran kringgicks antidumpningsåtgärderna beträffande import av den berörda produkten genom omlastning via Kanada och Singapore samt genom export av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel.

- (6) I begäran anfördes det att en betydande förändring i handelsmönstret för export från Förenta staterna, Kanada och Singapore har ägt rum efter införandet av åtgärderna beträffande den berörda produkten och att det inte finns någon annan tillräcklig grund eller motivering för denna förändring än införandet av tullen. Denna förändring i handelsmönstret sades bero på att den berörda produkten omlastas via Kanada och Singapore.

- (7) Enligt begäran hade man efter införandet av åtgärderna även börjat exportera biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel från Förenta staterna till unionen för att utnyttja tröskeln för biodieselhalt i beskrivningen av den berörda produkten.

- (8) I begäran anfördes det vidare att de positiva verkningarna av de gällande antidumpningsåtgärderna beträffande den berörda produkten undergrävdes i fråga om både kvantitet och pris. Det hävdades att betydande importvolymerna av biodiesel i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent biodiesel från Kanada och Singapore samt av biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel tycks ha ersatt importen av den berörda produkten. Det förelåg dessutom tillräcklig bevisning för att priserna på den ökade importen var betydligt lägre än det icke-skadevällande pris som fastställts vid den undersökning som ledde fram till de gällande åtgärderna.

- (9) Slutligen hävdades det i begäran att priserna på den berörda produkten fortfarande subventionerades i enlighet med vad som tidigare faststälts.

1.3 Inledande

- (10) Sedan kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén fastställt att det fanns tillräcklig *prima facie*-bevisning för att inleda en undersökning enligt artikel 13 i grundförordningen inledde den en undersökning genom förordning (EU) nr 720/2010 ⁽⁵⁾ (nedan kallad *förordningen om inledande*). I enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen ålade kommissionen genom förordningen

⁽⁵⁾ EUT L 211, 12.8.2010, s. 1.

om inledande även tullmyndigheterna att registrera import som avsänts från Kanada och Singapore samt import med ursprung i Förenta staterna av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung.

- (11) Genom förordning (EU) nr 721/2010⁽¹⁾ inledde kommissionen också en parallell undersökning rörande eventuellt kringgående av utjämningsåtgärderna beträffande import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna genom import av biodiesel som avsänts från Kanada och Singapore samt genom import av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

1.4 Undersökning

- (12) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i Förenta staterna, Kanada och Singapore. Frågeformulär sändes till de kända tillverkarna/exportörerna i Förenta staterna, Kanada och Singapore. De berörda parterna gavs tillfälle att inom tidsfristen i förordningen om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (13) Följande företag besvarade frågeformulären, och kontrollbesök gjordes sedan på plats hos dem:

Tillverkare/exportörer i Kanada:

- BIOX Corporation
- Rothsay Biodiesel

Handlare i Singapore:

- Trafigura Pte Ltd.
- Wilmar Trading Pte Ltd.

Tillverkare/exportörer i Förenta staterna:

- Archer Daniels Midland Company
- BP Products North America Inc.
- Louis Dreyfus Corporation

Närstående importörer:

- BP Oil International Limited
- Cargill BV

- (14) Besök gjordes också hos de behöriga myndigheterna i Kanada och Singapore.

1.5 Undersökningsperiod

- (15) Undersökningsperioden omfattade perioden 1 april 2009–30 juni 2010 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). För undersökningen av den påstådda förändringen i handelsmönstret inhämtades uppgifter för perioden från och med 2008 till och med undersökningsperiodens slut.

2. PRODUKT SOM OMFATTAS AV UNDERSÖKNINGEN AV KRINGGÅENDE

- (16) Den produkt som berörs av det eventuella kringgåendet, dvs. den produkt som omfattades av den ursprungliga undersökningen, är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91 och ex 3824 90 97 och med ursprung i Förenta staterna.

- (17) Den produkt som omfattas av undersökningen av kringgående är tvådelad. När det gäller den påstådda omlastningen via Kanada och Singapore är produkten identisk med den produkt som omfattades av den ursprungliga undersökningen enligt beskrivningen i föregående skäl. När det gäller direkta leveranser från Förenta staterna är den produkt som omfattas av undersökningen biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Förenta staterna.

3. IMPORT AV BIODIESEL TILL UNIONEN JÄMFÖRT MED EXPORT FRÅN FÖRENTA STATERNA

- (18) Sedan de provisoriska antidumpningsåtgärderna infördes i mars 2009 har importen av den berörda produkten praktiskt taget upphört. I tabellen nedan ges en sammanfattning av läget:

Import av biodiesel och vissa biodieselmblandningar till Europeiska unionen

enligt KN-nr 3824 90 91 (i ton)

	2008	Andel	2009	Andel	UP	Andel
Förenta staterna	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Kanada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Källa: Eurostat

⁽¹⁾ EUT L 211, 12.8.2010, s. 6.

- (19) Ovanstående uppgifter från Eurostat omfattar all biodiesel innehållande minst 96,5 % estrar.
- (20) Som en jämförelse rapporterar Förenta staterna export av biodiesel och biodieselmblandningar enligt HTS-nummer 3824 90 40 00 (blandningar av fettämnen av animaliskt eller vegetabiliskt ursprung) enligt följande:

Export av biodiesel och biodieselmblandningar från Förenta staterna

enligt HTS-nr 3824 90 40 00 (i ton)

	2008	2009	UP
Europeiska unionen	2 241 473	335 577	358 291
Kanada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Källa: Department of Commerce, Förenta staterna

- (21) En jämförelse mellan de två ovanstående tabellerna leder till slutsatsen att de 358 291 ton som exporterades till unionen under undersökningsperioden är blandningar med en biodieselhalt på högst 96,5 %.

4. KANADA

4.1 Allmänna överväganden

- (22) Tillverkarna/exportörerna i Kanada visade stor samarbetsvilja. Två tillverkare som stod för uppskattningsvis 90 % av den kanadensiska tillverkningen av biodiesel besvarade frågeformuläret och samarbetade till fullo i undersökningen. Dessutom samarbetade intresseorganisationen *Canadian Renewable Fuels Association* och de behöriga kanadensiska myndigheterna i undersökningen.
- (23) Enligt artikel 13.1 i grundförordningen ska förekomsten av kringgående bedömas på grundval av en undersökning i tur och ordning av om det inträffat någon förändring i handelsmönstret mellan Förenta staterna, Kanada och unionen, om denna förändring härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av tullen, om det finns bevisning för att skada föreligger eller för att de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om priser på och/eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för förekomsten av dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten.

4.2 Förändring i handelsmönstret

4.2.1 Import till unionen

- (24) Importen av biodiesel från Förenta staterna sjönk från 1 487 790 ton under 2008 till 381 227 ton under 2009 och till nära noll under undersökningsperioden.

- (25) Enligt uppgifter från Eurostat ökade däremot den totala importen av biodiesel från Kanada till unionen väsentligt mellan 2008 och undersökningsperioden, från 1 725 ton under 2008 till 140 043 ton under 2009 och 197 772 ton under undersökningsperioden.

4.2.2 Export av biodiesel från Förenta staterna till Kanada

- (26) Inga tullar eller andra former av importbegränsningar är tillämpliga på försäljning av biodiesel mellan Förenta staterna och Kanada.
- (27) Enligt amerikansk statistik ökade exporten av biodiesel från Förenta staterna till Kanada från 967 ton under 2008 till 128 233 ton under 2009 och 161 841 ton under undersökningsperioden.
- (28) En jämförelse mellan exportstatistiken från de amerikanska myndigheterna och den importstatistik som de kanadensiska myndigheterna lämnade på plats visade på betydande skillnader på månadsbasis. Enligt den kanadensiska statistiken ökade importen av amerikansk biodiesel från 11 757 ton under 2008 till 18 673 ton under 2009 och 174 574 ton under undersökningsperioden.

- (29) Enligt de kanadensiska myndigheterna finns det inget särskilt tulltaxenummer för att deklarerar biodiesel. De noterade att Kanada och Förenta staterna utbyter importuppgifter för att använda dem som respektive exportuppgifter. Således borde de kanadensiska importuppgifterna och de amerikanska exportuppgifterna stämma överens på sexställig nivå, vilket de gör tämligen väl enligt HTS-nummer 38.24.90. Bortom den sexställiga nivån har länderna dock egna klassifikationssystem. Det bör också noteras att den kanadensiska statistiken endast täcker import som tullklareras i Kanada och inte omlastade varor.

- (30) Trots skillnaderna mellan de två uppgiftskällorna är slutsatsen att det är tydligt att den amerikanska exporten av biodiesel till Kanada ökade mellan 2008 och undersökningsperioden, särskilt efter införandet av antidumpningsåtgärderna. Den kanadensiska marknaden för biodiesel kan för närvarande inte ta upp sådana mängder biodiesel. Tillverkarna av faktisk kanadensisk biodiesel är till och med exportorienterade.

4.2.3 Tillverkning i Kanada och försäljning av faktisk kanadensisk biodiesel till unionen

- (31) De två samarbetsvilliga tillverkarna i Kanada köpte ingen biodiesel från Förenta staterna eller någon annan källa under undersökningsperioden.
- (32) Tillverkning av biodiesel är en nyetablerad industri i Kanada. Under undersökningsperioden fanns det sex tillverkningsanläggningar, men de två anläggningar i östra Kanada som ägs och drivs av de två samarbetsvilliga tillverkarna står ensamma för uppskattningsvis 90 % av den sammanlagda tillverkningen.

(33) Utifrån de tillverkningsvolymerna som de samarbetsvilliga tillverkarna sålde fastställdes den försäljning där det var säkert att slutkunderna befann sig i Nordamerika, dvs. Förenta staterna eller Kanada. Den återstående försäljningen gjordes till kunder som handlade med varorna och/eller blandade dem med annan biodiesel. De två företagen kände inte till om kunderna sålde produkterna till unionen som kanadensisk biodiesel eller blandade produkterna eller om biodieseln såldes till slutkunder i Förenta staterna eller Kanada.

(34) Även om man i ett ytterlighetsfall skulle anta att all "faktisk" kanadensisk biodiesel hamnade i unionen, skulle detta bara utgöra 20 % av den sammanlagda importen till unionen från Kanada under undersökningsperioden.

4.3 Slutsats om förändringen i handelsmönstret

(35) Avstämningen av statistiken med uppgifterna från de samarbetsvilliga tillverkarna visade att de kanadensiska tillverkarna av biodiesel inte kunde ha tillverkat den volym som exporterades från Kanada till unionen. Detta tyder alltså starkt på att den plötsliga ökningen av importen från Kanada till unionsmarknaden har att göra med export av amerikansk biodiesel som avsänts från Kanada.

(36) Den totala minskningen av exporten från Förenta staterna till unionen från och med 2008 och den parallella ökningen av exporten från Kanada till unionen och av exporten från Förenta staterna till Kanada efter införandet av de ursprungliga åtgärderna kan således anses vara en förändring i handelsmönstret.

4.4 Ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av antidumpningstullen

(37) Undersökningen visade inte på någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för omlastningen än att man ville undvika att betala den gällande antidumpningstullen på biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

4.5 Undergrävande av antidumpningstullens positiva verkningar

(38) Uppgifter från Eurostat användes för att avgöra om de importerade produkterna i fråga om kvantiteter hade undergrävt de positiva verkningarna av de gällande antidumpningsåtgärderna beträffande import av biodiesel från Förenta staterna. Kvantiteterna av och priserna på exporten från Kanada jämfördes med den nivå för undanröjande av skada som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(39) Såsom nämns ovan ökade importen från Kanada till unionen från 1 725 ton under 2008 till 197 772 ton under undersökningsperioden, där den senare siffran motsvarar en importandel på 9,2 %. Ökningen i import från Kanada kunde inte anses vara obetydlig, med tanke

på den storlek på unionsmarknaden som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Med hänsyn till nivån på de icke-skadevällande priser som fastställdes i den ursprungliga undersökningen visade importen från Kanada till unionen under undersökningsperioden på ett målprisunderskridande på omkring 50 % och ett underskridande av unionstillverkarnas försäljningspriser på ca 40 %.

(40) Slutsatsen var således att åtgärderna undergrävs i fråga om kvantiteter och priser.

4.6 Bevisning för dumpning

(41) I enlighet med artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen undersöktes det om det fanns bevisning för dumpning i förhållande till det normalvärde som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

(42) I den ursprungliga undersökningen fastställdes normalvärdet på grundval av de inhemska försäljningspriserna vid normal handel, eller alternativt konstruerades normalvärdet på grundval av tillverkningskostnaden plus en rimlig vinstmarginal om ingen inhemska försäljning förekommit eller om denna inte skett vid normal handel.

(43) Exportpriserna från Kanada fastställdes på grundval av det genomsnittliga exportpriset på biodiesel under undersökningsperioden enligt uppgifter från Eurostat.

(44) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen justeringar för att beakta olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Eftersom det saknades uppgifter om ett antal kostnadsposter gjordes drog man endast av transport- och försäkringskostnader utifrån de konstaterade genomsnittskostnaderna för sjöfrakt av biodiesel från Förenta staterna till unionen under den ursprungliga undersökningsperioden från priserna cif enligt Eurostats uppgifter för att få fram priserna fob vid den kanadensiska gränsen.

(45) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen beräknades dumpningen genom att det vägda genomsnittliga normalvärdet enligt den ursprungliga undersökningen jämfördes med de vägda genomsnittliga exportpriserna under undersökningsperioden, och denna dumpning uttrycktes i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull.

(46) Av jämförelsen framgick att det förekom dumpning.

4.7 Slutsats

(47) Slutsatsen från undersökningen var att den slutgiltiga antidumpningstull som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom omlastning via Kanada i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen.

5. SINGAPORE

- (48) Två handlare i Singapore vara samarbetsvilliga i undersökningen. Även Singapores regerings behöriga myndigheter var samarbetsvilliga.
- (49) Kriterierna för bedömning av förekomsten av kringgående anges i skäl 23.
- (50) Enligt uppgifter från Eurostat ökade den sammanlagda exporten av biodiesel från Singapore till unionen från 179 ton under 2008 till 20 486 ton under 2009 och 32 078 ton under undersökningsperioden. Exporten från Förenta staterna till Singapore ökade också under samma period.
- (51) Enligt Singapores regerings behöriga myndigheter säljs den biodiesel som tillverkas lokalt främst inom Singapore för att tillgodose den inhemska efterfrågan. De noterar dock en växande industri i Singapore, med byggande av nya tillverkningsanläggningar på senare tid.
- (52) Exporten från Singapore har traditionellt varit låg. Importen av biodiesel till unionen granskades närmare i artikel 14.6-databasen och kontrollerades med de berörda nationella tullmyndigheterna. Det verkar som att importen har anlänt i några få toppar. Analysen visade att större delen av denna import faktiskt hade sitt ursprung i Singapore. All import kunde dock inte förklaras.
- (53) I förhållande till förbrukningen i unionen enligt den ursprungliga undersökningen konstaterades de importvolymer från Singapore till unionen som inte kunde förklaras vara mycket små. Deras andel av förbrukningen i unionen torde vara försumbar, med hänsyn till EBB:s uppskattning att förbrukningen i unionen ökat kraftigt sedan den ursprungliga undersökningen.
- (54) Mot denna bakgrund kan man dra slutsatsen att antidumpningsåtgärdernas positiva verkningar inte har undergrävs i fråga om kvantiteter från Singapore.
- (55) När det gäller omlastning är det väl känt att Singapore är ett stort godsnav i Asien, med regionala fartyg som anländer för att lossa varor som sedan lastas på fartyg på väg till t.ex. Europa. Under denna undersökning omlastade en av de samarbetsvilliga handlarna biodiesel med ursprung i Malaysia och Indonesien via Singapore med unionen som slutlig bestämmelseort. Under undersökningsperioden exporterade denne handlare ensam en betydande mängd biodiesel till unionen via omlastning i Singapore och uppgav vid tullklareringen i unionen att biodieseln hade sitt ursprung i Malaysia eller Indonesien. Vid kontrollen framkom inget som ger anledning att ifrågasätta det deklarerade ursprunget i Malaysia eller Indonesien.
- (56) Mot denna bakgrund bör undersökningen rörande eventuellt kringgående av antidumpningsåtgärderna genom import av biodiesel som avsänts från Singapore avslutas.

6. FÖRENTA STATERNA

6.1 Inledande anmärkningar

- (57) Fem amerikanska tillverkare av biodiesel eller biodieselblandningar, varav tre ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen, var samarbetsvilliga i undersökningen. Den amerikanska staten samarbetade genom att tillhandahålla exportstatistik och sin tolkning av statistiken.
- (58) Alla de tre tillverkare som ingick i urvalet i den ursprungliga undersökningen hade upphört att exportera biodiesel efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna.
- (59) Bara ett av de fem samarbetsvilliga företagen – BP North America, som inte samarbetade i den ursprungliga undersökningen – exporterade biodieselblandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel (nedan kallade *B20 eller lägre*) till unionen under undersökningsperioden.
- (60) Den amerikanska biodieselbranschens intresseorganisation *National Biodiesel Board* (NBB) menade att en produkt som enligt dess uppfattning uttryckligen inte omfattas av produktdefinitionen för de gällande åtgärderna inte kan bli föremål för antidumpningsåtgärder utan en ny antidumpningsundersökning. NBB hävdade att det i förordningen om slutgiltig tull uttryckligen fastställdes att "den berörda produkten" och "den likadana produkten" är biodiesel och biodiesel i blandningar innehållande mer än 20 % biodiesel. Enligt NBB var detta inte en artificiell tröskel utan motsvarade de marknadsförhållanden som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen. Det konstaterades t.ex. att tröskeln på 20 % var lämplig för att möjliggöra en klar åtskillnad mellan de olika typer av blandningar som fanns på den amerikanska marknaden.
- (61) NBB och andra berörda parter menade att man genom en undersökning av kringgående bara kan utvidga antidumpningsåtgärder beträffande en berörd produkt till att omfatta en likadan produkt som är endast obetydligt ändrad jämfört med den berörda produkten. NBB hävdade att rådet i förordningen om slutgiltig tull hade fastställt att biodiesel i blandningar innehållande högst 20 % biodiesel inte är en likadan produkt. Enligt NBB medger bestämmelserna i grundförordningen därför ingen annan möjlighet än att inleda en ny undersökning för att avgöra om dessa blandningar bör bli föremål för åtgärder.
- (62) Som svar på dessa argument bör det först och främst påpekas att syftet med bestämmelserna om kringgående i artikel 13 i grundförordningen är att motverka påstådda försök att slippa undan de gällande åtgärderna. Om det finns tillräcklig *prima facie*-bevisning för att åtgärder kringgås i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen, inleder kommissionen en undersökning för att fastställa om åtgärderna faktiskt kringgås. Enligt

artikel 13.1 i grundförordningen ska förekomsten av kringgående bedömas bl.a. på grundval av en undersökning i tur och ordning av om det inträffat någon förändring i handelsmönstret mellan Förenta staterna och unionen, om denna förändring härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av tullen samt om det finns bevisning för att skada föreligger eller för att de positiva verkningarna av tullen undergrävs i fråga om priser och/eller kvantiteter.

- (63) Det bör också erinras om att en undersökning av kringgående inte är en översyn av produktdefinitionen enligt artikel 11.3 i grundförordningen och inte medför någon ändring av definitionen av berörd produkt och likadan produkt. Bestämmelserna i artikel 13 i grundförordningen utgör den rättsliga grunden för en undersökning av huruvida åtgärderna beträffande en produkt kringgås.
- (64) I detta avseende hävdades det i den begäran som inkom till kommissionen enligt artikel 13.3 i grundförordningen att man efter införandet av åtgärderna hade börjat exportera biodiesel i blandningar innehållande högst 20 viktprocent biodiesel från Förenta staterna till unionen för att utnyttja tröskeln för biodieselhalt i beskrivningen av den berörda produkten och den likadana produkten. I undersökningen utreddes det om detta bruk kunde anses vara kringgående i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen. Slutligen bör det noteras att påstått kringgående endast kan granskas inom ramen för artikel 13 i grundförordningen.

6.2 Export av B20 eller lägre från Förenta staterna till unionen

- (65) Såsom nämns i skäl 20 omfattar det amerikanska HTS-numret 3824 90 40 00 även blandningar med en biodieselhalt på högst 96,5 %. Enligt den amerikanska exportstatistiken exporterades sammanlagt 358 291 ton av denna typ av blandning till unionen under undersökningsperioden.
- (66) BP Products North America exporterade en betydande andel av denna mängd under undersökningsperioden.
- (67) BP Products North America medverkade inte i den ursprungliga undersökningen, eftersom företaget påbörjade sin biodieselverksamhet först i början av 2009 i förväntan om en växande marknad för biodiesel i framtiden och som svar på statliga uppdrag i Förenta staterna och andra länder. Företaget började exportera till unionen i december 2009. Här erinras det om att de slutgiltiga åtgärderna infördes i juli 2009.

(68) I unionen sålde BP biodiesel med ursprung i Förenta staterna i en blandning innehållande högst 15 viktprocent biodiesel (nedan kallad B15) i Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket. I samtliga fall blandas produkten ytterligare i enlighet med den gällande lagstiftningen i vissa medlemsstater för att främja användning av biodrivmedel vid pumpen eftersom de för närvarande anses vara miljömässigt hållbara.

(69) BP Products North America menade att blandningar under 15 % inte är en likadan produkt som den berörda produkten. Egenskaperna och marknadsförhållandena är mycket olika. Logistiken (inklusive transportbegränsningar) vid tillverkning och import av blandningar med lägre koncentration skiljer sig mycket från den för blandningar med högre koncentration. Enligt företaget klassificeras blandningar under 15 % som petroleumprodukt vid transport i stället för som kemisk produkt, vilket gör transporten billigare. Företaget menade också att det finns prestandaskillnader mellan högre och lägre koncentrationer av biodiesel när den används i dieselmotorer.

(70) Syftet med undersökningen av kringgående är att fastställa om de gällande åtgärderna kringgås med biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel. Det kan mycket väl vara så att blandningar med lägre koncentration är billigare att transportera. Det bör dock noteras att en blandning av B20 eller lägre i praktiken bara är en annan sammansättning av blandningen jämfört med processen för att framställa biodiesel i en blandning över B20. Det är enkelt att ändra en blandnings sammansättning. Att framställa B20 eller lägre anses vara en endast obetydlig ändring av den berörda produkten, eftersom den enda skillnaden är biodieselhalten i blandningen. Det bör också noteras att den berörda produkten och B20 eller lägre i slutändan är avsedda för samma användningsområden i unionen. Dessutom har biodiesel i blandningar av B20 eller lägre och biodiesel i blandningar över B20 samma grundläggande egenskaper.

6.3 Förändring i handelsmönstret

- (71) Importen av den berörda produkten från Förenta staterna sjönk från 1 487 790 ton under 2008 till 381 227 ton under 2009 och till nära noll under undersökningsperioden.
- (72) Här bör det påpekas att även om blandning av t.ex. B5 var obligatoriskt i unionen under den ursprungliga undersökningen började B20 och lägre exporteras från Förenta staterna till unionen först efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna. Under den ursprungliga undersökningen exporterades främst B99,9 till unionen, enligt

uppgifterna från de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Skälet till detta var att det maximerade subventionen på de exporterade varorna (skatteavdrag på 1 US-dollar per gallon biodiesel).

- (73) Det är därför svårt att hitta någon annan ekonomisk motivering till att börja exportera B20 och lägre än att man ville undvika de gällande antidumpningsåtgärderna.
- (74) Biodieseln i blandningen subventioneras fortfarande, och importören undviker att betala den antidumpningstull som skulle ha tagits ut. Här bör det noteras att antidumpningstullen på blandningar är tillämplig i proportion till andelen biodiesel i blandningen, vilket i fallet med import av B15 betyder att den antidumpningstull som inte betalats skulle uppgå till upp till ca 26 EUR per ton.

6.4 Ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av antidumpningstullen

- (75) Enligt BP Products North America skapades biodiesel under B15 inte i syfte att undvika tullar. Företaget menade att det inte medverkade i den ursprungliga undersökningen eftersom det påbörjade sin biodieselverksamhet i början av 2009 i förväntan om en framtida aktiv marknad för biodiesel, som svar på statliga uppdrag i Förenta staterna och andra länder. Företagets särskilda struktur, dess verksamhet som ett oljebolag och dess logistiska närvaro i Förenta staterna gjorde att blandning i Förenta staterna och export till unionen var ett logiskt affärsbeslut. De exporterade blandningarna var alltid B15 och lägre till följd av de mindre stränga säkerhetskraven: upp till B15 anses blandningen inte vara en kemisk produkt enligt sjöfartsföreskrifterna.
- (76) Det noteras att företagets exportverksamhet till unionen började först efter det att åtgärderna införts. Det anses att det inte finns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än att man ville undvika att betala den gällande antidumpningstullen på biodiesel med ursprung i Förenta staterna.

6.5 Undergrävande av antidumpningstullens positiva verkningar

- (77) Med tanke på nivån på de icke-skadevällande priser som fastställdes i den ursprungliga undersökningen visade importen av B20 och lägre från Förenta staterna till unionen under undersökningsperioden på såväl målprisunder-

skridande som prisunderskridande. B20 och lägre började importeras först efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna, och mängderna är inte obetydliga.

- (78) Slutsatsen var således att åtgärderna undergrävs i fråga om kvantiteter och priser.

6.6 Bevisning för dumpning

- (79) I enlighet med artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen undersöktes det om det fanns bevisning för dumpning i förhållande till det normalvärdet som fastställts i den ursprungliga undersökningen. Jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset visade att dumpning förekom.

6.7 Slutsats

- (80) Slutsatsen från undersökningen var att de slutgiltiga antidumpningstullar som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom import till unionen av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent biodiesel.
- (81) Det konstaterades att den enda ekonomiska motiveringen för att exportera blandningar av B20 och lägre var dels subventioneringen i Förenta staterna, dels undvikandet av antidumpningstullar vid import till unionen.
- (82) BP Products North America ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna. En sådan befrielse kan dock inte medges, eftersom undersökningen tydligt visade att B20 och lägre enbart importerades i syfte att kringgå de gällande åtgärderna. Enligt artikel 13.4 i grundförordningen får befrielse från tull beviljas tillverkare av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är närstående till någon tillverkare som omfattas av åtgärderna och vilka konstaterats inte ägna sig åt kringgående. I dessa undersökningar konstaterades det att BP Products North America ägnar sig åt kringgående, eftersom företaget började exportera B20 och lägre efter införandet av antidumpnings- och utjämningsåtgärderna utan någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av åtgärderna. Det föreligger dessutom bevisning för att åtgärdernas verkningar undergrävs i fråga om priser och kvantiteter och för att det förekommer dumpning i förhållande till de tidigare fastställda normalvärdena.

- (83) Vissa biodieseltillverkare som var samarbetsvilliga i den ursprungliga undersökningen begärde befrielse från eventuella utvidgade åtgärder till följd av kringgående. Det konstaterades att dessa amerikanska tillverkare inte tillverkade eller sålde B20 och lägre. Enligt artikel 13.4 i

grundförordningen kan endast tillverkarens ansökningar om befrielse beaktas inom ramen för en undersökning av kringgående. Det bör dock noteras att artikel 13 i grundförordningen innehåller bestämmelser om nya tillverkare.

7. ÅTGÄRDER

7.1 Kanada

- (84) Mot ovanstående bakgrund var slutsatsen att den slutgiltiga antidumpningstull som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom omlastning via Kanada i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen.
- (85) I enlighet med artikel 13.1 första meningen i grundförordningen bör de gällande åtgärderna beträffande import av den berörda produkten med ursprung i Förenta staterna därför utvidgas till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte.
- (86) För att undvika försök att slippa undan tullen genom icke verifierbara påståenden om att den produkt som omlastas via Kanada har tillverkats av ett företag som omfattas av en individuell tull enligt förordningen om slutgiltig tull, bör den åtgärd som ska utvidgas vara den som fastställs för "Alla övriga företag" i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 599/2009, dvs. en slutgiltig antidumpningstull på 172,2 EUR per ton.
- (87) Antidumpningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).
- (88) I enlighet med artiklarna 13.3 och 14.5 i grundförordningen, enligt vilka eventuella utvidgade åtgärder bör tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på registrerad import av biodiesel som avsänts från Kanada.

7.2 Förenta staterna

- (89) Mot ovanstående bakgrund var slutsatsen att den slutgiltiga antidumpningstull som införts på import av biodiesel med ursprung i Förenta staterna kringgås genom import till unionen av B20 eller lägre i den mening som avses i artikel 13 i grundförordningen.
- (90) I enlighet med artikel 13.1 första meningen i grundförordningen bör de gällande åtgärderna beträffande import av den berörda produkten med ursprung i Förenta staterna därför utvidgas till att omfatta import av B20 eller lägre.
- (91) De åtgärder som ska utvidgas är de som fastställs i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 599/2009.

(92) Den utvidgade antidumpningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

(93) I enlighet med artiklarna 13.3 och 14.5 i grundförordningen, enligt vilka eventuella utvidgade åtgärder bör tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på registrerad import av B20 eller lägre med ursprung i Förenta staterna.

8. AVSLUTANDE AV UNDERSÖKNINGEN RÖRANDE SINGAPORE

(94) Mot bakgrund av resultaten avseende Singapore bör undersökningen rörande eventuellt kringgående av antidumpningsåtgärderna genom import av biodiesel som avsänts från Singapore avslutas, och den registrering av import av biodiesel som avsänts från Singapore som infördes genom förordningen om inledande bör upphöra.

9. ANSÖKAN OM BEFRIELSE

- (95) De två samarbetsvilliga företag i Kanada som besvarade frågeformuläret ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.
- (96) Det konstaterades att de två samarbetsvilliga kanadensiska tillverkarna inte ägnade sig åt det kringgående som var föremål för denna undersökning. De kunde också visa att de inte är närstående till någon av de amerikanska tillverkarna/exportörerna av biodiesel. Deras ansökningar om befrielse kan därför beviljas.
- (97) Det anses att särskilda åtgärder krävs i detta fall för att säkerställa att befrielsen från tull tillämpas korrekt. Dessa särskilda åtgärder består i krav på uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura, som ska uppfylla kraven i bilagan till den här förordningen. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av den utvidgade antidumpningstullen.
- (98) En samarbetsvillig part i Förenta staterna som besvarade frågeformuläret ansökte om befrielse från de eventuella utvidgade åtgärderna i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.
- (99) Såsom förklaras i skäl 82 visade undersökningen tydligt att denna part ägnade sig åt kringgående genom att importera B20 och lägre. Följaktligen kan denna part inte medges befrielse från tullen.
- (100) Det bör dock understrykas att berörda exporterande tillverkare som inte längre ägnar sig åt dumpning kan begära en översyn i enlighet med artikel 11 i grundförordningen.

10. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (101) Alla berörda parter informerades om de viktigaste uppgifter och överväganden som ledde fram till ovannämnda slutsatser, och de ombads lämna synpunkter. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter har beaktats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 599/2009 infördes på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, som avsänts från Kanada, oavsett om deras deklarerade ursprung är Kanada eller inte, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (Taricnummer 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (Taricnummer 3824 90 91 10) och ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 01), med undantag av produkter som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Taric tillägsnummer
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Den tull som ska utvidgas är den som fastställs för "Alla övriga företag" i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 599/2009, dvs. en slutgiltig antidumpningstull på 172,2 EUR per ton netto.

Antidumpningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

2. Den befrielse från tull som beviljats de företag som nämns i punkt 1 eller vilken beviljas av kommissionen i enlighet med artikel 4.2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura, som ska uppfylla kraven i bilagan. Om ingen sådan faktura uppvisas, ska den antidumpningstull som införs genom punkt 1 tillämpas.

3. Den tull som utvidgas genom punkt 1 ska tas ut på import som avsänts från Kanada, oavsett om dess deklarerade ursprung är Kanada eller inte, och som registrerats i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 720/2010 samt artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 1225/2009, med undantag av de produkter som tillverkats av de företag som nämns i punkt 1.

4. Gällande bestämmelser om tullar ska tillämpas.

Artikel 2

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 599/2009 infördes på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, vanligtvis kallade biodiesel, i ren form eller i en blandning innehållande mer än 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater utvidgas härmed till att omfatta import till unionen av biodiesel i en blandning innehållande högst 20 viktprocent fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, med ursprung i Amerikas förenta stater, för närvarande klassificerad enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (Taricnummer 2710 19 41 30) och ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 04).

De tullar som ska utvidgas är de som fastställs i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 599/2009.

Antidumpningstullen på blandningar ska tillämpas i proportion till blandningens viktandel fettsyramonoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

2. Den tull som utvidgas genom punkt 1 ska tas ut på import som har sitt ursprung i Amerikas förenta stater och som registrerats i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 720/2010 samt artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 1225/2009.

3. Gällande bestämmelser om tullar ska tillämpas.

Artikel 3

Härmed avslutas den undersökning som inleddes genom förordning (EU) nr 720/2010 rörande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som genom förordning (EG) nr 599/2009 införts beträffande import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater genom import av biodiesel som avsänts från Republiken Singapore, oavsett om dess deklarerade ursprung är Singapore eller inte, och rörande registrering av sådan import.

Artikel 4

1. Ansökningar om befrielse från den tull som utvidgas genom artiklarna 1.1 och 2.1 ska göras skriftligen på ett av Europeiska unionens officiella språk och ska undertecknas av en person som har rätt att företräda det ansökande företaget. Ansökan ska sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat H
Kontor: N-105 04/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax + 32 22956505

2. I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1225/2009 får kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, genom beslut tillåta att import från företag som inte kringgår de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning (EG) nr 599/2009 befrias från den tull som utvidgas genom artiklarna 1.1 och 2.1.

Artikel 5

Tullmyndigheterna ska upphöra med den registrering av import som införts i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 720/2010.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 maj 2011.

På rådets vägnar
MARTONYI J.
Ordförande

BILAGA

Den giltiga faktura som avses i artikel 1.2 ska omfatta en försäkran som är undertecknad av en anställd vid det utfärdande företaget och som innehåller följande:

1. Den anställdes namn och befattning vid det företag som har utfärdat fakturan.
 2. Följande försäkran: "Jag intygar härmed att de (kvantitet) (berörd produkt) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric tilläggnummer) i (berört land). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
 3. Datum och namnteckning.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 445/2011**av den 10 maj 2011****om ett certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar och om ändring av förordning (EG) nr 653/2007****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg⁽¹⁾, särskilt artikel 14a,

med beaktande av Europeiska järnvägsbyråns rekommendation av den 8 juli 2010 om ett certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med direktiv 2004/49/EG är att förbättra marknadstillträdet för spårbundna tjänster genom att fastställa gemensamma principer för hantering, reglering och tillsyn när det gäller järnvägssäkerheten. Direktiv 2004/49/EG ger också en ram som ska inrättas för att garantera likvärdiga villkor för alla enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar, genom att samma certifieringskrav tillämpas i hela unionen.
- (2) Certifieringssystemet är avsett att ge en ram som harmoniserar de krav och metoder som ska gälla när kompetensen hos enheter som ansvarar för underhåll bedöms i hela unionen.
- (3) Utan att det påverkar järnvägsföretagens och infrastrukturförvaltarnas ansvar för säker drift av tåg, bör enheter som ansvarar för underhåll se till att de godsvagnar som de har anförtrots är driftssäkra genom att tillämpa ett underhållssystem. Med beaktande av den stora mångfalden av utformnings- och underhållsmetoder bör detta underhållssystem vara processororienterat.
- (4) Infrastrukturförvaltarna behöver godsvagnar för att kunna transportera material för konstruktionsändamål

eller för underhåll av infrastruktur. När infrastrukturförvaltare använder godsvagnar för detta ändamål agerar de som järnvägsföretag. Bedömningen av en infrastrukturförvaltares kapacitet att använda godsvagnar för detta ändamål bör ingå i bedömningen om ett säkerhetstillstånd krävs enligt artikel 11 i direktiv 2004/49/EG.

- (5) Inspektioner och övervakning som genomförs före tågets avgång eller under färd utförs i regel av järnvägsföretagens eller infrastrukturförvaltarnas driftspersonal enligt den process som beskrivs i deras säkerhetsstyrningssystem i enlighet med artikel 4.3 i direktiv 2004/49/EG.
- (6) Järnvägsföretagen eller infrastrukturförvaltarna bör, via sitt säkerhetsstyrningssystem, se till att ha kontroll över alla risker som hör samman med den egna verksamheten, även då entreprenörer anlitas. För detta ändamål bör ett järnvägsföretag ha avtal som omfattar enheter som ansvarar för underhåll för alla vagnar som det använder. Detta kan vara ett avtal mellan järnvägsföretaget och enheten som ansvarar för underhåll eller en avtalskedja som omfattar andra parter, exempelvis fordonsinnehavaren. Dessa avtal bör vara förenliga med de utkast till förfaranden som ingår i ett järnvägsföretags eller en infrastrukturförvaltares säkerhetsstyrningssystem, inbegripet för utbytet av information.
- (7) Enligt direktiv 2004/49/EG är ett certifikat för en enhet som ansvarar för underhåll (nedan kallat *ECM-certifikat*) giltigt i hela unionen (*ECM – Entity in Charge of Maintenance*). Certifikat som har utfärdats av organ i tredjeländer, vilka har utsetts enligt kriterier och krav som motsvarar dem som anges i denna förordning, bör i regel godtas som likvärdiga med *ECM-certifikat* som har utfärdats i unionen.
- (8) Ett certifieringsorgans utvärdering av en ansökan om ett *ECM-certifikat* är en utvärdering av sökandens förmåga att hantera underhållsuppgifter och tillhandahålla de operativa underhållsfunktionerna antingen själv eller genom avtal med andra organ, exempelvis underhållsverkstäder, som fått i uppdrag att tillhandahålla dessa funktioner eller delar av dessa funktioner.
- (9) Ett ackrediteringssystem bör tillhandahålla ett riskhanteringsverktyg genom att garantera att ackrediterade organ har den kompetens som krävs för att utföra det arbete de åtar sig. Ackreditering betraktas också som ett medel för att garantera nationellt och internationellt erkännande av *ECM-certifikat* som har utfärdats av ackrediterade organ.

⁽¹⁾ EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.

- (10) För att ett system ska göra det möjligt för certifieringsorgan att utföra kontroller av certifierade enheter som ansvarar för underhåll i hela unionen är det viktigt att alla organ som kan bevilja certifikat för någon enhet som ansvarar för underhåll (nedan kallade *certifieringsorgan*) samarbetar med varandra i syfte att harmonisera certifieringsprinciper. Specifika krav för ackreditering bör tas fram och godkännas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ⁽¹⁾.
- (11) I syfte att utvärdera den certifieringsprocess som beskrivs i denna förordning är det viktigt att Europeiska järnvägsbyrån (nedan kallan *byrån*) övervakar framtagningen av certifieringssystemet. För att byrån ska kunna utföra sina uppgifter måste den samla in information om vilka typer av certifieringsorgan som är verksamma inom området, och om antalet certifikat som har utfärdats för enheter som ansvarar för underhåll. Det är också viktigt att byrån underlättar samordning av certifieringsorganen.
- (12) Standardformatet för säkerhetsintyg fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 653/2007 av den 13 juni 2007 om användningen av ett gemensamt europeiskt format för säkerhetsintyg och ansökningsdokument i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG och om giltigheten för säkerhetsintyg som utfärdats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG ⁽²⁾. Detta format måste uppdateras så att det även omfattar information om enheter som ansvarar för underhåll. Förordning (EG) nr 653/2007 bör således ändras i enlighet med detta.
- (13) I avvaktan på fullständig tillämpning av det certifieringssystem som är avsett för enheten som ansvarar för underhåll och som inrättas genom denna förordning, bör giltigheten hos existerande metoder för certifiering av enheter som ansvarar för underhåll och underhållsverkstäder erkännas under en övergångsperiod i avsikt att säkerställa kontinuerligt tillhandahållande av godstrafik på järnväg, i synnerhet på internationell nivå. Under denna period bör de nationella säkerhetsmyndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt de olika certifieringsmetodernas likvärdighet och överensstämmelse.
- (14) De åtgärder som fastställs i denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som har inrättats enligt artikel 27 i direktiv 2004/49/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs ett system för certifiering av enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar enligt artikel 14a i direktiv 2004/49/EG.

⁽¹⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 153, 14.6.2007, s. 9.

2. Syftet med certifieringssystemet är att bevisa att en enhet som ansvarar för underhåll har inrättat sitt underhållssystem och kan uppfylla kraven i denna förordning, för att säkerställa att alla godsvagnar som enheten har underhållsansvar för är i säkert skick.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Certifieringssystemet ska gälla för alla enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar som ska användas i järnvägsnätet i unionen.
2. Underhållsverkstäder eller andra organisationer som åtar sig någon del av de funktioner som anges i artikel 4 kan tillämpa certifieringssystemet på frivillig grund och enligt de principer som anges i artikel 8 och bilaga I.
3. Hänvisningar till en infrastrukturförvaltare i artiklarna 5, 7 och 12 ska ses som hänvisningar som avser dess verksamhet med godsvagnar för transport av material för konstruktionsändamål eller för underhåll av infrastruktur. När en infrastrukturförvaltare använder godsvagnar för detta ändamål anses den göra detta i egenskap av järnvägsföretag.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i direktiv 2004/49/EG gälla.
2. Därutöver gäller även följande definitioner:
- a) *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
- b) *ECM-certifikat*: ett certifikat som utfärdas för en enhet som ansvarar för underhåll enligt artikel 14a.4 i direktiv 2004/49/EG.
- c) *certifieringsorgan*: ett organ som utsetts i enlighet med artikel 10 och som ansvarar för certifieringen av enheter som ansvarar för underhåll, på grundval av kriterierna i bilaga II.
- d) *godsvagn*: ett icke-självgående fordon avsett för transport av gods eller andra material som ska användas för verksamheter såsom konstruktion eller underhåll av infrastruktur.
- e) *underhållsverkstad*: en mobil eller fast enhet bestående av personal, inklusive personal med ledningsansvar, verktyg och tillbehör avsedda för underhåll av fordon, delar, komponenter eller underenheter av fordon.

- f) *underhållsintyg*: en försäkran som den enhet som utför underhållet ger till den som ansvarar för styrningen av flottans underhåll, om att underhållet har utförts i enlighet med underhållsbeställningarna.
- g) *intyg för återinsättande i drift*: en försäkran, baserad på ett underhållsintyg, som ges till användaren, exempelvis ett järnvägsföretag eller en fordonsinnehavare, av enheten som ansvarar för underhåll, om att alla lämpliga underhållsarbeten har slutförts och att vagnen, som tidigare tagits ur drift, är i ett sådant skick att den kan användas på ett säkert sätt, eventuellt med tillfälliga användningsbegränsningar.

Artikel 4

Underhållssystem

- Underhållssystemet ska ha följande funktioner:
 - En ledningsfunktion som övervakar och samordnar de underhållsfunktioner som avses i leden b–d och ser till att godsvagnen är i säkert skick i järnvägssystemet.
 - En underhållsutvecklingsfunktion som har ansvaret för att förvalta underhållsdokumentationen, inklusive konfigurationsledningen, som bygger på utformningsdata och operativa data samt på prestanda och erfarenheter.
 - En funktion för styrning av flottans underhåll som ser till att godsvagnen tas ur drift för underhåll och åter tas i drift efter underhåll.
 - En funktion för utförande av underhåll som sköter det nödvändiga tekniska underhållet av en godsvagn eller av delar av den, inklusive dokumentationen om underhållsintyget.
- Enheten som ansvarar för underhåll ska se till att de funktioner som avses i punkt 1 uppfyller kraven och bedömningskriterierna i bilaga III.
- Enheten som ansvarar för underhåll ska själv sköta ledningsfunktionerna men får lägga ut på entreprenad de underhållsfunktioner, eller delar av dem, som avses i leden b–d i punkt 1 till andra avtalsparter som omfattas av bestämmelserna i artikel 8. Om enheten som ansvarar för underhåll lägger ut underhållsfunktioner på entreprenad ska den se till att principerna i bilaga I tillämpas.
- Oavsett vilka arrangemang som tillämpas för funktioner som läggs ut på entreprenad är enheten som ansvarar för underhåll ansvarig för resultatet av de underhållsaktiviteter som den förvaltar, och den ska inrätta ett system för att övervaka prestanda avseende dessa aktiviteter.

Artikel 5

Förhållanden mellan parter som deltar i underhållsprocessen

- Varje järnvägsföretag eller infrastrukturförvaltare ska se till att de godsvagnar det/den använder, före godsvagnarnas avfärd, har en certifierad enhet som ansvarar för underhållet och att användningen av vagnen motsvarar certifikatets omfattning.
- Alla parter som är involverade i underhållsprocessen ska utbyta relevant information om underhåll i enlighet med de kriterier som förtecknas i avsnitten I.7 och I.8 i bilaga III.
- Efter det att avtal har slutits får ett järnvägsföretag begära information för operativa ändamål om underhållet av en godsvagn. Enheten som ansvarar för underhållet av godsvagnen ska besvara sådana förfrågningar direkt eller genom andra avtalsparter.
- Inom ramen för ett avtal kan en enhet som ansvarar för underhåll begära information om driften av en godsvagn. Järnvägsföretaget eller infrastrukturförvaltaren ska besvara sådana förfrågningar antingen direkt eller genom andra avtalsparter.
- Alla avtalsparter ska utbyta information om säkerhetsrelaterade fel, olyckor, tillbud, händelser som kunde ha lett till olyckor och andra farliga händelser samt om eventuella begränsningar i godsvagnarnas användning.
- ECM-certifikaten ska godtas som bevis på att ett järnvägsföretag eller en infrastrukturförvaltare kan uppfylla de krav som reglerar underhåll och kontrollen över entreprenörer och leverantörer enligt punkterna B.1, B.2, B.3 och C.1 i bilaga II till kommissionens förordning (EU) nr 1158/2010 av den 9 december 2010 om en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av överensstämmelse med kraven för att erhålla säkerhetsintyg för järnväg ⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EU) nr 1169/2010 av den 10 december 2010 om en gemensam säkerhetsmetod för bedömning av överensstämmelse med kraven för att erhålla säkerhetstillstånd för järnväg ⁽²⁾, såvida inte den nationella säkerhetsmyndigheten kan påvisa att det finns en betydande säkerhetsrisk.
- Om en avtalspart, särskilt ett järnvägsföretag, har motiverade grunder att misstänka att en viss enhet som ansvarar för underhåll inte uppfyller kraven enligt artikel 14a.3 i direktiv 2004/49/EG eller certifieringskraven i denna förordning, ska avtalsparten utan dröjsmål underrätta certifieringsorganet om detta. Certifieringsorganet ska vidta lämpliga åtgärder för att utreda om påståendet om bristande efterlevnad är motiverat och ska informera de berörda parterna (om det är relevant även den behöriga nationella säkerhetsmyndigheten) om resultatet av sin utredning.

⁽¹⁾ EUT L 326, 10.12.2010, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 327, 11.12.2010, s. 13.

8. Om enheten som ansvarar för underhåll byts ut ska registreringsinnehavaren i enlighet med artikel 33.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG ⁽¹⁾ i god tid informera registreringsenheten, enligt definitionen i artikel 4.1 i kommissionens beslut 2007/756/EG ⁽²⁾, så att den kan uppdatera det nationella fordonsregistret.

Den tidigare enheten som ansvarar för underhåll ska överlämna underhållsdokumentationen till registreringsinnehavaren eller till den nya enheten som ansvarar för underhåll.

Den tidigare enheten med ansvar för underhåll befrias från sitt ansvar när den stryks ur det nationella fordonsregistret. Om det på dagen för avregistrering av den tidigare enheten med ansvar för underhåll finns någon ny enhet som inte har bekräftat sitt godtagande av status som enhet med ansvar för underhåll, ska registreringen av fordonet upphävas tillfälligt.

Artikel 6

Certifieringsorgan

1. ECM-certifikat ska utfärdas av ett behörigt certifieringsorgan som väljs av den ansökande enheten som ansvarar för underhåll.

2. Medlemsstaterna ska se till att certifieringsorganen uppfyller de allmänna kriterierna och principerna enligt bilaga II och eventuella efterföljande sektorsvisa ackrediteringssystem.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att beslut som fattas av certifieringsorgan kan överklagas till domstol.

4. I syfte att harmonisera metoderna för hur ansökningarna bedöms ska certifieringsorganen samarbeta med varandra både inom medlemsstaterna och i hela unionen.

5. Byrån ska organisera och främja samarbetet mellan certifieringsorganen.

Artikel 7

Certifieringssystem för enheter som ansvarar för underhåll

1. Certifieringen ska grunda sig på en bedömning av enhetens förmåga att uppfylla de relevanta kraven i bilaga III och att tillämpa dem konsekvent. Certifieringen ska omfatta ett övervakningssystem för att säkerställa kontinuerligt uppfyllande av de tillämpliga kraven efter utfärdandet av ECM-certifikatet.

2. Enheterna som ansvarar för underhåll ska ansöka om certifiering med hjälp av relevant formulär i bilaga IV och ska tillhandahålla dokumentation om de förfaranden som anges i bilaga III. De ska utan dröjsmål översända all tilläggsinformation som certifieringsorganet begär. När certifieringsorganen bedömer ansökningarna ska de tillämpa de krav och bedömningskriterier som anges i bilaga III.

3. Certifieringsorganet ska fatta ett beslut senast fyra månader efter det att det har mottagit all obligatorisk information

och eventuell begärd tilläggsinformation från den enhet som ansöker om certifikatet. Certifieringsorganet ska genomföra den erforderliga bedömningen på plats hos enheten som ansvarar för underhåll före utfärdandet av certifikatet. Beslutet om att utfärda certifikatet ska meddelas enheten som ansvarar för underhåll med hjälp av relevant formulär i bilaga V.

4. Ett ECM-certifikat ska gälla i högst fem år. Innehavaren av certifikatet ska utan dröjsmål informera certifieringsorganet om alla betydande ändringar av de förhållanden som rådde när det ursprungliga certifikatet utfärdades, så att certifieringsorganet kan avgöra om certifikatet ska ändras, förnyas eller återkallas.

5. Certifieringsorganet ska i detalj redogöra för de skäl som ligger till grund för vart och ett av de beslut det fattar. Certifieringsorganet ska underrätta enheten som ansvarar för underhåll om sitt beslut och om skälen, tillsammans med uppgifter om förfarandet och tidsfristen för överklagande samt kontakttuppgifter för överklagandeorganet.

6. Certifieringsorganet ska genomföra övervakning minst en gång per år på valda platser som är geografiskt och funktionellt representativa för alla aktiviteter som utförs av de av certifieringsorganet certifierade enheterna som ansvarar för underhåll, för att kontrollera att enheterna fortfarande uppfyller de kriterier som anges i bilaga III.

7. Om certifieringsorganet konstaterar att en enhet som ansvarar för underhåll inte längre uppfyller kraven på grundval av vilka certifieringsorganet utfärdade ECM-certifikatet, ska certifieringsorganet avtala med enheten om en förbättringsplan, eller begränsa certifikatets omfattning eller tillfälligt upphäva certifikatet, beroende på hur allvarliga bristerna är.

Om enheten som ansvarar för underhåll även fortsättningsvis underlåter att uppfylla certifieringskraven eller att följa en förbättringsplan ska certifieringsorganet begränsa ECM-certifikatets omfattning eller återkalla det samt ange skälen för beslutet, tillsammans med uppgifter om förfarandet och tidsfristen för överklagande och kontakttuppgifter för överklagandeorganet.

8. När ett järnvägsföretag eller en infrastrukturförvaltare ansöker om ett säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd ska följande gälla beträffande de godsvagnar som järnvägsföretaget/infrastrukturförvaltaren använder:

a) Om godsvagnarna underhålls av sökanden: Antingen ska sökanden som en del av sin ansökan inkludera ett giltigt ECM-certifikat, om ett sådant finns, eller också ska dess kapacitet som enhet med ansvar för underhåll bedömas som en del av dess ansökan om ett säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd.

b) Om godsvagnarna underhålls av andra parter än sökanden ska sökanden, via sitt säkerhetsstyrningssystem, se till att ha kontroll över alla risker som hör samman med den egna verksamheten, även då sådana vagnar används, varvid i synnerhet bestämmelserna i artikel 5 i denna förordning ska vara tillämpliga.

⁽¹⁾ EUT L 191, 18.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 305, 23.11.2007, s. 30.

Certifieringsorgan och nationella säkerhetsmyndigheter ska under alla omständigheter aktivt utbyta synpunkter i syfte att undvika alla fall av dubbel bedömning.

Artikel 8

Certifieringssystem för underhållsfunktioner som har lagts ut på entreprenad

1. Om enheten som ansvarar för underhåll beslutar att lägga ut en eller flera av de funktioner som anges i artikel 4.1 b, c och d på entreprenad, eller delar av funktionerna, ska en presumtion om överensstämmelse med relevanta krav i bilaga III skapas för enheten som ansvarar för underhåll, i den mån som dessa krav omfattas av den frivilliga certifieringen av underleverantören, då underleverantören certifieras på frivillig grund enligt certifieringssystemet i denna förordning. I avsaknad av en sådan certifiering ska enheten som ansvarar för underhåll visa certifieringsorganet hur den uppfyller alla krav enligt bilaga III när det gäller de funktioner den beslutar att lägga ut på entreprenad.

2. Certifikat med avseende på underhållsfunktioner som lagts ut på entreprenad, eller delar av dem, ska utfärdas av certifieringsorganen enligt samma förfaranden som anges i artiklarna 6, 7 och 10.3 och som anpassats till de särskilda omständigheter som gäller för sökanden. Certifikaten ska vara giltiga i hela unionen.

När certifieringsorgan bedömer ansökningar om certifikat som gäller underhållsfunktioner som lagts ut på entreprenad, eller delar av dem, ska de tillämpa de principer som anges i bilaga I.

Artikel 9

Övervakningssystemets roll

Om en nationell säkerhetsmyndighet har motiverade skäl att misstänka att en viss enhet som ansvarar för underhåll inte uppfyller kraven i artikel 14a.3 i direktiv 2004/49/EG eller certifieringskraven i denna förordning, ska den omedelbart fatta det beslut som krävs och underrätta kommissionen, byrån, övriga behöriga myndigheter, certifieringsorganet och övriga berörda parter om beslutet.

Artikel 10

Information till kommissionen och byrån

1. Senast den 30 november 2011 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om huruvida certifieringsorganen är ackrediterade organ, erkända organ eller nationella säkerhetsmyndigheter. De ska också underrätta kommissionen om alla ändringar av denna situation inom en månad efter det att ändringen genomförts.

2. Senast den 31 maj 2012 ska medlemsstaterna underrätta byrån om de certifieringsorgan som har erkänts. Ackrediteringsorganen, enligt definitionen i förordning (EG) nr 765/2008, ska informera byrån om ackrediterade certifieringsorgan. Likaså ska alla ändringar meddelas byrån inom en månad från ändringen.

3. Certifieringsorgan ska underrätta byrån om alla utfärdade, ändrade, förnyade eller återkallade ECM-certifikat eller certifikat för specifika funktioner enligt artikel 4.1 inom en vecka efter motsvarande beslut, med hjälp av formulären i bilaga V.

4. Byrån ska upprätta ett register med all information som anmälts enligt punkterna 2 och 3 och ska göra informationen allmänt tillgänglig.

Artikel 11

Ändring av förordning (EG) nr 653/2007

Bilaga I till förordning (EG) nr 653/2007 ska ersättas med texten i bilaga VI till denna förordning.

Artikel 12

Övergångsbestämmelser

1. Följande övergångsbestämmelser ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.

2. Från och med den 31 maj 2012 ska alla ECM-certifikat utfärdas enligt denna förordning för enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14a.8 i direktiv 2004/49/EG.

3. Certifikat som utfärdats av ett certifieringsorgan senast den 31 maj 2012 på grundval av principer och kriterier som motsvarar principerna och kriterierna i samförståndsavtalet om grundläggande principer för ett gemensamt system för certifiering av enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar, vilket undertecknades av medlemsstaterna den 14 maj 2009, ska erkännas som likvärdiga med ECM-certifikat som utfärdats enligt denna förordning för certifikatens ursprungliga giltighetsperiod fram till senast den 31 maj 2015.

4. Certifikat som utfärdats av ett certifieringsorgan för enheter som ansvarar för underhåll senast den 31 maj 2012 på grundval av nationella lagar som existerade före ikraftträdandet av denna förordning och som motsvarar denna förordning, särskilt artiklarna 6 och 7 och bilagorna I och III, ska erkännas som likvärdiga med ECM-certifikat som utfärdats enligt denna förordning för certifikatens ursprungliga giltighetsperiod fram till senast den 31 maj 2015.

5. Certifikat som utfärdats för underhållsverkstäder senast den 31 maj 2014 på grundval av nationella lagar som existerade före ikraftträdandet av denna förordning och som motsvarar denna förordning, ska erkännas som likvärdiga med certifikat för underhållsverkstäder som åtar sig funktionen för

utförande av underhåll vilka utfärdats enligt denna förordning för certifikatens ursprungliga giltighetsperiod fram till senast den 31 maj 2017.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 3–5 ska enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar som är registrerade i det nationella fordonsregistret senast den 31 maj 2012 certifieras enligt denna förordning senast den 31 maj 2013. Under denna period ska egna försäkringar om underhållsansvariga enheters överensstämmelse med relevanta krav i denna förordning eller i samförståndsavtalet om grundläggande principer för ett gemensamt system för certifiering av enheter som ansvarar för underhåll av godsvagnar, undertecknat av medlemsstaterna den 14 maj 2009, erkännas som likvärdiga med ECM-certifikat som utfärdats enligt denna förordning.

7. Järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare som redan är certifierade i enlighet med artiklarna 10 och 11 i direktiv 2004/49/EG senast den 31 maj 2012 behöver inte ansöka om ett ECM-certifikat för den ursprungliga giltighetsperioden för sina certifikat avseende underhåll av vagnar för vilka de har ansvar i egenskap av enhet som ansvarar för underhåll.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

*BILAGA I***Principer som ska följas av organisationer som ansöker om certifikat för underhållsfunktioner som en enhet som ansvarar för underhåll har lagt ut på entreprenad**

1. För certifiering av en enhet eller organisation som åtar sig en eller flera av en underhållsansvarig enhets underhållsfunktioner (underhållsutveckling, styrning av flottans underhåll, utförande av underhåll) eller delar av dessa funktioner, gäller följande krav och bedömningskriterier enligt bilaga III:
 - a) De krav och bedömningskriterier som anges i avsnitt I i bilaga III, anpassade till typen av organisation och tjänstens omfattning.
 - b) De krav och bedömningskriterier som beskriver de specifika underhållsfunktionerna.
 2. För certifiering av en underhållsverkstad som åtar sig funktionen för utförande av underhåll gäller följande krav och bedömningskriterier enligt bilaga III:
 - a) De krav och bedömningskriterier som anges i avsnitt I i bilaga III, vilka måste anpassas till den specifika verksamheten hos en underhållsverkstad som tillhandahåller funktionen för utförande av underhåll.
 - b) De processer som beskriver funktionen för utförande av underhåll.
-

BILAGA II

Kriterier för ackreditering eller erkännande av certifieringsorgan som ska delta i bedömning och utfärdande av ECM-certifikat

1. ORGANISATION

Certifieringsorganet måste dokumentera sin organisationsstruktur och i dokumentationen ange de uppgifter, ansvar och tillstånd som ledningen, annan certifieringspersonal och eventuella kommittéer har. Om certifieringsorganet utgör en definierad del av en juridisk person måste informationen om strukturen innehålla uppgifter om den hierarkiska strukturen och förhållandet till övriga delar inom samma juridiska person.

2. OBEROENDE

Certifieringsorganet måste i sitt beslutsfattande vara organisatoriskt och funktionellt oberoende av järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare, fordonsinnehavare, tillverkare och enheter som ansvarar för underhåll, och får inte tillhandahålla liknande tjänster.

Oberoendet hos den personal som har ansvar för certifieringskontrollerna måste garanteras. Ingen tjänsteman ska få ersättning som baserar sig på antingen antalet kontroller eller kontrollernas resultat.

3. BEHÖRIGHET

Certifieringsorganet och dess anställda måste ha den yrkesmässiga kompetens som krävs, särskilt när det gäller organisation av godsvagnsunderhållet och motsvarande underhållssystem.

Certifieringsorganet måste uppvisa

- a) tillräckliga erfarenheter av att bedöma förvaltningssystem,
- b) kännedom om tillämpliga krav i lagstiftningen.

Den grupp som inrättats för övervakning av enheterna som ansvarar för underhåll måste ha erfarenhet inom relevanta områden, och den måste i synnerhet kunna uppvisa

- a) tillbörlig kännedom om och förståelse för tillämplig europeisk lagstiftning,
- b) relevant teknisk kompetens,
- c) minst tre års relevant erfarenhet av underhållsarbete i allmänhet,
- d) tillräcklig erfarenhet av godsvagnsunderhåll eller åtminstone av underhåll inom motsvarande industrisektorer.

4. OPARTISKHET

Certifieringsorganets beslut måste grunda sig på objektiva bevis på överensstämmelse eller brist på överensstämmelse som certifieringsorganet har tagit emot, och besluten får inte vara påverkade av andra intressen eller av andra parter.

5. ANSVAR

Certifieringsorganet har inget ansvar för att se till att kraven för certifiering uppfylls kontinuerligt.

Certifieringsorganet har ansvar för att dess beslut om certifiering grundar sig på tillräckligt objektiva bevis.

6. ÖPPENHET

Ett certifieringsorgan måste ge allmänt tillträde till eller i tid lämna rätt information om gransknings- och certifieringsprocesserna. Certifieringsorganet måste också tillhandahålla information om certifieringens status (inklusive beviljande, utökning, bibehållande, förnyelse, tillfälligt upphävande, minskad omfattning av eller återkallat säkerhetsintyg) för alla organisationer, för att skapa tilltro till certifieringens integritet och trovärdighet. Öppenhet är en princip för tillträde till eller lämnande av lämplig information.

7. SEKRETESS

För att få privilegierat tillträde till information som behövs för att en fullgod bedömning av överensstämmelse med certifieringskraven ska kunna göras, måste ett certifieringsorgan behandla kundernas affärsinformation konfidentiellt.

8. HANTERING AV KLAGOMÅL

Certifieringsorganet måste inrätta ett förfarande för hantering av klagomål avseende beslut och annan certifieringsrelaterad verksamhet.

9. ANSVARIGHET OCH FINANSIERING

Certifieringsorganet måste kunna visa att det har utvärderat riskerna med certifieringsverksamheten och att det har tillräckliga arrangemang (inklusive försäkring eller reserver) som täcker skadeståndskyldighet som kan uppstå till följd av organets verksamhet inom vart och ett av dess verksamhetsområden och inom de geografiska områden där organet verkar.

BILAGA III

Krav och bedömningskriterier för organisationer som ansöker om ett ECM-certifikat eller ett certifikat för underhållsfunktioner som lagts ut på entreprenad av en enhet som ansvarar för underhåll**I. Krav på ledningsfunktion och bedömningskriterier**1. Ledarskap – *åtagande att utveckla och genomföra organisationens underhållssystem och kontinuerligt förbättra dess effektivitet*

Organisationen måste ha förfaranden för att

- a) inrätta en underhållspolicy som är lämplig för organisationstypen och tjänsternas omfattning och som godkänns av organisationens verkställande direktör eller dennes representant,
- b) se till att det sätts upp säkerhetsmål som är i linje med den rättsliga ramen och som är förenliga med organisationstypen, omfattningen och de relevanta riskerna,
- c) bedöma sin övergripande säkerhetsprestanda i förhållande till organisationens säkerhetsmål,
- d) utveckla planer och förfaranden för att uppnå säkerhetsmålen,
- e) säkerställa att det finns tillgång till de resurser som behövs för att genomföra alla processer som krävs för att uppfylla kraven i denna bilaga,
- f) identifiera och hantera övriga förvaltningsaktivitetens inverkan på underhållssystemet,
- g) se till att den högre ledningen är medveten om resultaten av övervakningen och granskningen av prestandan, och tar det övergripande ansvaret för att genomföra ändringar av underhållssystemet,
- h) se till att personalen och dess företrädare är representerade i tillräckligt antal och tillfrågas när man definierar, utvecklar, övervakar och granskar säkerhetsaspekterna i alla relaterade processer som kan omfatta personalen.

2. Riskbedömning – *en strukturerad metod för att utvärdera risker som har att göra med underhållet av godsvagnar, inklusive risker som uppstår som en direkt följd av operativa processer och andra organisationers eller personers aktiviteter, och för att identifiera lämpliga åtgärder för riskhantering*

2.1 Organisationer måste ha förfaranden för att

- a) analysera risker som är relevanta för den verksamhet som utförs av organisationen, inklusive risker som beror på defekter och konstruktioner som inte uppfyller kraven eller felfunktioner under hela livscykeln,
- b) utvärdera de risker som avses i led a,
- c) utveckla och införa åtgärder för riskhantering.

2.2 Organisationer måste ha förfaranden och system som erkänner behovet av och förpliktelsen till samarbete med fordonsinnehavare, järnvägsföretag, infrastrukturförvaltare eller andra berörda parter.

2.3 Organisationer måste ha riskbedömningsförfaranden för att hantera ändringar i utrustning, förfaranden, organisation, personal eller gränssnitt, och för att tillämpa kommissionens förordning (EG) nr 352/2009 ⁽¹⁾.2.4 När den bedömer risker måste organisationen ha förfaranden för att beakta behovet av att fastställa, tillhandahålla och upprätthålla en passande arbetsmiljö som uppfyller kraven i unionsrätten och i nationell lagstiftning, särskilt rådets direktiv 89/391/EEG ⁽²⁾.3. Övervakning – *en strukturerad metod för att säkerställa att det finns riskhanteringsåtgärder, att de fungerar korrekt och att de bidrar till att organisationens mål uppnås*

3.1 Organisationer måste ha ett förfarande för att regelbundet insamla, övervaka och analysera relevanta säkerhetsdata såsom

- a) prestandan hos de relevanta processerna,
- b) processernas resultat (inklusive alla avtalade tjänster och produkter),

⁽¹⁾ EUT L 108, 29.4.2009, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

- c) riskhanteringsåtgärdernas effektivitet,
 - d) information om erfarenheter, felfunktioner, defekter och reparationer som uppstår vid den dagliga driften och det dagliga underhållet.
- 3.2 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att olyckor, tillbud, händelser som kunde ha lett till olyckor och andra farliga händelser rapporteras, registreras, utreds och analyseras.
- 3.3 För att alla processer ska kunna granskas periodiskt måste organisationen ha ett system för internrevision som fungerar på ett oberoende, opartiskt och öppet sätt. Systemet måste ha förfaranden för att
- a) utveckla en plan för internrevision som kan revideras beroende på resultaten från tidigare granskningar och prestandaövervakningen,
 - b) analysera och utvärdera granskningarnas resultat,
 - c) föreslå och genomföra specifika korrigerande åtgärder,
 - d) granska tidigare åtgärders effektivitet.
4. *Kontinuerlig förbättring – en strukturerad metod för att analysera information som har samlats in genom regelbunden övervakning, granskning eller andra relevanta källor, och för att använda resultaten till att öka kunskaperna och anta preventiva eller korrigerande åtgärder i avsikt att upprätthålla eller höja säkerhetsnivån*
- Organisationen måste ha förfaranden för att se till att
- a) fastställda brister rättas till,
 - b) nyligen utvecklade säkerhetsmetoder införs,
 - c) resultaten från internrevisioner används för att förbättra systemet,
 - d) preventiva eller korrigerande åtgärder vidtas vid behov så att järnvägssystemet överensstämmer med standarder och andra krav under utrustningens och verksamhetens hela livscykel,
 - e) relevant information om utredningar av och orsaker till olyckor, tillbud, händelser som kunde ha lett till olyckor och andra farliga händelser används för att öka kunskaperna, och vid behov anta åtgärder i avsikt att höja säkerhetsnivån,
 - f) relevanta rekommendationer från den nationella säkerhetsmyndigheten, från det nationella utredningsorganet och från branschundersökningar eller interna undersökningar utvärderas och genomförs när det är lämpligt,
 - g) relevanta rapporter/relevant information från järnvägsföretag/infrastrukturförvaltare och fordonsinnehavare eller andra relevanta källor behandlas och beaktas.
5. *Struktur och ansvar – en strukturerad metod för att definiera individers och grupperns ansvar för att organisationens säkerhetsmål uppnås på ett säkert sätt*
- 5.1 Organisationen måste ha förfaranden för att fördela ansvaret för alla relevanta processer inom hela organisationen.
- 5.2 Organisationen måste ha förfaranden för att tydligt definiera säkerhetsrelaterade ansvarsområden och fördelningen av ansvar på specifika funktioner som hör samman med dem samt deras gränssnitt. Till dessa hör de ovan angivna förfarandena mellan organisationen och fordonsinnehavarna och, där det är lämpligt, järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltarna.
- 5.3 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att personal som har tilldelats ansvar inom organisationen har behörighet, kompetens och lämpliga resurser för att utföra sina uppgifter. Ansvaret och kompetensen måste stämma överens och vara förenliga med den tilldelade rollen, och alla delegeringar måste göras skriftligen.
- 5.4 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att de aktiviteter som rör de relevanta processerna inom organisationen samordnas.
- 5.5 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att personer som har en roll i säkerhetsstyrningen kan hållas ansvariga för sitt agerande.
6. *Kompetensförvaltning – en strukturerad metod för att se till att de anställda har den kompetens som behövs för att uppnå organisationens mål på ett säkert och effektivt sätt under alla förhållanden*
- 6.1 Organisationen måste inrätta ett kompetensförvaltningssystem som ansvarar för att
- a) identifiera de tjänster som har ansvar för att inom systemet genomföra alla förfaranden som är nödvändiga för överensstämmelse med kraven i denna bilaga,
 - b) identifiera de tjänster som involverar säkerhetsrelaterade arbetsuppgifter,

- c) tillsätta personal med lämplig kompetens för relevanta uppgifter.
- 6.2 Inom organisationens kompetensförvaltningssystem måste det finnas minst följande förfaranden för att förvalta personalens kompetens:
- a) Ett förfarande för att identifiera den kunskap samt de färdigheter och erfarenheter som krävs för säkerhetsrelaterade uppgifter i förhållande till ansvarsområdet.
 - b) Urvalsprinciper, inklusive grundutbildning, mental lämplighet och fysisk hälsa.
 - c) Grundläggande utbildning och kvalifikationer eller intyg avseende förvärvad kompetens och förvärvade färdigheter.
 - d) En metod för att se till att alla i personalen är medvetna om vilken relevans och betydelse deras arbetsuppgifter har, och om hur de kan bidra till att säkerhetsmålen uppnås.
 - e) Kontinuerlig vidareutbildning och regelbunden uppdatering av kunskaper och färdigheter.
 - f) Vid behov regelbundna kontroller av kompetens, mental lämplighet och fysisk hälsa.
 - g) Särskilda åtgärder vid olyckor/tillbud eller långtidsfrånvaro från arbete, efter behov.
7. Information – *en strukturerad metod för att se till att de som gör bedömningar och fattar beslut på alla nivåer i organisationen har tillgång till viktig information*
- 7.1 Organisationen måste ha förfaranden för att definiera rapporteringskanaler för att säkerställa att – inom själva enheten i dess förbindelser med andra aktörer, inklusive infrastrukturförvaltare, järnvägsföretag och fordonsinnehavare – information om alla relevanta processer vederbörligen, snabbt och på ett tydligt sätt utbyts och förmedlas till rätt person både inom den egna organisationen och i andra organisationer.
- 7.2 För att säkerställa ett tillfredsställande informationsutbyte måste organisationen ha förfaranden för att
- a) ta emot och bearbeta specifik information,
 - b) identifiera, ta fram och sprida specifik information,
 - c) tillgängliggöra tillförlitlig och aktuell information.
- 7.3 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att viktig operativ information
- a) är relevant och giltig,
 - b) är exakt,
 - c) är heltäckande,
 - d) är vederbörligen uppdaterad,
 - e) är granskad,
 - f) är konsekvent och lättförståelig (vilket omfattar språkliga aspekter),
 - g) kommer till personalens kännedom innan den tillämpas,
 - h) är lättillgänglig för personalen, som vid behov kan få kopior.
- 7.4 Kraven enligt punkterna 7.1, 7.2 och 7.3 gäller särskilt operativ information som rör
- a) kontroll av att uppgifterna i nationella fordonsregister är korrekta och fullständiga när det gäller identifiering (inklusive identifieringsmetoder) och registrering av de godsvagnar som underhålls av organisationen,
 - b) underhållsdokumentation,
 - c) stöd till fordonsinnehavare och, där det är lämpligt, stöd till andra parter, inklusive järnvägsföretag/infrastrukturförvaltare,
 - d) personalens kvalifikationer och senare övervakning under utvecklingen av underhållet,
 - e) information om verksamhet (inklusive tillryggalagd sträcka, aktiviteternas typ och omfattning, tillbud/olyckor) och förfrågningar från järnvägsföretag, fordonsinnehavare och infrastrukturförvaltare,
 - f) loggböcker över genomfört underhåll, inklusive information om brister som har upptäckts vid inspektioner och korrigerande åtgärder som har vidtagits av järnvägsföretag eller infrastrukturförvaltare, exempelvis inspektioner och övervakning som genomförts före tågets avgång eller under färd,
 - g) underhållsintyg och intyg för återinsättande i drift,
 - h) underhållsbeställningar,

- i) teknisk information till järnvägsföretag/infrastrukturförvaltare och fordonsinnehavare som behövs som underhållsanvisningar,
 - j) nödsituationer där driften inte är säker, varvid informationen kan bestå av följande:
 - i) Användningsbegränsningar eller särskilda driftförhållanden för de godsvagnar som underhålls av organisationen eller andra fordon i samma serie, även om de underhålls av andra enheter som ansvarar för underhåll, varvid denna information också bör delas med alla berörda parter.
 - ii) Viktig information om säkerhetsrelaterade aspekter som har identifierats under underhåll, t.ex. brister upptäckta i en komponent som är gemensam för flera typer eller serier av fordon.
 - k) all relevant information och alla relevanta data som behövs för överlämnandet av den årliga underhållsrapporten till certifieringsorganet och till relevanta kunder (inklusive fordonsinnehavare), varvid denna rapport på begäran också måste göras tillgänglig för nationella säkerhetsmyndigheter.
8. Dokumentation – en strukturerad metod för att säkerställa spårbarheten för all relevant information
- 8.1 Organisationen måste ha vederbörliga förfaranden för att säkerställa att alla relevanta processer blir korrekt dokumenterade.
- 8.2 Organisationen måste ha lämpliga förfaranden för att
- a) regelbundet följa upp och uppdatera all relevant dokumentation,
 - b) utforma, generera, distribuera och kontrollera ändringar i all relevant dokumentation,
 - c) ta emot, samla in och arkivera all relevant dokumentation.
9. Sluta avtal – en strukturerad metod för att se till att aktiviteter som lagts ut på entreprenad förvaltas på lämpligt sätt så att organisationens mål kan uppnås
- 9.1 Organisationen måste ha förfaranden för att se till att säkerhetsrelaterade produkter och tjänster identifieras.
- 9.2 När organisationen använder entreprenörer och/eller leverantörer för säkerhetsrelaterade produkter och tjänster måste den ha förfaranden för att vid urvalstidpunkten verifiera att
- a) entreprenörerna, underleverantörerna och leverantörerna är kompetenta,
 - b) entreprenörerna, underleverantörerna och leverantörerna har ett underhålls- och förvaltningssystem som är tillfredsställande och dokumenterat.
- 9.3 Organisationen måste ha ett förfarande för att fastställa de krav som sådana entreprenörer och leverantörer måste uppfylla.
- 9.4 Organisationen måste ha förfaranden för att övervaka leverantörers och/eller entreprenörers medvetenhet om de risker de kan utsätta organisationens verksamhet för.
- 9.5 När en entreprenörs eller leverantörs underhållnings-/förvaltningssystem är certifierat kan den övervakningsprocess som beskrivs i punkt 3 begränsas till resultaten från de avtalade operativa processer som beskrivs i punkt 3.1 b.
- 9.6 För de nedan uppräknade processerna måste minst de grundläggande principerna vara tydligt definierade, kända och införda i avtalet mellan parterna:
- a) Ansvar och uppgifter som har att göra med järnvägssäkerhet.
 - b) Skyldigheter avseende överföring av relevant information mellan båda parterna.
 - c) Spårbarhet för säkerhetsrelaterade dokument.
- II. Krav och bedömningskriterier för underhållsutvecklingsfunktionen**
1. Organisationen måste ha ett förfarande för att identifiera och förvalta alla underhållsaktiviteter som påverkar säkerheten och de säkerhetskritiska komponenterna.
2. Organisationen måste ha förfaranden för att garantera överensstämmelse med de grundläggande driftskompatibilitetskraven, inklusive uppdateringar under hela livscykeln, genom att
- a) säkerställa överensstämmelsen med de specifikationer som rör de grundläggande parametrarna för driftskompatibilitet som anges i de relevanta tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet (TSD:er),
 - b) under alla omständigheter kontrollera underhållsdokumentationens överensstämmelse med godkännandet att ta i bruk (inklusive alla krav som den nationella säkerhetsmyndigheten ställer), försäkringarna om överensstämmelse med TSD:er, kontrollförklaringarna och den tekniska dokumentationen,

- c) hantera alla utbyten i samband med underhåll i enlighet med kraven i direktiv 2008/57/EG och relevanta TSD:er,
 - d) identifiera behovet av riskbedömning med avseende på det aktuella utbytets potentiella inverkan på säkerheten i järnvägssystemet,
 - e) hantera konfigurationen av alla tekniska ändringar som påverkar fordonssystemets integritet.
3. Organisationen måste ha ett förfarande för utformning av och stöd till förverkligandet av underhållsanläggningar, utrustning och verktyg som specifikt utvecklas och krävs för utförande av underhåll. Organisationen måste ha ett förfarande för kontroll av att dessa anläggningar, denna utrustning och dessa verktyg används, lagras och underhålls enligt underhållsschemat och i enlighet med underhållskraven.
4. När godsvagnar tas i drift måste organisationen ha förfaranden för att
- a) samla in ursprunglig dokumentation och tillräckligt med information om planerad verksamhet,
 - b) analysera den ursprungliga dokumentationen och tillhandahålla den första underhållsdokumentationen, och samtidigt beakta de krav som gäller enligt eventuella förknippade garantier,
 - c) säkerställa att den första underhållsdokumentationen genomförs korrekt.
5. För att underhållsdokumentationen ska hållas uppdaterad under en godsvagns hela livscykel måste organisationen ha förfaranden för att
- a) samla in relevant information, som minst rör
 - i) typen och omfattningen av verksamhet som har genomförts, inklusive men inte begränsat till operativa tillbud som hade potential att påverka godsvagnens säkerhet,
 - ii) typen och omfattningen av planerad verksamhet,
 - iii) underhåll som har utförts,
 - b) fastställa behovet av uppdateringar, och därvid beakta gränsvärdena för driftskompatibilitet,
 - c) lämna förslag till och godkänna ändringar och deras genomförande, i avsikt att fatta ett beslut baserat på tydiga kriterier med beaktande av riskbedömningens resultat,
 - d) säkerställa att ändringar genomförs korrekt.
6. När processen för kompetensförvaltning tillämpas på underhållsutvecklingsfunktionen måste minst följande aktiviteter som påverkar säkerheten beaktas:
- a) Bedömning av ändringars betydelse för underhållsdokumentationen och föreslagna utbyten i samband med underhåll.
 - b) Tekniker som behövs för att hantera upprättandet och ändringarna av underhållsdokumentationen och utvecklingen, bedömningen, valideringen och godkännandet av utbyten i samband med underhåll.
 - c) Sammanfogningstekniker (inklusive svetsning och limning), bromssystem, hjulpar och draginrättning, oförsörjande provningsmetoder och underhåll av specifika komponenter, såsom tankar och ventiler, i godsvagnar avsedda för transport av farligt gods.
7. När dokumentationsprocessen tillämpas på underhållsutvecklingsfunktionen måste spårbarheten garanteras för åtminstone följande uppgifter:
- a) Dokumentationen som rör utvecklingen, bedömningen, valideringen och godkännandet av ett utbyte i samband med underhåll.
 - b) Fordonens konfiguration, inklusive men inte begränsat till säkerhetsrelaterade komponenter.
 - c) Loggböcker över genomfört underhåll.
 - d) Resultat från undersökningar om erfarenheter.
 - e) Alla på varandra följande versioner av underhållsdokumentationen, inklusive riskbedömningen.
 - f) Rapporter om kompetensen hos och övervakningen av funktionerna för utförande av underhåll och styrning av flottans underhåll.
 - g) Teknisk information som ska ges för att stödja fordonsinnehavare, järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare.

III. Krav och bedömningskriterier för funktionen för styrning av flottans underhåll

1. Organisationen måste ha ett förfarande för att kontrollera kompetensen, tillgängligheten och kompetensen hos enheten med ansvar för utförande av underhåll innan underhållsbeställningar görs. Detta kräver att underhållsverkstäderna är vederbörligen kvalificerade för att besluta om kraven för teknisk kompetens i funktionen för utförande av underhåll.
2. Organisationen måste ha ett förfarande för att sammanställa arbetet och för att utfärda och frisläppa underhållsbeställningen.
3. Organisationen måste ha ett förfarande för att sända godsvagnar till underhåll i god tid.
4. Organisationen måste ha ett förfarande för att ta godsvagnar ur drift när de ska underhållas eller när defekter har konstaterats.
5. Organisationen måste ha ett förfarande för att fastställa de nödvändiga kontrollåtgärderna som ska tillämpas på genomfört underhåll och underhållsintyget för godsvagnarna.
6. Organisationen måste ha ett förfarande för att utfärda ett intyg för återinsättande i drift, med beaktande av dokumentationen om underhållsintyget.
7. När processen för kompetensförvaltning tillämpas på funktionen för styrning av flottans underhåll, måste minst återgången till drift beaktas.
8. När informationsprocessen tillämpas på funktionen för styrning av flottans underhåll måste minst följande uppgifter lämnas till funktionen för utförande av underhåll:
 - a) Tillämpliga regler och tekniska specifikationer.
 - b) Underhållsplanen för varje godsvagn.
 - c) En förteckning över reservdelar, inklusive en tillräckligt detaljerad teknisk beskrivning av varje del så att den kan bytas ut mot en likvärdig del med samma garantier.
 - d) En förteckning över material, inklusive en tillräckligt detaljerad beskrivning av materialens användning och nödvändig hälso- och säkerhetsinformation.
 - e) Dokumentation som innehåller specifikationer för aktiviteter som påverkar säkerheten och som innehåller åtgärds- och användningsrestriktioner för komponenter.
 - f) En förteckning över komponenter eller system som omfattas av lagenliga krav och en förteckning över dessa krav (inklusive bromstankar och tankar för transport av farligt gods).
 - g) All ytterligare relevant säkerhetsrelaterad information enligt den riskbedömning som organisationen har genomfört.
9. När informationsprocessen tillämpas på funktionen för styrning av flottans underhåll måste minst intyget för återinsättande i drift, inklusive användningsrestriktioner som är relevanta för användare (järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare), meddelas berörda parter.
10. När dokumentationsprocessen tillämpas på funktionen för styrning av flottans underhåll måste minst följande uppgifter registreras:
 - a) Underhållsbeställningar.
 - b) Intyg för återinsättande i drift, inklusive användningsrestriktioner som är relevanta för järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare.

IV. Krav och bedömningskriterier för funktionen för utförande av underhåll

1. Organisationen måste ha förfaranden för att
 - a) kontrollera att informationen från funktionen för styrning av flottans underhåll är fullständig och relevant i förhållande till de beställda arbetena,
 - b) kontrollera att de relevanta underhållsdokument som krävs, och andra standarder som gäller för utförandet av underhållstjänster, tillämpas enligt underhållsbeställningarna,
 - c) se till att alla relevanta underhållsspecifikationer enligt underhållsbeställningarna är tillgängliga för all berörd personal (t.ex. att de ingår i interna arbetsanvisningar),
 - d) se till att alla relevanta underhållsspecifikationer, enligt tillämpliga regler och specificerade standarder som ingår i underhållsbeställningarna, är tillgängliga för all berörd personal (t.ex. att de ingår i interna arbetsanvisningar).
2. Organisationen måste ha förfaranden för att se till att
 - a) komponenter (inklusive reservdelar) och material används enligt specifikationerna i underhållsbeställningarna och i leverantörens dokumentation,

- b) komponenter och material lagras, hanteras och transporteras på ett sätt som förebygger förslitning och skador, enligt specifikationerna i underhållsbeställningarna och i leverantörens dokumentation,
 - c) alla komponenter och material, inklusive sådana som tillhandahålls av kunden, uppfyller relevanta nationella och internationella regler samt kraven i relevanta underhållsbeställningar.
3. Organisationen måste ha förfaranden för att fastställa, identifiera, tillhandahålla, och registrera ändamålsenliga anläggningar, utrustningar och verktyg – som hålls tillgängliga – så att den kan tillhandahålla underhållstjänsterna enligt underhållsbeställningarna och andra tillämpliga specifikationer där det säkerställs att
- a) underhåll genomförs på ett säkert sätt, vilket även omfattar underhållspersonalens hälsa och säkerhet,
 - b) ergonomiska aspekter och hälsoskyddsaspekter beaktas, vilket även omfattar gränssnitten mellan användare och IT-system eller diagnostisk utrustning.
4. Där det är nödvändigt för att garantera giltiga resultat måste organisationen ha förfaranden för att säkerställa att organisationens mätutrustning
- a) kalibreras eller verifieras med specificerade intervall eller före användning enligt internationella, nationella eller industriella mätningsstandarder – om sådana standarder saknas måste de data som används för kalibrering eller verifiering registreras,
 - b) justeras eller justeras på nytt efter behov,
 - c) identifieras så att kalibreringsstatusen kan fastställas,
 - d) skyddas från justeringar som kan göra mätresultaten ogiltiga,
 - e) skyddas från skador och slitage under hantering, underhåll och lagring.
5. Organisationen måste ha förfaranden för att säkerställa att alla anläggningar, all utrustning och alla verktyg används, kalibreras, förvaras och underhålls korrekt enligt dokumenterade förfaranden.
6. Organisationen måste ha förfaranden för att kontrollera att de utförda underhållsuppgifterna överensstämmer med underhållsbeställningarna och för att utfärda intyget för återinsättande i drift vilken inkluderar eventuella användningsrestriktioner.
7. När riskbedömningsprocessen (särskilt punkt 2.4 i avsnitt I) tillämpas på funktionen för utförande av underhåll omfattar arbetsmiljön inte endast de verkstäder där underhåll utförs utan också spåren utanför verkstadsbyggnaden och alla platser där underhåll utförs.
8. När kompetensförvaltningsprocessen tillämpas på funktionen för utförande av underhåll måste minst följande aktiviteter som påverkar säkerheten beaktas:
- a) Sammanfogningstekniker (inklusive svetsning och limning).
 - b) Oförstörande provning.
 - c) Slutlig testning av fordonet och underhållsintyg.
 - d) Underhåll av bromssystem, hjulpar och draginrättning samt underhåll av specifika komponenter, såsom tankar och ventiler, i godsvagnar avsedda för transport av farligt gods.
 - e) Övriga identifierade specialistområden som påverkar säkerheten.
9. När informationsprocessen tillämpas på funktionen för utförande av underhåll måste minst följande uppgifter lämnas till funktionen för styrning av flottans underhåll och underhållsutvecklingsfunktionen:
- a) Arbeten som har utförts enligt underhållsbeställningarna.
 - b) Eventuella fel eller defekter som rör säkerheten och som organisationen har upptäckt.
 - c) Underhållsintyg.
10. När dokumentationsprocessen tillämpas på funktionen för utförande av underhåll måste minst följande uppgifter registreras:
- a) Tydlig identifiering av alla anläggningar, all utrustning och alla verktyg som rör aktiviteter som påverkar säkerheten.
 - b) Alla utförda underhållsarbeten, inklusive personal, verktyg, utrustning, reservdelar och material som har använts och med beaktande av

- i) relevanta nationella riktlinjer i organisationens land,
 - ii) krav enligt underhållsbeställningarna, inklusive krav avseende registrering,
 - iii) slutlig testning och beslut om underhållsintyg.
- c) Kontrollåtgärder som krävs enligt underhållsbeställningarna och underhållsintyget.
- d) Resultaten av kalibrering och verifiering; för datorprogram som används vid övervakning och mätning av specificerade krav måste det därvid bekräftas att programvaran, före den första användningen och vid behov därefter återigen, uppfyller kraven för den avsedda tillämpningen.
- e) Giltigheten för tidigare mätresultat om det konstateras att ett mätinstrument inte uppfyller kraven.
-

BILAGA IV

ANSÖKAN OM ETT ECM-CERTIFIKAT

Ansökan om ett certifikat om godkännande av underhållssystemet hos en enhet som ansvarar för underhåll (ECM) enligt direktiv 2004/49/EG och förordning (EU) nr 445/2011

Certifieringsorganets kontaktinformation

- 1.1 Organisation som ansökan riktas till _____
- 1.2 Certifieringsorganets referensnummer _____
- 1.3 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____

Information om sökanden

- 2.1 Registrerat firmanamn _____
- 2.2 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____
- 2.3 Telefon _____ 2.4 Fax _____
- 2.5 E-post _____ 2.6 Webbplats _____
- 2.7 Registrerat organisationsnummer _____ 2.8 Momsregistreringsnummer _____
- 2.9 Övrig information _____

Kontaktperson

- 3.1 Efternamn och förnamn _____
- 3.2 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____
- 3.3 Telefon _____ 3.4 Fax _____
- 3.5 E-post _____

Uppgifter om ansökan

- 4.1 Ansökningsreferens (anges av sökanden)

Denna ansökan gäller

- 4.1.1 nytt certifikat 4.1.2 uppdaterat/ändrat certifikat
- 4.1.3 förnyat certifikat

Operativa upplysningar

- Typ av företag 5.1 Järnvägsföretag/
Infrastrukturförvaltare 5.2 Fordonsinnehavare
- 5.3 övriga ange: _____

Omfattningen av ECM-aktiviteter

- 5.4 Omfattar tankvagnar för farligt gods: JA/NEJ
Omfattar andra vagnar som är specialiserade för transport av farligt gods: JA/NEJ

Operativa funktioner hos enhet som ansvarar för underhåll

	egen	partiell	helt
5.5 Utveckling av underhåll	5.4.1 ☐	5.4.2 ☐	5.4.3 ☐
5.6 Styrning av flottans underhåll	5.5.1 ☐	5.5.2 ☐	5.5.3 ☐
5.7 Utförande av underhåll	5.6.1 ☐	5.6.2 ☐	5.6.3 ☐

Inlämnade dokument6.1 Dokumentation om underhållssystemet 6.2 Övrigt ange: _____**Underskrifter****Sökande** _____
(förnamn, efternamn)

Datum _____ Underskrift _____

Certifieringsorgan _____

Internt referensnummer

_____ Datum för mottagen ansökan _____

Datum _____ Underskrift _____

UTRYMME RESERVERAT FÖR AVSEDD
BYRÅ/MYNDIGHET

ANSÖKAN OM ETT CERTIFIKAT FÖR UNDERHÅLLSFUNKTIONER

Ansökan om ett certifikat om godkännande av underhållssystemet inom Europeiska unionen enligt direktiv 2004/49/EG och förordning (EU) nr 445/2011

Certifieringsorganets kontaktinformation

- 1.1 Organisation som ansökan riktas till _____
- 1.2 Certifieringsorganets referensnummer _____
- 1.3 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____

Information om sökanden

- 2.1 Registrerat firmanamn _____
- 2.2 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____
- 2.3 Telefon _____ 2.4 Fax _____
- 2.5 E-post _____ 2.6 Webbplats _____
- 2.7 Registrerat organisationsnummer _____ 2.8 Momsregistreringsnummer _____
- 2.9 Övrig information _____

Kontaktperson

- 3.1 Efternamn och förnamn _____
- 3.2 Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land) _____
- 3.3 Telefon _____ 3.4 Fax _____
- 3.5 E-post _____

Uppgifter om ansökan

- 4.1 Ansökningsreferens (anges av sökanden)

Denna ansökan gäller

- 4.1.1 nytt certifikat 4.1.2 uppdaterat/ändrat certifikat
- 4.1.3 förnyat certifikat

Operativa upplysningar

- Typ av företag
- 5.1 Järnvägsföretag/
Infrastrukturförvaltare
- 5.2 Fordonsinnehavare
- 5.3 övriga ange: _____

Aktiviteternas omfattning

- 5.4 Omfattar tankvagnar för farligt gods: JA/NEJ
Omfattar andra vagnar som är specialiserade för transport av farligt gods: JA/NEJ

Underhållsfunktioner

5.5 Utveckling av underhåll	JA ☐	NEJ ☐	Partiell ☐
5.6 Styrning av flottans underhåll	JA ☐	NEJ ☐	Partiell ☐
5.7 Utförande av underhåll	JA ☐	NEJ ☐	Partiell ☐

För partiella underhållsfunktioner anges de delfunktioner för vilka denna ansökan inges (se förteckningen i bilaga III till förordning (EU) nr 445/2011):

Inlämnade dokument

6.1 Dokumentation om underhållssystemet

6.2 Övrigt ange: _____

Underskrifter

Sökande _____
(förnamn, efternamn)

Datum _____ Underskrift _____

Certifieringsorgan

Internt referensnummer

_____ Datum för mottagen ansökan _____

Datum _____ Underskrift _____

*UTRYMME RESERVERAT FÖR AVSEDD
BYRÅ/MYNDIGHET*

BILAGA V

ECM-CERTIFIKAT

om godkännande av underhållssystemet hos en enhet som ansvarar för underhåll (ECM) inom Europeiska unionen enligt direktiv 2004/49/EG och förordning (EU) nr 445/2011

1. CERTIFIERAD ENHET SOM ANSVARAR FÖR UNDERHÅLL

Registrerat firmanamn:	
Kommersiell beteckning eller akronym (frivillig uppgift):	
Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land):	
Registrerat organisationsnummer:	Momsregistreringsnummer:

2. CERTIFIERINGSORGAN

Registrerat firmanamn:
Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land):
Certifieringsorganets referensnummer:

3. INFORMATION OM CERTIFIKATET

Detta är ett <ul style="list-style-type: none"> — nytt certifikat ☐ — förnyat certifikat ☐ — uppdaterat/ändrat certifikat ☐ 	Identifikationsnummer för enheten som ansvarar för underhåll enligt det tidigare certifikatet:
Gäller från och med:	till och med:
Typ av företag: (järnvägsföretag, fordonsinnehavare, leverantör av underhåll osv.)	

4. OMFATTNINGEN AV ECM-AKTIVITETER

Omfattar tankvagnar för farligt gods	JA/NEJ
Omfattar andra vagnar som är specialiserade för transport av farligt gods	JA/NEJ

5. TILLÄGGSINFORMATION

--

Utfärdandedatum och giltighet

--

Underskrift

--

Internt referensnummer

--

Certifieringsorganets stämpel

--

CERTIFIKAT FÖR UNDERHÅLLSFUNKTIONER

om godkännande av underhållssystemet inom Europeiska unionen enligt direktiv 2004/49/EG och kommissionens förordning (EU) nr 445/2011

1. CERTIFIERAD ORGANISATION

Registrerat firmanamn:	
Kommersiell beteckning eller akronym (frivillig uppgift):	
Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land):	
Registrerat organisationsnummer:	Momsregistreringsnummer:

2. CERTIFIERINGSORGAN

Registrerat firmanamn:
Fullständig postadress (gata, postnummer, stad, land):
Certifieringsorganets referensnummer:

3. INFORMATION OM CERTIFIKATET

Detta är ett <ul style="list-style-type: none"> — nytt certifikat ☐ — förnyat certifikat ☐ — uppdaterat/ändrat certifikat ☐ 	Identifikationsnummer enligt det tidigare certifikatet:
Gäller från och med:	till och med:
Typ av företag: (järnvägsföretag, fordonsinnehavare, leverantör av underhåll osv.)	

4. OMFATTNINGEN AV UNDERHÅLLSAKTIVITETER

Omfattar tankvagnar för farligt gods	JA/NEJ
Omfattar andra vagnar som är specialiserade för transport av farligt gods	JA/NEJ

5. UNDERHÅLLSFUNKTIONER

Utveckling av underhåll	JA	☐	NEJ	☐
Styrning av flottans underhåll	JA	☐	NEJ	☐
Utförande av underhåll	JA	☐	NEJ	☐

För partiella underhållsfunktioner anges de delfunktioner för vilka detta certifikat är giltigt (se förteckningen i bilaga III till förordning (EU) nr 445/2011):

6. TILLÄGGSINFORMATION

Utfärdandedatum och giltighet

Underskrift

Internt referensnummer

Certifieringsorganets stämpel

BILAGA VI

"BILAGA I

SÄKERHETSINTYG – DEL A

Säkerhetsintyg om godkännande av säkerhetsstyrningssystemet inom Europeiska unionen enligt direktiv 2004/49/EG och tillämplig nationell lagstiftning

EU-IDENTIFIKATIONSNUMMER:

1. CERTIFIERAT JÄRNVÄGSFÖRETAG

Registrerat firmanamn:	
Järnvägsföretagets brukliga namn:	Akronym:
Nationellt registreringsnummer:	Momsregistreringsnummer:

2. UTFÄRDANDE ORGANISATION

Organisation:
Land:

3. INFORMATION OM INTYGET

Detta är ett — nytt intyg ☐ — förnyat intyg ☐ — uppdaterat/ändrat intyg ☐	ECM-certifikat (enhet som ansvarar för underhåll) Ja/Nej ECM-certifikatets nummer: EU-identifikationsnummer enligt det tidigare Del A-intyget:
Gäller från och med:	till och med:
Typ(er) av trafik:	
Transportvolym:	
Järnvägsföretagets storlek:	
Aktiviteternas omfattning hos enhet som ansvarar för underhåll Omfattar tankvagnar för farligt gods: JA/NEJ Omfattar andra vagnar som är specialiserade för transport av farligt gods: JA/NEJ	

4. TILLÄMPLIG NATIONELL LAGSTIFTNING

5. TILLÄGGSINFORMATION

Datum för utfärdande

Underskrift _____

Internt referensnummer

Myndighetens stämpel

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 446/2011

av den 10 maj 2011

om införande av ett preliminärt antidumpningsförfarande beträffande import av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 7,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

- (1) Den 13 augusti 2010 meddelade Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande beträffande import till unionen av vissa fettalkoholer och blandningar av dessa med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (nedan kallade *de berörda länderna*).
- (2) Antidumpningsförfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 30 juni 2010 av två unionstillverkare, Cognis GmbH och Sasol Olefins & Surfactants GmbH, (nedan kallade *klagandena*). Båda dessa företag, som är juridiska personer enligt tysk lag, har produktionsanläggningar i Tyskland, Frankrike och Italien. Dessa två företag svarar för en betydande del – i detta fall mer än 25 % – av unionens tillverkning av den undersökta produkten. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning om dumpning av produkten i fråga med ursprung i de berörda länderna och om därav följande väsentlig skada som ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.

1.2 Parter som berörs av förfarandet

- (3) Kommissionen underrättade officiellt klagandena, andra kända unionstillverkare, importörer/handlare och användare som man visste berördes, de exporterande tillverkare

som är kända samt företrädarna för de berörda exportländerna om inledandet av förfarandet. Berörda parter gavs tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och att begära att bli hörda inom den tidsfrist som angivits i tillkännagivandet om inledande.

- (4) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.
- (5) Eftersom antalet importörer enligt klagomålet var stort, angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle kunna komma att tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. Fyra importörer lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande. Eftersom bara några få importörer gav sig till känna, beslutade man att inte tillämpa något stickprovsförfarande.
- (6) Kommissionen skickade frågeformulär till exporterande tillverkare, unionstillverkare, importörer och till alla användare och leverantörer som man visste var berörda samt till övriga parter som begärde det inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (7) Svar på frågeformuläret inkom från fem unionstillverkare, två importörer, 21 användare i unionen, två exporterande tillverkare i Indien, två exporterande tillverkare i Indonesien och deras närstående handlare samt tre exporterande tillverkare i Malaysia och deras närstående handlare.
- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för ett preliminärt avgörande om dumpning, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

a) Tillverkare i unionen:

— Cognis GmbH, Tyskland

— Cognis France S.A.S., Frankrike

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Tyskland

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ EUT C 219, 13.8.2010, s. 12.

b) Importörer i unionen:

- Oleo solutions Ltd, Förenade kungariket

c) Användare i unionen:

- Henkel AG & Co., Tyskland
- PCC Rokita SA, Polen
- Procter & Gamble International Operations SA, Schweiz
- Unilever, Nederländerna
- Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italien

d) Exporterande tillverkare i Indien:

- Godrej Industries Limited, Mumbai och Taluka Valia
- VVF Limited, Mumbai

e) Exporterande tillverkare i Indonesien:

- P.T. Ecogreen Oleochemicals och dess närliggande företag, Batam, Singapore, Dessau
- P.T. Musim Mas och dess närliggande företag, Medan, Singapore, Hamburg

f) Exporterande tillverkare i Malaysia:

- Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. och dess närliggande företag, Prai, Emmerich
- KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. och dess närliggande företag, Petaling Jaya, Hamburg
- Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang

1.3 Undersökningsperiod

- (9) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2009 till och med den 30 juni 2010 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av de faktorer som är re-

levanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2007 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (10) Den undersökta produkten är mättade fettalkoholer med en kolkedjelängd på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (dock ej grenade isomerer), inklusive enkla mättade fettalkoholer (även kallade *single cuts*) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängder på C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (vanligtvis kategoriserade C8-C10), blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängder på C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (vanligtvis kategoriserade C12-C14) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C16-C18, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 och ex 3823 70 00, med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia (nedan kallad *den berörda produkten*).

- (11) Den undersökta produkten är en mellanprodukt som tillverkas från naturliga källor (oleokemiska) eller syntetiska (petrokemiska), såsom naturliga fetter och oljor, råolja, naturgas, flytande naturgas och kol. Den används i huvudsak som en insatsvara vid framställningen av sulfater av fettalkoholer, etoxylater av fettalkoholer och etersulfater av fettalkoholer (s.k. tensider). Tensider används för att tillverka rengöringsmedel och hushålls-, tvätt- och hygienprodukter.

2.2 Likadan produkt

- (12) Den produkt som exporteras till unionen från Indien, Indonesien och Malaysia och den produkt som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i dessa länder, liksom den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionstillverkare befanns ha samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma användningsområden. Dessa produkter anses därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

- (13) Under undersökningens gång hävdade vissa parter att en av klagandena i en av sina produktionsanläggningar framställde en produkt som innehåller grenade isomermolekyler som inte täcks av produktdefinitionen, och att denna produkt således inte ska anses som likadan produkt. Det fastställs preliminärt att detta krav är berättigat, och uppgifterna som gäller denna tillverkare har därför inte använts i skadeanalysen. Det bör noteras att två andra företag, varav ett som samarbetade i undersökningen, undantogs från definitionen av unionsindustrin av samma anledning.

3. DUMPNING

3.1 Indien

3.1.1 Normalvärde

- (14) Vid beräkningen av normalvärdet fastställdes det först för var och en av de exporterande tillverkarna om deras sammanlagda inhemska försäljning av den likadana produkten till oberoende kunder var representativ i förhållande till företagets sammanlagda exportförsäljning till unionen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen anses försäljningen på hemmamarknaden vara representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen motsvarar minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolymen av den berörda produkten till unionen. Det konstaterades att var och en av de exporterande tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.
- (15) För varje produkttyp som en exporterande tillverkare sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den produkttyp som såldes på export till unionen, fastställdes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs som tillräckligt representativ om den totala inhemska försäljningsvolymen av den produkttypen till oberoende kunder under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den totala försäljningsvolymen för en jämförbar produkttyp som exporterades till unionen.
- (16) Vidare undersöktes det huruvida den inhemska försäljningen av varje produkttyp kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta gjorde man genom att för varje exporterad typ av den berörda produkten fastställa andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden.
- (17) För de produkttyper där mer än 80 % av den inhemska försäljningsvolymen av produkttypen överskred kostnaderna och det vägda genomsnittliga försäljningspriset för produkttypen minst motsvarade tillverkningskostnaden per enhet, fastställdes normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av de faktiska inhemska försäljningspriserna för all försäljning av produkttypen i fråga, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte.
- (18) I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller där det vägda genomsnittliga priset för den produkttypen var lägre än tillverkningskostnaden per enhet, grundades normalvärdet på det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast den lönsamma försäljningen av denna typ på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

3.1.2 Exportpris

- (19) Båda de exporterande tillverkarna i Indien exporterade den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen. Exportpriserna fastställdes därför på grundval av de priser som faktiskt betalats eller som skulle betalas för den berörda produkten av dessa oberoende kunder i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

3.1.3 Jämförelse

- (20) Normalvärdet och de exporterande tillverkarnas exportpris jämfördes utifrån priset fritt fabrik.
- (21) För att garantera en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs skälig hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet i form av en justering i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. På denna grund har justeringar gjorts i tillämpliga och motiverade fall för skillnader i fråga om transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, förpacknings- och kreditkostnader samt provisioner.
- (22) Båda de exporterande tillverkarna hävdade att deras försäljning till en av klagandena i unionen under undersökningsperioden inte borde räknas med vid beräkningen av dumpningsmarginalen, eftersom denna försäljning gjordes i betydande kvantiteter och till priser som rabatterats efter förhandlingar. Det finns emellertid ingen rättslig grund till varför denna export av den berörda produkten inte skulle räknas med vid beräkningen av dumpningen. Båda de exporterande tillverkarnas invändningar avvisas därför.
- (23) Båda de exporterande tillverkarna begärde en justering för valutaomräkningar med motiveringen att den indiska rupien kontinuerligt hade stärkts gentemot euron från och med november 2009, vilket skulle ha gjort att dumpningsberäkningarna hade snedvridits. Kravet gällde försäljning i euro från och med januari 2010 och tillverkarna begärde att man vid omräkningen av försäljningsvärdet till den indiska rupien skulle använda valutakursen från två månader tidigare i stället för valutakursen den månad försäljningen gjordes. Det stämmer att artikel 2.10 innehåller bestämmelser för en justering för valutaomräkningar under vissa förhållanden. Det ska emellertid noteras att den indiska rupien inte ökade i värde förrän under andra hälften av undersökningsperioden. Det ska vidare noteras att båda de indiska företagen med jämna mellanrum och enligt ett ganska regelbundet mönster höjde priserna till sina viktigaste kunder i unionen under den perioden, och att de priser som togs ut i unionen av klagandena också ökade stadigt under andra hälften av undersökningsperioden. Det finns därför inga tydliga bevis för att den indiska rupiens ökade värde inte samtidigt återspeglades i de priser som de indiska exporterande tillverkarna tog ut av sina kunder i unionen eller att detta skulle haft en otillbörligt negativ effekt på dumpningsberäkningarna. Båda företagens påståenden avvisades därför.

3.1.4 Dumpningsmarginal

- (24) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga indiska tillverkarna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.
- (25) Utifrån information i klagomålet, från de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna och enligt tillgängliga statistiska uppgifter, finns det inga andra kända tillverkare av den berörda produkten i Indien. Den landsomfattande dumpningsmarginalen för Indien sattes därför till samma nivå som den högsta marginal som konstaterats för en samarbetsvillig exporterande tillverkare.
- (26) På grundval av detta fastställdes följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Alla övriga företag	9,3 %

3.2 Indonesien

3.2.1 Normalvärde

- (27) Vid beräkningen av normalvärdet fastställdes det först för var och en av de exporterande tillverkarna om deras sammanlagda inhemska försäljning av den likadana produkten till oberoende kunder var representativ i förhållande till företagets sammanlagda exportförsäljning till unionen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen anses försäljningen på hemmamarknaden vara representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen motsvarar minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolymen av den berörda produkten till unionen. Det konstaterades att var och en av de exporterande tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.
- (28) För varje produkttyp som en exporterande tillverkare sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den produkttyp som såldes på export till unionen, fastställdes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs som tillräckligt representativ om den totala inhemska försäljningsvolymen av den produkttypen till oberoende kunder under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den totala försäljningsvolymen för en jämförbar produkttyp som exporterades till unionen.

(29) Vidare undersöktes det huruvida den inhemska försäljningen av varje produkttyp kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta gjorde man genom att för varje exporterad typ av den berörda produkten fastställa andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

(30) För de produkttyper där mer än 80 % av den inhemska försäljningsvolymen av produkttypen överskred kostnaderna och det vägda genomsnittliga försäljningspriset för produkttypen minst motsvarade tillverkningskostnaden per enhet, fastställdes normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av de faktiska inhemska försäljningspriserna vid all försäljning av den berörda produkttypen, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte.

(31) I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller där det vägda genomsnittliga priset för den produkttypen var lägre än tillverkningskostnaden per enhet, grundades normalvärdet på det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast den lönsamma försäljningen av denna typ på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

(32) Om en exporterande tillverkare inte haft någon inhemska försäljning av en viss produkttyp, konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

(33) När normalvärdet konstruerades enligt artikel 2.3 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter om den exporterande tillverkarens tillverkning och försäljning vid normal handel av den likadana produkten, i enlighet med den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen.

3.2.2 Exportpris

(34) De exporterande tillverkarnas exportförsäljning till unionen skedde antingen direkt till oberoende kunder eller via närstående handelsföretag i Singapore och i unionen.

(35) När exportförsäljningen till unionen ägde rum antingen direkt till oberoende kunder i unionen eller via icke-närstående handelsföretag i Singapore, fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

- (36) När exportförsäljningen till unionen ägde rum via närstående handelsföretag i unionen fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, på grundval av de närstående handlarnas första återförsäljningspriser till oberoende kunder i unionen.

3.2.3 Jämförelse

- (37) De exporterande tillverkarnas normalvärde och exportpris jämfördes utifrån priset fritt fabrik.

- (38) För att garantera en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs skälig hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet i form av en justering i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. På denna grund har justeringar gjorts i tillämpliga och motiverade fall för skillnader i fråga om indirekta skatter, transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, förpacknings- och kreditkostnader samt provisioer.

- (39) Ett företag begärde en justering för skillnader i fysiska egenskaper, eftersom företaget exporterar den undersökta produkten i både flytande och fast form till unionen, medan det på hemmamarknaden bara säljer produkten i fast form och att priserna för flytande form är lägre än de för den fasta formen av den undersökta produkten. Företaget tillhandahöll emellertid inte någon kvantifiering för en sådan justering. En enkel jämförelse av exportpriserna på fasta och flytande former av den undersökta produkten kan inte vara en grund för att bevilja en justering av de fysiska egenskaperna. Företagets redovisningssystem gör det inte möjligt att skilja på kostnaderna för produkten i fast respektive flytande form. Det fanns därför inget pålitligt sätt att beräkna en potentiell justering och argumentet måste avvisas.

- (40) Klagandena hävdade i en inlaga att energikostnaderna i Indonesien är snedvridna beroende på mycket låga och subventionerade energipriser. De har emellertid inte lämnat in några styrkta uppgifter om hur denna snedvridning av energikostnaderna för tillverkning för hemmamarknaden och exportmarknaden skulle påverka dumpningsberäkningarna. Detta påstående avvisades således.

3.2.4 Dumpningsmarginal

- (41) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga exporterande indonesiska tillverkarna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.

- (42) Utifrån information i klagomålet, från de samarbetsvilliga indonesiska exporterande tillverkarna och enligt tillgängliga statistiska uppgifter, finns det inga andra kända tillverkare av den berörda produkten i Indonesien. Den

landsomfattande dumpningsmarginalen för Indonesien sattes därför till samma nivå som den högsta marginal som konstaterats för en samarbetsvillig exporterande tillverkare.

- (43) På grundval av detta fastställdes följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Alla övriga företag	7,6 %

3.3 Malaysia

3.3.1 Normalvärde

- (44) Vid beräkningen av normalvärdet fastställdes det först för var och en av de exporterande tillverkarna om deras sammanlagda inhemska försäljning av den likadana produkten till oberoende kunder var representativ i förhållande till företagets sammanlagda exportförsäljning till unionen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen anses försäljningen på hemmamarknaden vara representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen motsvarar minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolymen av den berörda produkten till unionen. För två av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna konstaterades det att de exporterande tillverkarnas sammanlagda försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ. För den återstående samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fann man ingen oberoende inhemska försäljning under undersökningsperioden.

- (45) För varje produkttyp som en exporterande tillverkare sålde på hemmamarknaden och som konstaterades vara direkt jämförbar med den produkttyp som såldes på export till unionen, fastställdes det huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs som tillräckligt representativ om den exporterande tillverkarens totala inhemska försäljningsvolym av den produkttypen till oberoende kunder under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av företagets totala försäljningsvolym för en jämförbar produkttyp som exporterades till unionen.

- (46) Vidare undersöktes det huruvida den inhemska försäljningen av varje produkttyp kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Detta gjorde man genom att för varje exporterad typ av den berörda produkten under undersökningsperioden fastställa andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden.
- (47) För de produkttyper där mer än 80 % av den inhemska försäljningsvolymen av produkttypen överskred kostnaderna och det vägda genomsnittliga försäljningspriset för produkttypen minst motsvarade tillverkningskostnaden per enhet, fastställdes normalvärdet för varje produkttyp som ett vägt genomsnitt av de faktiska inhemska försäljningspriserna för all försäljning av produkttypen i fråga, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte.
- (48) I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller där det vägda genomsnittliga priset för den produkttypen var lägre än tillverkningskostnaden per enhet, grundades normalvärdet på det faktiska priset på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast den lönsamma försäljningen av denna typ på hemmamarknaden under undersökningsperioden.
- (49) Om en exporterande tillverkare inte haft någon inhemsk försäljning av en viss produkttyp, konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3. i grundförordningen.
- (50) När normalvärdet konstruerades enligt artikel 2.3 i grundförordningen baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst på faktiska uppgifter om den exporterande tillverkarens tillverkning och försäljning vid normal handel av den likadana produkten, i enlighet med den inledande meningen i artikel 2.6 i grundförordningen.
- (51) För den exporterande tillverkaren som inte hade någon inhemsk försäljning under undersökningsperioden, baserades beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen, på det vägda genomsnittet av de faktiska belopp som har fastställts för de två andra undersökta exporterande tillverkarna vid tillverkning och försäljning av den likadana produkten på marknaden i Malaysia.
- (52) I de fall där exportförsäljningen till unionen skedde direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (53) När exportförsäljningen till unionen ägde rum via närstående företag i unionen fastställdes exportpriserna, enligt artikel 2.9 i grundförordningen, på grundval av de närstående företagets första återförsäljningspriser till oberoende kunder i unionen.
- (54) För att garantera en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs skälig hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet i form av en justering i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. På denna grund har justeringar gjorts i tillämpliga och motiverade fall för skillnader när det gäller kostnader för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader samt förpacknings- och kreditkostnader.
- (55) En malaysisk exporterande tillverkare hävdade att dess närstående företag i unionen i själva verket är tillverkarens exportavdelning. På grundval av detta hävdade företaget att avdragen skulle bli överdrivet stora vid fastställandet av priset fritt fabrik om fullständiga justeringar görs för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Härvidlag konstaterade man att fakturorna utställdes av det närstående företaget till kunder i unionen och att betalningarna mottogs av det närstående företaget från kunder i unionen. Det bör vidare noteras att det närstående företagets försäljning inbegrep ett pålägg. Av handlarens räkenskaper framgick det att normala kostnader för försäljning, allmänna kostnader och administration hade uppstått mellan import och återförsäljning. Det verkar därför som om det närstående företaget fullgör de uppgifter som är typiska för en importör. På grundval av detta avvisades företagets påstående.
- (56) Klagandena lämnade när det gäller Malaysia in samma påstående rörande energikostnaderna som för Indonesien (se skäl 40). Detta påstående måste avvisas av samma skäl.

3.3.3 Jämförelse

3.3.4 Dumpningsmarginal

3.3.2 Exportpris

- (52) De exporterande tillverkarnas exportförsäljning till unionen skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom närstående företag i unionen.

- (59) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga malaysiska exporterande tillverkarna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset.

- (60) Utifrån information i klagomålet, från de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarna och enligt tillgängliga statistiska uppgifter, finns det inga andra kända tillverkare av den berörda produkten i Malaysia. Den landsomfattande dumpningsmarginalen för Malaysia sattes därför till samma nivå som den högsta marginal som konstaterats för en samarbetsvillig exporterande tillverkare.
- (61) På grundval av detta fastställdes följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull:

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Alla övriga företag	13,8 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (62) Under undersökningsperioden tillverkades den likadana produkten av två kända och några andra mycket små tillverkare i unionen. All tillgänglig information om unionstillverkarna, däribland information i klagomålet och de uppgifter som inhämtats från unionstillverkare innan undersökningen inleddes och därefter, användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning. På grundval av detta uppskattades det att unionens sammanlagda tillverkning uppgick till mellan 400 000 och 500 000 ton under undersökningsperioden. De unions-tillverkare som står för unionens totala tillverkning utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (63) En del berörda parter hävdade att en av klagandena inte skulle anses som en del av unionsindustrin, eftersom detta företag importerade den berörda produkten under undersökningsperioden. Det kontrollerades emellertid att procentandelen av den berörda produkten från detta företag från de berörda länderna under undersökningsperioden var ganska liten, och således inte jämförbar med dess tillverkning av den likadana produkten. Denna import var dessutom av en i huvudsak tillfällig natur. Det kan därför bekräftas att detta företags kärnverksamhet är tillverkning och försäljning av den undersökta produkten i EU och att det har sitt huvudsakliga intresse i sin egen-skap av unionstillverkare. Följaktligen kan man dra den preliminära slutsatsen att detta påstående är obefogat.

4.2 Förbrukning i unionen

- (64) Förbrukningen fastställdes på grundval av unionsindustrins sammanlagda försäljning på unionsmarknaden,

den företagsinterna användningen och den sammanlagda importen (enligt Eurostats uppgifter). Eftersom Eurostats uppgifter också omfattar vissa andra produkter än den berörda produkten, gjordes lämpliga justeringar. Indexerade uppgifter (2007 = 100) är nödvändiga av sekretesskäl.

Förbrukning i unionen	2007	2008	2009	UP
ton	100	102	97	102
Årlig $\Delta\%$		2,2 %	- 4,8 %	4,6 %

Källa: Eurostat, uppgifter i klagomålet och frågeformulär.

- (65) Under skadeundersökningsperioden ökade unionens förbrukning något (med 2 %). Från 2007 till 2008 ökade förbrukningen med 2,2 %, för att sedan minska med 4,8 % från 2008 till 2009. Från 2009 till slutet av undersökningsperioden, återhämtade sig förbrukningen med 4,6 %.
- (66) Den ekonomiska nedgången bidrog till minskningen av förbrukningen från och med 2008, när användarna av den berörda produkten märkte av en nedgång i efterfrågan på deras produkter. I början av undersökningsperioden började marknadssituationen att förbättras något, vilket ledde till en ökad efterfrågan på den berörda produkten jämfört med första hälften av 2009.

4.3 Import till unionen från de berörda länderna

4.3.1 Sammantagen bedömning

- (67) Kommissionen övervägde huruvida verkningarna av den dumpade importen från de berörda länderna borde bedömas sammantaget, på grundval av kriterierna i artikel 3.4 i grundförordningen. I denna artikel fastställs det att om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import från två eller flera länder, ska verkningarna av denna import slås samman endast om det fastställs att a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar, samt b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av verkningarna av importen vid skadanalysen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten.
- (68) De dumpningsmarginaler som fastställdes för importen från varje enskilt berört land var högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen, dvs. 2 % av exportpriserna, och importvolymen från varje enskilt berört land var högre än den tröskel i form av en marknadsandel på 1 % som anges i artikel 5.7 i grundförordningen.

(69) Undersökningen visade dessutom att konkurrensvillkoren var likartade, både mellan de olika slagen av dumpad import och mellan den dumpade importen och den likadana produkten. Man konstaterade att genomsnittspriserna för import från alla berörda länder minskade under skadeundersökningsperioden och följde samma trend. Dessutom var den undersökta produkten som importerades från de berörda länderna likadan i alla avseenden, sinsemellan utbytbar och marknadsfördes i unionen genom jämförbara försäljningskanaler och på likartade kommersiella villkor, vilket innebär att de konkurrerade med varandra och med den undersökta produkten som tillverkades i unionen.

(70) På denna grundval dras preliminärt slutsatsen att samtliga villkor för en sammantagen bedömning är uppfyllda, och att verkningarna av den dumpade importen med ursprung i de berörda länderna alltså bör bedömas sammantaget vid skadeanalysen.

4.3.2 Volym, pris och marknadsandel för den dumpade importen från de berörda länderna

Import från de berörda länderna	2007	2008	2009	UP
ton	112 523	177 286	165 386	176 279
Index: 2007 = 100	100	158	147	157
Årlig $\Delta\%$		57,6 %	- 6,7 %	6,6 %
Marknadsandel	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	154	151	154
Årlig $\Delta\%$		54,2 %	- 2,0 %	1,9 %
Genomsnittspris euro/ton	942	1 017	837	882
Index: 2007 = 100	100	108	89	94
Årlig $\Delta\%$		8 %	- 18 %	5 %

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

(71) Volymen av importen av den berörda produkten ökade med hela 57 % under skadeundersökningsperioden. Den största ökningen ägde rum mellan 2007 och 2008, när importen ökade med 58 %. Importen minskade därefter något under 2009 för att sedan öka igen till 2008 års nivå under undersökningsperioden.

(72) De genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna varierade kraftigt under skadeundersökningsperioden, med en sammanlagd minskning på 6 %. Under hela skadeundersökningsperioden var de genomsnittliga

priserna på importen från de berörda länderna alltid lägre än priserna i resten av världen och unionsindustrins priser, vilket resulterade i en ökning av de berörda ländernas marknadsandel.

(73) De berörda ländernas marknadsandel ökade avsevärt, med 54 %, under skadeundersökningsperioden. Den största ökningen ägde rum mellan 2007 och 2008. Importen minskade något under den ekonomiska krisen, vilket gjorde att de berörda ländernas marknadsandel mellan 2008 och 2009 minskade med 2 %, men att den marknadsandelen sedan återvanns i slutet av skadeundersökningsperioden.

4.3.2.1 Prisunderskridande

(74) I syfte att analysera prisunderskridandet jämfördes unionstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris för varje produkttyp till icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga priser för importen från de berörda länderna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för gällande tullar och kostnader som uppstår efter importen. Prisjämförelsen gjordes för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där så var nödvändigt och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultaten av jämförelsen, uttryckta i procent av unionstillverkarnas försäljningspriser under undersökningsperioden, visade på avsevärda prisunderskridandemarginaler (upp till 16 %). Dessa prisunderskridandemarginaler tyder på att importen från de berörda länderna utövade ett pristryck på unionsmarknaden.

(75) Prisunderskridandemarginalerna för de berörda länderna var följande:

Land	Prisunderskridandemarginal
Indien	från -0,5 till 16 %
Indonesien	från -12,1 till -3,2 %
Malaysia	från -10,4 till 15,1 %

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation ⁽¹⁾

4.4.1 Inledande anmärkningar

(76) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen innefattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla relevanta ekonomiska förhållanden som hade betydelse för unionsindustrins tillstånd från 2007 till undersökningsperiodens slut.

⁽¹⁾ Uppgifterna grundar sig på de kontrollerade uppgifter som unionsindustrin lämnat i sina frågeformulärssvar och redovisas i indexerad form (2007 = 100) eller i intervall om så är nödvändigt av sekretessskäl.

4.4.2 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

Unionsindustrins tillverkning	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	90	77	83
Unionsindustrins kapacitet	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	109	103	98
Kapacitetsutnyttjande	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	83	75	85

Källa: Svar på frågeformulär.

- (77) Från 2007 till 2009 minskade tillverkningen i unionen kraftigt (med 23 %) för att sedan öka något mellan 2009 och slutet av undersökningsperioden, vilket resulterade i en sammanlagd minskning på 17 % under skadeundersökningsperioden. Det ska noteras att även om förbrukningen i unionen minskade med cirka 5 % mellan 2008 och 2009, minskade unionsindustrins tillverkning ännu mer (med 15 %), och unionsindustrin kunde därför inte dra nytta av den återhämtning av unionens förbrukning som ägde rum under undersökningsperioden.

- (78) Unionsindustrins produktionskapacitet minskade med 2 % under skadeundersökningsperioden. Produktionskapaciteten ökade med 9 % 2008, men minskade sedan under åren som följde, vilket resulterade i en sammanlagd minskning på 2 % under skadeundersökningsperioden.

- (79) Parallellt med att tillverkningsvolymerna minskade, minskade den tillgängliga kapaciteten med 15 % under skadeundersökningsperioden. Den största minskningen ägde rum 2009, under den allmänna ekonomiska krisen, men förbättrades något under undersökningsperioden.

4.4.3 Försäljning och marknadsandel

- (80) De försäljningssiffror som anges i nedanstående tabell avser den försäljning, i volym och värde, som gjordes till den första oberoende kunden på unionsmarknaden.

Försäljningsvolym till oberoende kund i unionen	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	85	79	82
Årlig $\Delta\%$		-15,4 %	-6,5 %	4,3 %

Försäljning i värde till oberoende kund i unionen (i euro)	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	102	85	88
Årlig $\Delta\%$		1,6 %	-16,6 %	3,9 %
Marknadsandel för unionsindustrin	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	88	87	88

Källa: Eurostat och svar på frågeformuläret.

- (81) Försäljningsvolymen och marknadsandelen gick ner mellan 2007 och undersökningsperioden, med 18 % respektive 12 %. I början av skadeundersökningsperioden, från 2007 till 2008, minskade försäljningsvolymen med 15 % och marknadsandelen med 12 %, trots en ökning av unionens förbrukning. Under 2009 krympte förbrukningen i unionen, vilket resulterade i en ytterligare förlust på 6,5 % för unionsindustrins försäljningsvolym. Parallellt med den ökade förbrukningen i unionen, ökade under undersökningsperioden unionens försäljning något. Marknadsandelen förblev emellertid oförändrad från 2008 till i slutet av undersökningsperioden.

4.4.4 Unionsindustrins genomsnittliga priser per enhet

Enhetspris vid försäljning till oberoende kund i unionen	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	120	107	107
Årlig $\Delta\%$		20,1 %	-10,8 %	-0,4 %

Källa: Svar på frågeformulär.

- (82) Priserna ökade betydligt från 2007 till 2008 (med 20 %). Det ska noteras att de exporterande tillverkarna också höjde sina priser under denna period, om än med mycket mindre än unionsindustrin.

- (83) Under 2009 blev unionsindustrin tvungen att sänka sina priser som svar på pristrycket från den ökade importen från de berörda länderna. Under 2008 hade importen från dessa länder ökat med 57 % och priserna var avsevärt lägre än unionsindustrins priser. Unionsindustrin kunde emellertid inte sänka sina priser till samma nivå som de exporterande tillverkarna kunde göra.

- (84) Under undersökningsperioden behöll unionsindustrin 2009 års nivå, vilket resulterade i en total prisökning på 7 % under skadeundersökningsperioden.

4.4.5 Lager

- (85) Unionsindustrins lagernivåer minskade med 33 % under skadeundersökningsperioden. Särskilt mellan 2008 och undersökningsperioden minskade lagernivåerna med hela 51 %.

Unionsindustrins utgående lager	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	128	86	67
Årlig Δ%		27,7 %	- 33,0 %	- 21,1 %
Lager i förhållande till produktionen	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Källa: Svar på frågeformulär.

4.4.6 Sysselsättning, löner och produktivitet

Sysselsättning i unionsindustrin	2007	2008	2009	UP
Totalt antal anställda, berörda produkten (inbegripet tillverkare som inte gav sig till känna) Index: 2007 = 100	100	97	91	87
Genomsnittliga löner per anställd (i euro) Index: 2007 = 100	100	102	101	106
Produktivitet (tusen enheter per anställd) Index: 2007 = 100	100	93	85	96

Källa: Svar på frågeformulär.

- (86) På grund av nedskärningarna i unionsindustrin minskade antalet anställda under skadeundersökningsperioden i enlighet med detta, närmare bestämt med 13 %. Arbetskraftskostnaderna per anställd ökade något (med 6 %) under skadeundersökningsperioden. Detta betraktas som en naturlig ökning och den är lägre än inflationen under skadeundersökningsperioden.

4.4.7 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

Lönsamhet, unionsindustrins försäljning till oberoende kund	2007	2008	2009	UP
Nettoförlust/omsättning i % Index: 2007 = 100	100	76	408	236

Lönsamhet, unionsindustrins försäljning till oberoende kund	2007	2008	2009	UP
Negativt kassaflöde, unionsindustrin (i euro) Index: 2007 = 100	100	- 249	1 178	439
Kassaflöde i % av unionsindustrins försäljning till oberoende kund	- 1,3 %	3,7 %	- 24,5 %	- 7,9 %
Index: 2007 = 100	100	- 285	1 899	609
Investeringar, unionsindustrin (i euro) Index: 2007 = 100	100	56	68	65
Årlig Δ%		- 43,8 %	20,6 %	- 4,2 %
Negativ räntabilitet på investeringar, unionsindustrin Index: 2007 = 100	100	136	510	320

Källa: Svar på frågeformulär.

- (87) Unionsindustrins lönsamhet fastställdes genom att nettovinsten av försäljningen före skatt (i detta fall förlust) av den likadana produkten uttrycktes i procent av omsättningen av denna försäljning. Det fastställdes att unionsindustrins lönsamhet har varit negativ sedan början av skadeundersökningsperioden 2007, och under skadeundersökningsperioden ökade förlusterna betydligt. Efter en minskning av förlusterna 2008, ökade de igen betydligt 2009 i samband med den allmänna ekonomiska krisen. Den ekonomiska återhämtningen under undersökningsperioden gjorde det emellertid möjligt för unionsindustrin att minska sina förluster när det gäller omsättningen, men den var fortfarande långt ifrån positiva vinstnivåer.
- (88) Den trend som kassaflödet visar, vilket motsvarar industrins förmåga till egenfinansiering av verksamheten, speglar i hög grad trenden för lönsamheten. Kassaflödet var negativt 2007 och uppvisade en avsevärd minskning under skadeundersökningsperioden. Detsamma kan sägas om räntabiliteten, som uppvisade en liknande negativ utveckling i linje med unionsindustrins negativa resultat under skadeundersökningsperioden.
- (89) Till följd av detta begränsades unionsindustrins investeringsförmåga, eftersom kassaflödet försämrades betydligt under skadeundersökningsperioden. Detta ledde i sin tur till att investeringarna minskade med 35 % under skadeundersökningsperioden.

4.4.8 Tillväxt

- (90) Förbrukningen i unionen var relativt konstant under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel minskade emellertid under denna period med 18 % respektive 12 %.

4.4.9 Den nuvarande dumpningsmarginalens storlek

- (91) Med tanke på volymen, marknadsandelen och priserna på importen från de berörda länderna kan verkningarna för unionsindustrin av de faktiska dumpningsmarginalerna inte anses vara obetydliga.

4.5 Slutsats om skada

- (92) Undersökningen har visat att de flesta av skadeindikatorerna, såsom tillverkning (– 17 %), kapacitetsutnyttjande (– 13 %), försäljningsvolym (– 18 %), marknadsandel (– 12 %) och sysselsättning (– 14 %) försämrades under skadeundersökningsperioden. Dessutom påverkades allvarligt de skadeindikatorer som hänger samman med unionsindustrins ekonomiska resultat, såsom kassaflöde och lönsamhet. Detta innebär att unionsindustrins kapitalanskaffningsförmåga också undergrävdes, särskilt under undersökningsperioden.

- (93) Mot denna bakgrund kan slutsatsen dras att unionsindustrin led väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1 Inledning

- (94) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen om den dumpade importen av den berörda produkten med ursprung i de berörda länderna har vållat unionsindustrin skada i en sådan utsträckning att skadan kan betecknas som väsentlig. Andra kända faktorer, utöver den dumpade importen, vilka eventuellt skadade unionsindustrin samtidigt med denna, undersöktes också för att kontrollera att den eventuella skada som vållats av andra faktorer inte tillskrevs den dumpade importen.

5.2 Den dumpade importens verkningar

- (95) Undersökningen visade att unionens förbrukning var relativt konstant under skadeundersökningsperioden, medan den dumpade importen från de berörda länderna ökade markant i volym, dvs. med 57 %.

- (96) Den dumpade importen från de berörda länderna utövade ett pristryck på unionsindustrin, särskilt under 2008, när denna import ökade med 58 %. Enligt uppgifter från Eurostat var priserna från de berörda länderna i år mycket lägre än unionsindustrins priser. Detta resulterade i en förlust av marknadsandel för unionsindustrin på cirka 12 %, medan de berörda ländernas marknadsandel ökade med 54 %.

- (97) Under 2009 blev unionsindustrin tvungen att sänka sina priser som svar på detta pristryck. Även om importen från de berörda länderna minskade i volym räknat (– 6,7 %) parallellt med den ekonomiska nedgången och den krympande efterfrågan på EU-marknaden, minskade importpriset mer än unionsindustrins pris och detta hindrade unionsindustrin från att återvinna sin marknadsandel.

- (98) Under undersökningsperioden blev unionsindustrin tvungen att sänka sina priser ytterligare, men underskridandemarginalen var enligt kontrollerade exportsiffror ändå 3 %. Unionsindustrins försäljning i volym (+ 4,3 %) och värde (+ 3,9 %) förbättrades något, men, även om skillnaden i förhållande till de berörda ländernas importpris minskade, kunde unionsindustrin inte dra nytta av återhämtningen av förbrukningen och dess marknadsandel förblev oförändrad. Samtidigt ökade importen från de berörda länderna ytterligare i volym räknat (6,6 %) och marknadsandel (2 %) under undersökningsperioden.

5.3 Verkningar av andra faktorer

- (99) De övriga faktorer som undersöktes när det gäller orsaksambandet var import från övriga länder, unionsindustrins exportresultat och verkningarna av den ekonomiska krisen.

5.3.1 Import från övriga länder (resten av världen)

Importvolym, resten av världen (enligt Eurostat)	2007	2008	2009	UP
ton	32 874	31 446	38 295	30 495
Index: 2007 = 100	100	96	116	93
Årlig $\Delta\%$		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Marknadsandel, resten av världen	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	94	120	91
Årlig $\Delta\%$		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Genomsnittspris euro/ton, resten av världen (enligt Eurostat)	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	112	93	92
Årlig $\Delta\%$		12 %	– 17 %	– 1 %

Källa: Eurostat.

- (100) Enligt uppgifter från Eurostat minskade importvolymen till unionen av den undersökta produkten med ursprung i tredjeländer som inte berörs av denna undersökning med 7 % under skadeundersökningsperioden. Den motsvarande marknadsandelen för dessa länder minskade också (med 9 %).

- (101) De genomsnittliga priserna på denna import var högre än de som de exporterande tillverkarna i de berörda länderna tog ut och högre än unionsindustrins priser.
- (102) Mot bakgrund av ovanstående drogs preliminärt slutsatsen att importen från dessa tredjeländer inte bidrog till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.3.2 Unionsindustrins exportresultat

Försäljningsvolym för icke-närstående export	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	38	52	45
Årlig $\Delta\%$		-62,4 %	38,0 %	-14,0 %
Försäljningsvärde för icke-närstående export	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	78	74	76
Årlig $\Delta\%$		-21,6 %	-5,9 %	3,5 %
Enhetspris, exportförsäljning till oberoende kunder	2007	2008	2009	UP
Index: 2007 = 100	100	208	142	171
Årlig $\Delta\%$		108,4 %	-31,9 %	20,3 %

- (103) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins exportförsäljning i volym räknat med 55 %. Verkan av denna minskning kompenenserades emellertid delvis av att det genomsnittliga försäljningspriset per enhet ökade med 71 % under samma period, vilket gjorde att minskningen av exportförsäljningen i värde räknat begränsades till 24 %. Detta i kombination med det faktum att exportförsäljningen bara utgjorde 5 % av unionsindustrins totala försäljning under undersökningsperioden ledde till den preliminära slutsatsen att exportresultatet inte är en faktor som bryter orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och importen från de berörda länderna.

5.3.3 Den ekonomiska krisens inverkan

- (104) Den ekonomiska krisen bidrog till att förbrukningen i unionen krympte och till pristrycket. Den svaga efterfrågan på den undersökta produkten ledde till att unionsindustrins tillverkning minskade och bidrog delvis till nedgången i försäljningspriserna.
- (105) Under normala ekonomiska förhållanden och i avsaknad av ett kraftigt pristryck och en ökad dumpad import skulle unionsindustrin kanske ha haft vissa svårigheter att hantera den minskade förbrukningen och den följande

ökningen av fasta kostnader per enhet till följd av det minskade kapacitetsutnyttjandet mellan 2007 och undersökningsperioden. Den dumpade importen har emellertid intensifierat verkningarna av den ekonomiska nedgången och gjort det omöjligt att sälja över kostnadspriset.

- (106) På grundval av detta förefaller den minskade efterfrågan i unionen i samband med den ekonomiska krisen ha bidragit till den skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen anser emellertid att detta inte bryter det orsakssamband som konstaterats när det gäller den dumpade lågprisimporten från de berörda länderna.

5.4 Slutsats om orsakssamband

- (107) Ovanstående analys visar att den dumpade lågprisimporten med ursprung i de berörda länderna ökade kraftigt, sett till både volym och marknadsandel, under skadeundersökningsperioden. Dessutom konstaterades det att denna import skedde till dumpade priser som var lägre än unionsindustrins priser på unionsmarknaden för liknande produkttyper.
- (108) Denna ökning av volymen och marknadsandelen för den dumpade lågprisimporten från de berörda länderna sammanföll med en överlag successivt minskande efterfrågan i unionen under skadeundersökningsperioden, men även med den negativa utvecklingen för unionsindustrins marknadsandel under samma period. Från och med 2008, i samband med den ekonomiska nedgången och minskningen av unionsförbrukningen, lyckades dessutom exportörerna från de berörda länderna behålla sina marknadsandelar genom att sänka priserna, vilka fortfarande underskred unionens priser. Samtidigt konstaterades en fortsatt negativ utveckling när det gäller unionsindustrins marknadsandel och en försämring av de huvudsakliga indikatorerna för dess ekonomiska situation. Under skadeundersökningsperioden minskade förvisso unionsindustrins lönsamhet till följd av den plötsliga ökningen av dumpad lågprisimport från Indien, Indonesien och Malaysia, vilken kontinuerligt underskred unionsindustrins priser. Detta ledde till kraftiga förluster under undersökningsperioden.

- (109) Granskningen av andra kända faktorer som skulle ha kunnat vålla unionsindustrin skada visade att ingen av dessa föreföll bryta det orsakssamband som fastställdes mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den skada som unionsindustrin lidit.

- (110) På grundval av denna analys, i vilken det har redogjorts för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation och gjorts en avgränsning av den dumpade importens skadevällande verkningar, dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen från Indien, Indonesien och Malaysia har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

6. UNIONENS INTRESSE

6.1 Inledande anmärkning

(111) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots den preliminära slutsatsen om skadevällande dumpning, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte skulle ligga i unionens intresse att införa preliminära antidumpningsåtgärder i detta särskilda fall. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av alla berörda parter intressen, däribland intressena hos unionsindustrin, importörerna och användarna av den berörda produkten.

6.2 Unionsindustrin

(112) Den dumpade importen från Indien, Indonesien och Malaysia har vållat unionsindustrin väsentlig skada. Det erinras om att de flesta skadeindikatorer uppvisade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. I synnerhet påverkades allvarligt de skadeindikatorer som hänger samman med unionsindustrins ekonomiska resultat, såsom kassaflöde, räntabilitet och lönsamhet. I avsaknad av åtgärder förefaller en ytterligare försämring av unionsindustrins ekonomiska situation mycket trolig.

(113) Införandet av preliminära antidumpningstullar förväntas innebära att rättvisa handelsvillkor återställs på unionsmarknaden och att det blir möjligt för unionsindustrin att anpassa sina priser på den undersökta produkten så att de återspeglar kostnaderna för de olika komponenterna och marknadsvillkoren. Det kan förväntas att införandet av provisoriska åtgärder skulle göra det möjligt för unionsindustrin att åtminstone delvis återvinna de marknadsandelar som den förlorade under skadeundersökningsperioden, med en ytterligare positiv inverkan på dess ekonomiska situation och lönsamhet.

(114) Därför drogs slutsatsen att införandet av provisoriska antidumpningsåtgärder på import av den undersökta produkten med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia ligger i unionsindustrins intresse.

6.3 Importörer

(115) Kommissionen skickade frågeformulär till 21 importörer i unionen. Endast två importörer, båda i Förenade kungariket, samarbetade i undersökningen och de svarar tillsammans för 0,3 % av den totala importen från de berörda länderna under undersökningsperioden. Ett besök på plats gjordes bara hos den större av de två. Vid besöket på plats vägrade emellertid denna importör att ge tillgång till sina räkenskaper och de relevanta uppgifterna kunde därför inte kontrolleras. Även om införandet av antidumpningsåtgärder skulle betyda högre kostnader för detta företag, stod det emellertid klart att det inte skulle medföra några allvarliga problem för verksamheten, även om deras kunder skulle vara desamma eller om affärsmodellen skulle behöva ändras.

(116) Med utgångspunkt i tillgängliga uppgifter drogs slutsatsen att införandet av provisoriska antidumpningsåtgärder visserligen skulle inverka negativt på den ovan nämnda importören, men att importören skulle kunna föra över åtminstone en del av kostnadsökningen på sina kunder och/eller byta till andra försörjningskällor. Följaktligen skulle införandet av provisoriska åtgärder inte få någon betydande negativ inverkan på importörerna.

6.4 Användare

(117) Användarna av den undersökta produkten har visat ett starkt intresse för detta ärende. Av de 97 användare som kontaktades samarbetade 21 i undersökningen. De samarbetsvilliga användarna representerade cirka 25 % av importen av den berörda produkten under undersökningsperioden. Företagen är belägna runtom i unionen inom sektorerna kroppsvårdsprodukter och rengöringsmedel för industri- och hemmabruk.

(118) Av de 21 företagen besöktes fem, vilka under undersökningsperioden representerade cirka 18 % av den totala importen till unionen av den undersökta produkten från de berörda länderna. Av den kontrollerade informationen framgår det att den undersökta produktens andel av dessa företags produktionskostnader är avsevärd och ligger på mellan 10 % och 20 %, beroende på slutprodukten.

(119) Vid tre av de fem besökta företagen arbetade cirka 15 % av alla anställda i sektorer som använder den berörda produkten. I ett företag var det cirka 70 %, medan det för det femte var omöjligt att få fram denna information, beroende på den komplexa företagsstrukturen och de olika produkttyperna.

(120) Under undersökningsperioden var den genomsnittliga andelen verksamhet där man använde den undersökta produkten i de besökta företagen 22 % av all verksamhet, medan den genomsnittliga vinstmarginalen i denna verksamhet var cirka 6 %. Mot bakgrund av detta och med tanke på den relativt låga nivån på de föreslagna åtgärderna, uppskattades det att effekten av preliminära antidumpningstullar på importen från de berörda länderna överlag blir ganska begränsad. En del användare hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder kan leda till problem med tillgången på den undersökta produkten i unionen, med tanke på att det bara finns två större unionstillverkare och att efterfrågan på den undersökta produkten ökat allt mer. Det bör emellertid noteras att den relativt låga nivån på de föreslagna åtgärderna inte utesluter möjligheten att importera den undersökta produkten från de berörda länderna. Vidare ska det tilläggas att de två unionstillverkarna inte tillverkade med full kapacitet under skadeundersökningsperioden. Dessutom är det alltid möjligt att importera från de övriga tredjeländer som inte är föremål för åtgärder. Därför avvisades denna begäran.

(121) Mot denna bakgrund drogs slutsatsen att även om vissa användare sannolikt kommer att påverkas negativt av åtgärderna på import från de berörda länderna, förefaller inverkan på användarna att bli begränsad totalt sett. Med utgångspunkt i tillgängliga uppgifter drog kommissionen därför preliminärt slutsatsen att antidumpningsåtgärderna på import av den undersökta produkten från de berörda länderna sannolikt inte kommer att få någon större negativ effekt för användarna av den berörda produkten.

6.5 Slutsats om unionens intresse

(122) Av ovanstående skäl drog kommissionen preliminärt slutsatsen att det på grundval av de tillgängliga uppgifterna om unionens intresse inte finns några tvingande skäl som talar emot införandet av provisoriska åtgärder mot import av den undersökta produkten med ursprung i de berörda länderna.

7. PRELIMINÄRA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

(123) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör preliminära antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import.

7.1 Nivå för undanröjande av skada

(124) Vid fastställandet av nivån på tullen måste hänsyn tas till de dumpningsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit.

(125) Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen, ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina produktionskostnader och uppnå en vinst före skatt som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i unionen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte hade förekommit någon dumpad import.

(126) Vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada jämfördes därför de vägda genomsnittliga importpriserna på den dumpade importen och unionsindustrins målpris. Målpriset fastställdes genom att man beräknade det kostnadstäckande priset för unionsindustrin (eftersom den gick med förlust under undersökningsperioden) och till det adderade ett vinstmarginalmål. Unionsindustrin hävdade att 15 % skulle vara ett lämpligt vinstmarginalmål, men kunde inte underbygga detta. Vinstmarginalmålet sattes därför preliminär till 7,7 %, vilket motsvarar den senaste vinstmarginal som en av klagandena hade uppnått under det senaste lönsamma året före skadeundersökningsperioden.

(127) Den genomsnittliga underskridandemarginalen fastställdes till 24,2 % för Indien, 9,1 % för Indonesien och 25,7 % för Malaysia.

7.2 Provisoriska åtgärder

(128) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen anser kommissionen att en preliminär antidumpningstull bör införas på importen av den berörda produkten med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia till en nivå motsvarande de lägre av de konstaterade dumpnings- och skademarginalerna och i enlighet med regeln om lägsta tull. De preliminära antidumpningstullsatserna baseras i alla fall utom ett på dumpningsmarginalen.

(129) På denna grundval föreslås preliminärt följande antidumpningstullsats, uttryckta i priset cif unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull i %
Indien	VVF Limited	4,8
	Alla övriga företag	9,3
Indonesien	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Alla övriga företag	7,6
Malaysia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Alla övriga företag	13,8

(130) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsats som anges i den här förordningen har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De återspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga för dessa företag. Dessa tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla övriga företag") gäller således enbart import av sådana produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen omnämns med namn och adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsats utan av den tullsats, som gäller "alla övriga företag".

- (131) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsar.
- (132) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningstullen bör nivån för den övriga tullen inte tillämpas enbart på de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, utan också på de tillverkare som inte hade någon export till unionen under undersökningsperioden.
- (133) För att uppfylla kravet på god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken berörda parter kan ge sig tillkänna inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande och skriftligen meddela sina synpunkter samt begära att bli hörda. Det bör dessutom anges att undersökningsresultaten om införandet av tullar som redovisats i samband med denna förordning är preliminära och kan behöva omprövas i samband med eventuella slutgiltiga åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på import av mättade fettalkoholer med en kolkedjelängd på C8, C10, C12, C14, C16 eller C18 (dock ej grenade isomerer), inklusive enkla mättade fettalkoholer (även kallade *single cuts*) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängder på C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (vanligtvis kategoriserade C8-C10), blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängder på C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (vanligtvis kategoriserade C12-C14) och blandningar som i huvudsak innehåller en kombination av kolkedjelängderna C16-C18, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 och ex 3823 70 00 (Taric-nummer 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 och 3823 70 00 91), med ursprung i Indien, Indonesien och Malaysia.

2. Följande preliminära antidumpningstullsatsar ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull i %	Taric-tilläggsnummer
Indien	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Alla övriga företag	9,3	B999
Indonesien	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Alla övriga företag	7,6	B999
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Alla övriga företag	13,8	B999

3. Övergång till fri omsättning i unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

4. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009, får berörda parter inom en månad efter det att den här förordningen trätt ikraft begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av den här förordningen, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

Berörda parter får i enlighet med artikel 21.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 lämna synpunkter på tillämpningen av den här förordningen inom en månad efter dess ikraftträdande.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i sex månader.

⁽¹⁾ European Commission Directorate-General for Trade Directorate H Office Nerv-105 1049 Bryssel BELGIEN

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 447/2011**av den 6 maj 2011****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.
- (2) Genom förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna bestämmelser fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 enligt den motivering som anges i kolumn 3 i tabellen.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende klassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör, under en period på tre månader, kunna återopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av medlemsstaternas tullmyndigheter men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader fortfarande återopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 maj 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Algirdas ŠEMETA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>Fyllda vinblad på burk färdiga att konsumeras. Produkten är en i vinblad inlagd blandning av ris, lök, sojaolja, salt, citronsyra, svartpeppar, mynta och dill.</p> <p>Sammansättningen är följande (i viktprocent):</p> <ul style="list-style-type: none">— Ris: ca 50.— Vinblad: ca 15.— Lök: ca 9.— Andra ingredienser: Olja, salt, kryddor och vatten.	1904 90 10	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, samt texten till KN-nummer 1904, 1904 90 och 1904 90 10.</p> <p>Riset ger produkten dess huvudsakliga karaktär.</p> <p>Med hänsyn till produktens egenskaper ska den därför klassificeras enligt nr 1904, i enlighet med den allmänna bestämmelsen 3 b.</p>

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 448/2011**av den 6 maj 2011****om införande av en beteckning i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Σταφίδα Ηλείας [Stafida Ilias] [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 har Greklands ansökan om registrering av beteckningen "Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den beteckning som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 maj 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 233, 28.8.2010, s. 20.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

GREKLAND

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (SGB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 449/2011

av den 6 maj 2011

om införande av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (陕西苹果 [Shaanxi ping guo] [SUB], 龙井茶 [Longjing Cha] [SUB], 琯溪蜜柚 [Guanxi Mi You] [SUB], 蠡县麻山药 [Lixian Ma Shan Yao] [SGB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 7.4, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 6.2 första stycket i förordning (EG) nr 510/2006 har Folkrepubliken Kinas ansökan om registrering av beteckningarna "陕西苹果 (Shaanxi ping guo)", "龙井茶 (Longjing Cha)", "琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)" and "蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)" offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽²⁾.

- (2) Inga invändningar enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 510/2006 har inkommit till kommissionen och därför bör denna beteckning registreras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De beteckningar som anges i bilagan till denna förordning ska föras in i registret.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 maj 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 252, 18.9.2010, s. 16. EUT C 254, 22.9.2010, s. 6. EUT C 257, 24.9.2010, s. 3. EUT C 257, 24.9.2010, s. 7.

BILAGA

Jordbruksprodukter som anges i bilaga I till fördraget och som är avsedda att användas som livsmedel:

Klass 1.6 Frukt, grönsaker och spannmål, bearbetade eller obearbetade

FOLKREPUBLIKEN KINA

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (SUB)**蠡县麻山药** (Lixian Ma Shan Yao) (SGB)**陕西苹果** (Shaanxi ping guo) (SUB)**Klass 1.8 Övriga produkter i bilaga I till fördraget (kryddor etc.)**

FOLKREPUBLIKEN KINA

龙井茶 (Longjing Cha) (SUB)

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 450/2011**av den 10 maj 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilaga XV, del A till den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 ska fastställas i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 maj 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 maj 2011.

För kommissionen,
på ordförandens vägnar
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2011/58/EU

av den 10 maj 2011

om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för att förnya införandet av karbendazim som verksamt ämne

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Införandet av karbendazim i bilaga I till direktiv 91/414/EEG upphör att gälla den 13 juni 2011.
- (2) Införandet av ett verksamt ämne får förnyas för en period som inte överstiger tio år. Den 6 augusti 2007 mottog kommissionen en sådan begäran från sökanden om att förnya införandet av ämnet.
- (3) Den 10 januari 2008 lämnade sökanden in uppgifter till den rapporterande medlemsstaten Tyskland som stöd för sin begäran om förnyat införande av karbendazim.
- (4) Den rapporterande medlemsstaten utarbetade ett utkast till ny utvärderingsrapport. Sökanden lade den 13 maj 2009 fram synpunkter på utkastet och den färdiga rapporten lämnades till sökanden och kommissionen den 24 juli 2009. Rapporten omfattar förutom en utvärdering av ämnet även en förteckning över de studier som den rapporterande medlemsstaten använde för utvärderingen.
- (5) Kommissionen skickade den 28 juli 2009 utkastet till utvärderingsrapport till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan *Efsa*) och till medlemsstaterna för synpunkter.

(6) Utkastet till utvärderingsrapport granskades på kommissionens begäran av medlemsstaterna och *Efsa* och kommenterades av sökanden den 14 december 2009. *Efsa* lade fram sin slutsats om granskningen av riskbedömningen av karbendazim⁽²⁾ för kommissionen den 30 april 2010. Efter det att sökanden hade fått möjlighet att lämna synpunkter, som inkom den 31 maj 2010, och synpunkterna beaktats, granskades såväl utkastet till ny utvärderingsrapport som *Efsa*'s slutsats av medlemsstaterna och kommissionen i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa. Rapporten färdigställdes den 23 november 2010 i form av kommissionens granskningsrapport om karbendazim.

(7) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller karbendazim kan antas fortsätta uppfylla de krav som fastställs i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG när det gäller de undersökta användningsområden som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Därför bör införandet av karbendazim i bilaga I till direktiv 91/414/EEG förnyas så att växtskyddsmedel som innehåller detta verksamma ämne även fortsättningsvis får godkännas om de uppfyller kraven i det direktivet. Utöver de användningsområden som fick stöd i det första införandet stöder sökandens dokumentation även användning på foderbetor. Med beaktande av de kompletterande uppgifterna som sökanden lagt fram bör användningen på foderbetor föras in i förteckningen över användningsområden som får godkännas.

(8) Enligt artikel 5.4 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. För att korrekt avspegla den höga skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt för miljön som eftersträvas i unionen, bör man begränsa användningsområdena för karbendazim till de som verkligen har utvärderats och som anses uppfylla villkoren i artikel 5.1 i direktiv 91/414/EEG. Detta innebär att användningsområden som inte finns med i förteckningen över användningsområden i bilaga I till det direktivet inte får godkännas om de inte först förs in i den förteckningen. Man bör fastställa gränsvärden för två relevanta föreningar, 2-amino-3-hydroxifenazin (AHP) och 2,3-diaminofenazin (DAP), i karbendazim som framställts handelsmässigt.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim", *The EFSA Journal*, vol. 8(2010):5, artikelnr 1598.

- (9) Utan att det påverkar slutsatserna i skäl 8 bör ytterligare uppgifter inhämtas om vissa specifika aspekter. Enligt artikel 6.1 i direktiv 91/414/EEG kan det ställas villkor för införandet av ett ämne i bilaga I. Man bör därför kräva att sökanden lämnar in ytterligare uppgifter om den aeroba nedbrytningen i jord, den långsiktiga risken för fåglar och betydelsen av en tredje förorening, som av sekretessskäl benämns AEF037197. Man bör dessutom kräva att sökanden granskar de undersökningar som finns i förteckningen i utkastet till ny granskningsrapport av den 16 juli 2009 (vol. 1, nivå 4 "Further information", s. 155–157).
- (10) Flera medlemsstater har uttryckt oro när det gäller detta ämnes riskprofil. Liknande farhågor förelåg när ämnet skulle införas för första gången. Dokumentationen för det förnyade införandet är delvis grundad på samma toxicitetsuppgifter som de som användes vid granskningen av dokumentationen inför det första införandet av detta ämne. Det första införandet gjordes för en period på tre år⁽¹⁾. Man bör även beakta den ökande insikten om behovet av att garantera en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt en hållbar miljö. Det är därför lämpligt att förnya införandet för en period på 3,5 år.
- (11) Precis som för alla andra ämnen som är införda i bilaga I till direktiv 91/414/EEG kan karbendazims status omprövas enligt artikel 5.5 i det direktivet mot bakgrund av nya uppgifter som blir tillgängliga, t.ex. från den pågående utvärderingen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden⁽²⁾ och från granskningen av relevant vetenskaplig litteratur.
- (12) Innan införandet av ett verksamt ämne i bilaga I till direktiv 91/414/EEG förnyas bör medlemsstaterna och berörda parter ges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som följer av förnyandet.
- (13) Utan att det påverkar de skyldigheter som fastställs i 91/414/EEG som en följd av att införandet av ett verksamt ämne i bilaga I förnyas bör medlemsstaterna ges en tidsfrist på sex månader efter förnyandet för att granska godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller karbendazim i syfte att se till att kraven i direktiv 91/414/EEG, särskilt artikel 13, och de relevanta villkoren i bilaga I till det direktivet fortfarande är uppfyllda. Medlemsstaterna bör därefter antingen förlänga godkännandena, eventuellt med ändringar, eller vägra att för-

länga dem. Genom undantag från tidsfristen bör en längre period medges för inlämnande och utvärdering av den uppdaterade fullständiga dokumentationen i enlighet med bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna i direktiv 91/414/EEG.

- (14) Direktiv 91/414/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (15) Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa avgav inget yttrande inom den tid som kommitténs ordförande bestämt, och kommissionen lade därför fram ett förslag för rådet om dessa åtgärder. Efter utgången av den period som fastställs i artikel 19.2 andra stycket i direktiv 91/414/EEG hade rådet varken antagit de föreslagna åtgärderna eller uttalat sig mot dem, och de bör därför antas av kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Medlemsstaterna ska senast den 30 november 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

1. Om så krävs ska medlemsstaterna i enlighet med direktiv 91/414/EEG ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller karbendazim som verksamt ämne senast den 1 december 2011.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2006/135/EG av den 11 december 2006 om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG för införande av karbendazim som verksamt ämne (EUT L 349, 12.12.2006, s. 37).

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt kontrollera att de villkor som rör karbendazim i bilaga I till det direktivet har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i den post som gäller detta verksamma ämne, samt att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet i enlighet med villkoren i artikel 13 i samma direktiv.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller karbendazim, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen, som alla senast den 1 juni 2011 förtecknats i bilaga I till direktiv 91/414/EEG, vid behov ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning med beaktande av nya vetenskapliga och tekniska rön och i överensstämmelse med de enhetliga principerna i bilaga VI till direktiv 91/414/EEG, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till det direktivet och med hänsyn till del B i den post som gäller karbendazim i

bilaga I till direktivet. På grundval av den prövningen ska medlemsstaterna fastställa om produkten fortfarande uppfyller kraven i artikel 4.1 b, c, d och e i direktiv 91/414/EEG. Efter detta fastställande ska medlemsstaterna vid behov ändra eller återkalla godkännandet senast den 1 december 2013.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den 1 juni 2011.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 maj 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

I bilaga I till direktiv 91/414/EEG ska rad nr 149 ersättas med följande:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (1)	Ikraft trädande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
149	Karbendazim CAS-nr 10605-21-7 Cipac-nr 263	Metylbensimidazol-2-yl-karbat	≥ 980 g/kg Relevanta föroreningar 2-amino-3-hydroxifenazin (AHP): högst 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazin (DAP): högst 0,003 g/kg	1 juni 2011	30 november 2014	DEL A Får godkännas endast för användning som fungicid på följande grödor: — spannmål — rapsfrö — socker- och foderbetor — majs i mängder som inte får överstiga — 0,25 kg verksamt ämne per hektar vid varje behandling av spannmål och rapsfrö, — 0,075 kg verksamt ämne per hektar vid varje behandling av socker- och foderbetor, — 0,1 kg verksamt ämne per hektar vid varje behandling av majs. Följande användningsområden får inte godkännas: — flygbesprutning, — ryggspruta och handredskap, vare sig de används av fackmän eller icke-fackmän, — privat trädgårdsskötsel. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga riskreducerande åtgärder vidtas. Särskild uppmärksamhet ska ägnas skyddet av följande: — Vattenlevande organismer. Lämpliga åtgärder för att reducera vindavdriften måste vidtas för att minimera exponeringen av ytvattenförekomster. Dessa åtgärder bör omfatta att ett avstånd upprätthålls mellan behandlade områden och ytvattenförekomster, antingen som enda åtgärd eller i kombination med användningen av metoder eller anordningar som minskar vindavdriften.

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Ikraft trädande	Införande till och med	Särskilda bestämmelser
						<p>— Daggmaskar och andra marklevande makroorganismer. Villkoren för godkännande ska omfatta riskreducerade åtgärder, t.ex. val av den lämpligaste kombinationen av antal behandlingar och tidpunkten för dessa samt, vid behov, koncentrationsgrad av det verksamma ämnet.</p> <p>— Fåglar (långsiktig risk). Beroende på resultaten av riskbedömningen för speciella användningsområden kan eventuellt särskilda åtgärder för att minimera exponeringen behövas.</p> <p>— Personer som hanterar växtskyddsmedlet. De ska bära lämpliga skyddskläder, särskilt handskar, överdragskläder, gummistövlar och ansiktsskydd eller skyddsglasögon vid blandning, lastning och behandling samt vid rengöring av utrustningen, om inte exponeringen för ämnet i tillräcklig utsträckning kan undvikas genom utrustningens utformning och konstruktion eller genom montering av särskilda skyddsanordningar på utrustningen.</p> <p>DEL B</p> <p>Vid tillämpningen av de enhetliga principerna i bilaga VI ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om karbendazim, särskilt tilläggen I och II.</p> <p>De berörda medlemsstaterna ska begära att den sökande inkommer med följande till kommissionen:</p> <p>— Uppgifter om den toxikologiska och ekotoxikologiska betydelsen av föroreningen AEF037197, senast den 1 december 2011.</p> <p>— Granskningen av de undersökningar som finns i förteckningen i utkastet till granskningsrapport av den 16 juli 2009 (vol. 1, nivå 4 'Further information', s. 155–157), senast den 1 juni 2012.</p> <p>— Uppgifter om ämnets omvandling, spridning och fördelning (aerobisk nedbrytningsväg i jord) och den långsiktiga risken för fåglar, senast den 1 juni 2013.”</p>

(1) Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 maj 2010

om statligt stöd i form av en förlikningsuppställning om skatt som Belgien har genomfört till förmån för företaget Umicore SA (f.d. Union Minière SA) (Statligt stöd C 76/03 [f.d. NN 69/03])

[delgivet med nr K(2010) 2538]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2011/276/EU)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

ningar översändes av de belgiska myndigheterna i form av en skrivelse av den 18 september 2002.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

(4) Genom en skrivelse av den 21 oktober 2003 uppmanade kommissionen de belgiska myndigheterna att lämna in kompletterande handlingar för att förtydliga den belgiska skatteförvaltningens ståndpunkt i fråga om uppställningen med Umicore.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

(5) De belgiska myndigheterna upplyste kommissionen genom en skrivelse av den 31 oktober 2003 om att skatte-
registret för Umicore tillsammans med alla handlingar som berör uppställningen hade tagits i beslag av förundersökningsdomaren i Bryssel, M. Lugentz, som ansvarade för en förundersökning mot X i fråga om omständigheterna kring ingåendet av uppställningen mellan ISI och Umicore.

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I en skrivelse av den 11 februari 2002 underrättade kom-
missionen de belgiska myndigheterna om de uppgifter
man förfogade över i fråga om en uppställning mellan
Belgiens särskilda skatteinspektion, *Inspection Spéciale des
Impôts* (nedan kallad ISI), och företaget Umicore SA med
säte i Bryssel (nedan kallat *Umicore*), f.d. Union Minière
SA, om en nedsättning av en mervärdesskatteskuld. I
skrivelsen uppmanade kommissionen de belgiska myn-
digheterna att inkomma med upplysningar för att kom-
missionen skulle kunna utvärdera uppställningen på grund-
val av artiklarna 107 och 108 i EG-fördraget ^(*).

(6) Genom en skrivelse av den 10 december 2003 under-
rättade kommissionen Belgien om sitt beslut att inleda
det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget
avseende denna åtgärd.

(7) Kommissionens beslut att inleda förfarandet offentliggjor-
des i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ den
7 september 2004. Kommissionen har uppmanat be-
rörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet
i fråga.

(2) De belgiska myndigheternas svar inkom i form av en
skrivelse av den 7 maj 2002.

(8) På grund av ett fel i den text som offentliggjordes den
7 september 2004 offentliggjordes beslutet på nytt i *Eu-
ropeiska unionens officiella tidning* den 17 november
2004 ⁽³⁾.

(3) Kommissionen begärde mer fullständiga upplysningar ge-
nom en skrivelse av den 9 augusti 2002 för att kunna
göra en bättre bedömning av åtgärden. Dessa upplys-

(9) Kommissionen mottog synpunkter om detta ärende från
Umicore genom skrivelser av den 7 oktober och den
13 december 2004 och från en anonym tredjepart ge-
nom en skrivelse som togs emot den 4 oktober 2004.

⁽¹⁾ EUT C 280, 17.11.2004, s. 10.

^(*) Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87
och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive artikel 108 i
fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget). In-
nehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör
hänvisningar till artiklarna 107 och artikel 108 i EUF-fördraget i
förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och
88 i EG-fördraget. Dessutom har det gjorts vissa terminologiska
ändringar i EUF-fördraget, där exempelvis "gemenskapen" nu kallas
för "unionen" och "den gemensamma marknaden" kallas för "den
inre marknaden".

(10) Efter det att beslutet offentliggjorts på nytt översände
Belgien sina synpunkter genom en skrivelse av den
15 december 2004.

⁽²⁾ EUT C 223, 7.9.2004, s. 2.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (11) Den 13 maj 2005 översände kommissionen synpunkterna från tredjepart till Belgien, som lämnade sina synpunkter den 13 juni 2005.
- (12) Kommissionen upplyste Belgien genom en skrivelse av den 12 december 2005 om sitt beslut om att skjuta upp granskningen av åtgärden tills de rättsliga myndigheterna hade fattat sitt beslut i det pågående förfarandet.
- (13) I sitt svar av den 19 januari 2006 meddelade Belgien att det hade utförts en husrannsakan i myndigheternas lokaler och att skatteregistret i sin helhet hade beslagtogs. Dessutom skulle kommissionen hållas informerad om de beslut som de rättsliga myndigheterna meddelade den berörda förvaltningen.
- (14) Genom en skrivelse av den 31 mars 2008 begärde kommissionen upplysningar om läget i rättsprocessen och om en eventuell återlämning av de beslagtagna handlingarna.
- (15) Belgien svarade kommissionen genom en skrivelse av den 16 juni 2008 och förklarade att rättsprocessen hade avslutats den 13 november 2007.
- (16) Den 28 juli 2008 hölls ett möte med företrädare för ISI och kommissionen. Efter mötet översändes en lista med de punkter som kommissionens företrädare hade tagit upp under mötet per e-post till de belgiska myndigheterna. De belgiska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 9 september 2008.
- (17) Genom en skrivelse av den 17 oktober 2008 påminde kommissionen Belgien om att de var skyldiga att vidta alla åtgärder som krävdes, inklusive att återta de beslagtagna handlingarna, för att besvara kommissionens frågor. I denna skrivelse nämnde kommissionen också möjligheten att ge Belgien ett formellt föreläggande att överlämna de begärda upplysningarna till kommissionen, eftersom de redan borde ha överlämnats efter kommissionens tidigare begäran om upplysningar.
- (18) Kommissionen begärde via e-post den 21 januari 2009 att de belgiska myndigheterna skulle hålla kommissionen informerad om de åtgärder som vidtogs till följd av skrivelsen av den 17 oktober 2008. De belgiska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 29 januari 2009 att ISI hade vidtagit åtgärder för att svara på kommissionens frågor.
- (19) Genom en skrivelse av den 7 maj 2009 informerade Belgien kommissionen om att de beslagtagna handlingarna äntligen hade återlämnats till ISI och att man nu granskade dem för att kunna besvara kommissionens frågor.
- (20) Genom en skrivelse av den 6 augusti 2009 översände Belgien sitt svar till kommissionen på de frågor som kommissionen hade ställt i sin skrivelse av den 17 oktober 2008.
- (21) På kommissionens begäran översände Belgien via e-post den 22 september 2009 kompletterande upplysningar om vissa tillämpliga administrativa bestämmelser.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

II.1 Allmän bakgrund till den uppgörelse som ISI och Umicore ingick den 21 december 2000

- (22) I samband med de undersökningar som skattemyndigheterna i ett flertal medlemsstater utförde i fråga om transaktioner med ädelmetaller, inledde ISI:s regionkontor i Bryssel en granskning av Umicore SA i fråga om åren 1995–1999. I slutet av denna granskning delgav ISI Umicore den 30 november 1998 respektive den 30 april 1999 två beslut om betalning av mervärdesskatt (moms) avseende oriktig mervärdesskatteredovisning av viss silverförsäljning till företag i Italien, Schweiz och Spanien.
- (23) Besluten om betalning innehöll framför allt ett provisoriskt fastställande av beloppet av den mervärdesskatteskuld som hade uppstått till följd av att Umicore befriats från mervärdesskatt på ett felaktigt sätt, storleken på det skattetillägg som skulle betalas samt den ränta som skulle tillämpas från och med den dag då mervärdesskatteskulden hade uppstått. I de båda besluten uppmanades den skattskyldiga personen också att skriftligen underrätta ISI om att de godkände de fastställda beloppen eller framföra sina motiverade invändningar inom 20 dagar.
- (24) Umicore utnyttjade denna möjlighet och översände två skrivelser till ISI i juni 1999 med invändningar mot ISI:s slutsatser och hävdade att den tillämpade mervärdesskattebefrielsen var laglig. Den 23 december 1999 översände ISI sina kommentarer till Umicore med anledning av de båda skrivelserna och bekräftade att de slutsatser som dragits i de båda besluten om betalning av mervärdesskatt var korrekta. ISI uppmanade därför Umicore att godkänna den fastställda taxeringen eller att på nytt lägga fram belägg för att skatteskulden borde minskas eller annulleras och, i förekommande fall, att avstå från att dra fördel av den tid som har gått sedan föreläggandet, i syfte att avbryta föreläggandet om inbetalning av skatt, ränta och skattetillägg. Den 30 mars 2000 kompletterade Umicore sin argumentation och avvisade på nytt ISI:s slutsatser.
- (25) Den 21 december 2000 godkände ISI ett förslag till uppgörelse från Umicore (nedan kallad *förlikningsuppgörelsen*) i fråga om de båda besluten om betalning av mervärdesskatt, som avsåg tillämpningen av mervärdesskatten för hela den period som hade granskats av ISI. Enligt uppgörelsen ska Umicore betala ett betydligt lägre belopp än det som anges i de båda ovannämnda besluten om betalning av mervärdesskatt.

II.2 Tillämpligt skattesystem för gemenskapsinterna leveranser och för export av varor

- (26) De bestämmelser om mervärdesskatt som ska tillämpas på de gemenskapsinterna leveranser och den export av varor som avses i förlikningsuppgörelsen för åren 1995–1998 har sitt ursprung i införlivandet av rådets

direktiv 91/680/EEG ⁽⁴⁾ i den belgiska mervärdesskattelagen. Detta direktiv innehåller övergångsföreskrifter för mervärdesskatt inför avskaffandet av skattemässiga gränser inom EU och ändrar det sjätte mervärdesskattedirektivet ⁽⁵⁾.

1. Beskattning av leveranser av varor

(27) Enligt artikel 2 första stycket i mervärdesskattelagen ska mervärdesskatt betalas för "leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som sker mot vederlag i Belgien av en skattskyldig person i denna egenskap".

(28) I artikel 10 i samma lag anges följande:

"Med leverans av varor avses överföring av rätten att såsom ägare förfoga över egendom. Därmed avses särskilt att ställa en vara till förvärvarens eller mottagarens förfogande i enlighet med avtal om överlåtelse eller fastställelse av ett rättsförhållande."

(29) I artikel 15 i mervärdesskattelagen anges följande:

"§1. En tjänst tillhandahålls i Belgien då den ort där den anses utföras är belägen i Belgien i enlighet med §§ 2–6.

§ 2. Platsen för leverans av varor ska anses vara den plats där varorna befinner sig när de ställs till mottagarens förfogande.

Platsen för leverans ska dock anses vara

1. den plats där avsändning eller transport till förvärvaren inleds när varan avsänds eller transporteras av leverantören, förvärvaren eller en tredjepart,

(...)

§ 7. Om inte annat har visats ska leveransen av lös egendom förutsättas ske i Belgien när en av parterna i transaktionen vid leveranstidpunkten har etablerat sin

ekonomiska verksamhet eller ett fast driftsställe eller, i avsaknad av något sådant säte eller något sådant fast driftsställe, är bosatt eller stadigvarande vistas där."

(30) En leverans av varor (vars transport inleds i Belgien) ska alltså i princip beskattas i Belgien. När en av parterna i transaktionen är etablerad i Belgien införs genom lagen en rättslig presumtion som innebär att leveransen förutsätts ha ägt rum i Belgien.

2. Betalning av mervärdesskatt

(31) Enligt artikel 51.1 i mervärdesskattelagen ska skatten betalas av den skattskyldige person som utför en leverans av beskattningsbara varor eller tjänster i Belgien.

3. Export

(32) I artikel 39.1 införs följande bestämmelser om undantag från mervärdesskatt vid export av tjänster: "Följande leveranser är undantagna från skatten: 1. Leveranser av varor som avsänds eller transporteras av försäljaren eller för dennes räkning utanför gemenskapen. 2. Leveranser av varor som avsänds eller transporteras av en köpare som inte är etablerad i Belgien, eller för dennes räkning, utanför gemenskapen."

(33) Enligt artikel 39.3 i mervärdesskattelagen fastställs villkoren för undantag i fråga om export av varor från Belgien utanför gemenskapen i den belgiska lagstiftningen genom kungligt dekret nr 18 av den 29 december 1992 (*dekret nr 18*) ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ Enligt artikel 5.2 i dekret nr 18 ska "en köpare som inte är etablerad i Belgien och som själv övertar äganderätten till varorna i Belgien vid övertagande utfärda ett mottagningsintyg till försäljaren som är etablerad i Belgien. Det mottagningsintyg som överlämnas till försäljaren ska innehåller uppgifter om dagen för överlämnandet av varorna, en beskrivning av dessa varor och uppgifter om destinationslandet. Samma dokument ska överlämnas till försäljaren när varorna tas i besittning i Belgien av en tredje person som agerar för köparens räkning, då köparen inte är etablerad i Belgien. I sådant fall ska denna tredje person överlämna detta dokument och däri intyga att den agerar för sin uppdragsgivares räkning". I artikel 6 i dekret nr 18 anges följande: "Försäljaren ska tillhandahålla ett exportintyg (...) oberoende av de dokument som avses i artikel 5.2." Vidare anges följande i artikel 3 i dekret nr 18: "Försäljaren ska ständigt ha i sin ägo samtliga handlingar som styrker att exporten verkligen har ägt rum och ska överlämna dessa handlingar på varje begäran från tillsynsmyndigheterna. Dessa handlingar ska bland annat omfatta ordersedlar, transportdokument, betalningsdokumentation samt det exportintyg som avses i artikel 2", enligt vilken "en kopia av försäljningsfakturan, eller, i avsaknad av försäljningsfakturan, en följesedel med alla uppgifter som en försäljningsfaktura ska innehålla ska överlämnas till tullmyndigheten där ett exportintyg ska lämnas in i enlighet med tullbestämmelserna för export".

⁽⁴⁾ EGT L 376, 31.12.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, (*sjätte mervärdesskattedirektivet*) (EGT L 145, 13.6.1977, s. 1).

4. Gemenskapsinterna leveranser

(34) Enligt artikel 39a i mervärdesskattelagen ska följande gälla från och med den 1 januari 1993: "Följande leveranser är undantagna från mervärdesskatt: 1. Leveranser av varor som avsänds eller transporteras av försäljaren (...), av förvärvaren eller för dennes räkning utanför Belgien men inom gemenskapen, för en annan skattskyldig persons räkning eller för en annan fysisk, icke skattskyldig, persons räkning, som agerar i denna egenskap i en annan medlemsstat och som är skyldig att betala skatt i den medlemsstaten för sina gemenskapsinterna förvärv av varor."

(35) I den belgiska skattelagstiftningen ställs ett antal villkor i fråga om de bevis som ska läggas fram för en korrekt tillämpning av det undantag som anges i artikel 39a i mervärdesskattelagen. I artikel 1 kungligt dekret nr 52 av den 29 december 1992 (nedan kallat *dekret nr 52*) anges att "de undantag från skatt som anges i artikel 39a i lagen är beroende av beviset på att varorna har avsänts eller transporterats ut ur Belgien, men stannat inom gemenskapen". Vidare anges i artikel 2 i dekret nr 52 att detta undantag "dessutom är beroende av beviset på att leveransen har skett för en skattskyldig persons räkning (...) som är mervärdesskatteregistrerad i en annan medlemsstat". Enligt artikel 3 första stycket i dekret nr 52 anges dessutom följande: "Försäljaren ska ständigt ha i sin ägo samtliga handlingar som styrker att varorna verkligen har avsänts eller transporterats." I detta sammanhang uppmärksammas skattebetalarna i utdraget ur pressmeddelandet i *Moniteur belge* nr 36 av den 20 februari 1993 att "transporten ska utföras av försäljaren, förvärvaren eller för deras räkning. Detta innebär att en transport som utförs av eller för en efterföljande kunds räkning (till exempel vid kedjeförsäljningar där transporten utförs av slutkunden) inte medför någon rätt till undantag för de leveranser som föregår leveransen till denna slutkund."

(36) För att komma i fråga för undantaget i samband med gemenskapsinterna leveranser måste den skattskyldige personen alltså bland annat visa att transporten har utförts av försäljaren, förvärvaren eller för deras räkning (7).

(7) I ett utdrag ur den belgiska finansministerns svar på interpellation nr 248 av den 23 januari 1996 (Bull. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995–1996, nr 26 av den 18 mars 1996) förklaras att "en gemenskapsintern leverans från Belgien är en operation som innebär att mervärdesskatt i princip ska betalas i Belgien när den utförs av en skattskyldig person som agerar i denna egenskap. Rätten till undantag från denna regel måste bevisas av den leverantör som begär undantaget. Det är alltså leverantörens ansvar att visa att villkoren för undantaget är uppfyllda".

(37) Om de villkor som föreskrivs för tillämpningen av de undantag som anges i artiklarna 39 och 39a i mervärdesskattelagen inte uppfylls ska varuleveransen beskattas i Belgien och skulden uppstår till följd av att operationen utförs (8). Med tillämpning av principen om *fair play* i fråga om den skattskyldiga personen godtar den belgiska skattemyndigheten dock att det undantag som avses i dessa artiklar tillämpas i de fall den skattskyldiga personen inte kan lägga fram samtliga handlingar som styrker att villkoren för undantag är uppfyllda, men myndigheten själv har tillgång till sådana bevis, t.ex. inom ramen för ömsesidigt bistånd med andra medlemsstater eller tredjeländer.

5. Beskattning baserad på verkliga förhållanden

(38) Enligt den belgiska kassationsdomstolens fasta rättspraxis ska skatt (inbegripet mervärdesskatt) fastställas efter de verkliga förhållandena (9). Enligt denna princip ska myndigheterna alltså inte basera skatten på den fiktiva transaktion som presenteras av den skattskyldige utan på den verkliga transaktionen (som blir resultatet av de berörda parternas faktiska intention).

6. Förfarande

(39) Om skattemyndigheten bestrider de undantag från mervärdesskatt som har tillämpats på de berörda varuleveranserna ska den utfärda ett beslut om betalning av mervärdesskatt till den skattskyldige (10), vilket i allmänhet åtföljs av skattetillägg.

7. Förlikning med den skattskyldige

(40) Enligt artikel 84 andra stycket i mervärdesskattelagen kan finansministeriet ingå förlikningsuppgörelser med de skattskyldiga, under förutsättning att dessa inte innebär något undantag från eller förändring av skatten. Dessa uppgörelser får alltså endast gälla faktiska omständigheter

(8) Enligt artikel 16 sker leveransen vid det ögonblick varan ställs till förvärvarens föfogande och enligt artikel 17 inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då varan levereras.

(9) Se kassationsdomstolens dom av den 21 maj 1982, Pas. I, 1982, s. 1106.

(10) Detta förfarande föreskrivs inte uttryckligen i mervärdesskattelagen, men det är gängse praxis hos skattemyndigheten för att uppfylla flera grundläggande principer, däribland rätten till försvar och principen om en god förvaltning.

och inte rättsfrågor. Dessa uppgörelser är i allmänhet endast möjliga när parterna gör vissa eftergifter (inte i fråga om beloppet för den skatt som kan bli resultatet av de fastställda omständigheterna, utan i fråga om faktiska omständigheter, fastställande av skattetillägg osv.)⁽¹¹⁾.

- (41) Finansministeriets befogenheter delegeras till de regionala mervärdesskattemyndigheterna och till ISI.

8. Tillämpning av administrativa avgifter

- (42) När det gäller tillämpningen av skattetillägg vid avsaknad av bevis på rätten till undantag anges det i artikel 70.1 i mervärdesskattelagen att vid alla brott mot skyldigheten att betala mervärdesskatt ska skattetillägg utdömas till ett belopp som är lika med två gånger den obetalade skatten. I kungligt dekret nr 41 (nedan kallat *dekret nr 41*) av den 30 januari 1987 införs dock en stegvis nedsättning av skattetillägget. Enligt artikel 1.1 i dekret nr 41 ska denna typ av skattetillägg minskas till 10 procent av skatteskulden (tabell G i bilagan) vid överträdelse som har gjorts vid tillämpningen av artikel 39a i mervärdesskattelagen (felaktigt tillämpat undantag eller avsaknad av bevis på rätt till undantag). Samma proportionerliga skattetillägg tillämpas på överträdelse av samma slag i fråga om tillämpningen av artikel 39 i mervärdesskattelagen.

- (43) I artikel 70.2 i mervärdesskattelagen anges att skattetillägg ska utdömas till ett belopp av två gånger det skattebelopp som ska betalas för transaktionen om fakturan inte överlämnas eller om den innehåller felaktiga uppgifter, bl.a. i fråga om identifiering, namn eller adress för de berörda parterna. I enlighet med artikel 70.2 andra stycket i mervärdesskattelagen ska detta skattetillägg dock inte tillämpas om felaktigheterna kan betraktas som fullständigt oavsiktliga⁽¹²⁾ eller om leverantören inte hade någon anledning att ifrågasätta att kontrahenten inte var skattskyldig⁽¹³⁾.

- (44) Genom dekret nr 41⁽¹⁴⁾ sänks skattetillägget till 100 % av det skattebelopp som ska betalas för transaktionerna om de uppgifter som ska finnas med på fakturorna inte är tillräckligt detaljerade. Enligt artikel 3 i samma dekret får skattetillägget slopas helt när en skattskyldig person spontant reglerar sin skuld utan ingripande från skattemyndigheten.

⁽¹¹⁾ Närmare föreskrifter (*Commentaire administratif*) för mervärdesskattelagen nr 84/91.

⁽¹²⁾ Bland annat med hänsyn till hur många och hur stora transaktioner som inte har bekräftats genom erforderliga handlingar, jämfört med hur många och hur stora transaktioner som har det.

⁽¹³⁾ Enligt den närmare föreskriften nr 70/67 ska denna bestämmelse tillämpas när den skattskyldige gör en försäljning utan faktura till en kund som presenterar sig som privatperson, på villkor att den skattskyldige inte har allvarlig anledning att ifrågasätta att kontrahenten inte är skattskyldig.

⁽¹⁴⁾ Se tabell C.

9. Skattetilläggs proportionalitet

- (45) I en dom av den 24 februari 1999⁽¹⁵⁾ beslutade den belgiska skiljedomstolen⁽¹⁶⁾ att domaren måste kunna kontrollera om "beslutet i form av ett strafföreläggande är motiverat rättsligt och i praktiken och om det uppfyller samtliga bestämmelser i lagstiftningen samt följer de allmänna principer som gäller för förvaltningen, bland annat proportionalitetsprincipen". Vid detta tillfälle ansåg skiljedomstolen också att administrativa avgifter i fråga om mervärdesskatt utgjorde ett strafföreläggande.

- (46) Även nyare rättspraxis från den belgiska kassationsdomstolen⁽¹⁷⁾ bekräftar att både den behöriga skattemyndigheten och domaren är skyldiga att tillämpa proportionalitetsprincipen på beloppen för administrativa avgifter, även när detta innebär ett undantag från fastställda tariffer.

10. Myndighetens möjlighet att ändra eller avstå från skattetillägg

- (47) När lagen om skatttvister trädde i kraft den 15 mars 1999 upphävdes de bestämmelser i mervärdesskattelagen⁽¹⁸⁾ som gav finansministeriet rätt att efterskänka skattetillägg. På grundval av artikel 9 i regentens beslut av den 18 mars 1831⁽¹⁹⁾ har finansministern eller en delegerad tjänsteman dock fortfarande rätt att minska eller efterskänka skattetillägg. Ministern har delegerat denna befogenhet till generaldirektören och de regionala direktörerna⁽²⁰⁾ för mervärdesskattemyndigheten⁽²¹⁾.

- (48) Denna bestämmelse gör det i princip möjligt för en myndighet att avvika från de lagstadgade tarifferna i enlighet med artikel 70.2 i mervärdesskattelagen och dekret nr 41 när den tillämpar ett skattetillägg i fråga om mervärdesskatt, särskilt när en strikt tillämpning av de tarifferna kan strida mot proportionalitetsprincipen.

- (49) När det är möjligt att sänka ett skattetillägg och skattemyndigheten och den skattskyldige kan göra upp i godo är det alltså normalt att den uppgörelsen också gäller skattetillägget och att det går att förhandla om det.

⁽¹⁵⁾ Skiljedomstolens dom av den 24 februari 1999 i mål nr 22/99.

⁽¹⁶⁾ Har under tiden omvandlats till författningsdomstolen.

⁽¹⁷⁾ Kassationsdomstolens dom av den 12 februari 2009, RG C.07.0507.N, ej offentliggjord. Kassationsdomstolens dom av den 13 februari 2009, RG F.06.0107.N, ej offentliggjord. Kassationsdomstolens dom av den 12 februari 2009, RG F.06.0108.N.

⁽¹⁸⁾ Se f.d. artikel 84 i mervärdesskattelagen.

⁽¹⁹⁾ Enligt artikel 9 i regentens beslut ska finansministern avgöra klagomål som syftar till att ändra domarens beslut om efterskänkning eller höjning av skattetillägg.

⁽²⁰⁾ ISI:s regionala kontor har samma befogenheter i enlighet med artikel 95 i lagen av den 15 mars 1999, som ersätter artikel 87 i lagen av den 8 augusti 1980.

⁽²¹⁾ Se kommentar till mervärdesskattelagen nr 84/59.

11. Dröjsmålsränta

(50) När det gäller dröjsmålsränta anges i artikel 91.1 i mervärdesskattelagen att denna ska beräknas till 0,8 % av det skattebelopp som ska betalas för varje månad som inbetalningen försenas. I artikel 84a i mervärdesskattelagen förklaras att under särskilda omständigheter får den regionala direktören på villkor som denne fastställer avstå från att ta ut hela eller delar av den ränta som avses i artikel 91 i mervärdesskattelagen.

(51) Av de närmare föreskrifterna för mervärdesskatt⁽²²⁾ framgår dock att en sådan efterskänkning av hela eller delar av dröjsmålsräntan endast får beviljas om den skattskyldige befinner sig i en svår ekonomisk situation på grund av omständigheter utanför dennes kontroll. Denna ståndpunkt bekräftas av Belgien i skrivelsen av den 13 juni 2005 som svar på synpunkterna från tredjepart, där man förklarar att "ISI:s regionala direktörer har aldrig för något ärende beviljat efterskänkning av hela eller delar av dröjsmålsräntan. Dessutom ska en sådan efterskänkning endast beviljas skattskyldiga som befinner sig i en svår ekonomisk situation".

12. Återbetalning

(52) Enligt artikel 77.1 moment 7 i mervärdesskattelagen ska den skatt som tas ut på en leverans av varor (eller ett tillhandahållande av en tjänst) återbetalas med lämpligt belopp när fordran avseende betalningen helt eller delvis inte har kunnat drivas in.

(53) Enligt cirkulär nr 78 om återbetalningar i fråga om mervärdesskatt⁽²³⁾ ska återbetalning göras inte bara när fordran inte har kunnat drivas in till följd av konkurs eller ackord, utan även i samtliga fall där leverantören visar att fakturan helt eller delvis inte har betalats och att leverantören har uttömt alla möjligheter att få ersättning. Frågan om vid vilken tidpunkt förlusten ska anses vara säkerställd beror på de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall⁽²⁴⁾.

(54) När endast en del av fakturan har betalats, till exempel för att beloppet exklusive mervärdesskatt har betalats av köparen, men ett belopp som motsvarar mervärdesskatten inte har betalats, är det endast den del av mervärdesskatten som motsvarar den obetalda andelen⁽²⁵⁾ som kan återbetalas⁽²⁶⁾.

⁽²²⁾ Se kommentar till mervärdesskattelagen nr 84a/4 och följande.

⁽²³⁾ Punkt 9 i cirkulär om mervärdesskatt nr 78 av den 15 december 1970.

⁽²⁴⁾ Se handboken om mervärdesskatt som mervärdesskattemyndigheten har gett ut, s. 1116, punkt 530.

⁽²⁵⁾ Om en skattskyldig ursprungligen ställer ut en faktura på 100, plus mervärdesskatt på 21, det vill säga sammanlagt 121 och köparen endast betalar beloppet på 100 ska en eventuell återbetalning inte gälla ett belopp på 21 utan ett belopp på $21 \times (21/121) = 3,64$.

⁽²⁶⁾ Det finns ingen exakt instruktion om hur återbetalningen ska beräknas när fordran delvis har kunnat drivas in. Inget hindrar dock att en sådan återbetalning kan göras när beloppet för mervärdesskatten faktureras senare av den skattskyldige (även flera år efter den tidpunkt då skattskyldigheten inträdde).

13. Möjlighet att dra av mervärdesskatt från inkomstskatt

(55) Enligt artikel 53 i lagen om vinstskatt är vissa skatter inte avdragsgilla vid beräkning av skattegrundande inkomster (däribland bolagsskatt). Mervärdesskatt anges dock inte bland dessa skatter.

(56) I de närmare föreskrifterna om inkomstskatt⁽²⁷⁾ anges att mervärdesskatt som har betalats eller ska betalas in av en skattskyldig person och som inte täcks av mervärdesskatt som betalas av en kund ska betraktas som utgifter i samband med arbete.

14. Möjlighet att dra av mervärdesskatt från bolagsskatt

(57) Enligt kassationsdomstolens rättspraxis, bekräftad genom de närmare föreskrifterna⁽²⁸⁾, får proportionerliga skatte-tillägg i fråga om mervärdesskatt dras av från bolagsskatten.

15. ISI:s befogenheter

(58) Enligt artikel 87 i lagen av den 8 augusti 1980 har ISI och dess regionala kontor samma befogenheter som mervärdesskattemyndigheten.

II.3. Stödmottagaren

(59) Företaget Umicore SA är ett aktiebolag som omfattas av belgisk lagstiftning och som producerar och säljer specialmateriel och ädelmetaller på unionsmarknaden och den internationella marknaden, däribland produktion och försäljning av silver. Framför allt anses Umicore vara ett av de företag som har störst kapacitet för silvveraffinering i världen.

(60) Det silver som framställs av Umicore extraheras ur andra material, framför allt ur industriellt avfall som företaget får tillgång till genom arbetsavtal om återvinning av ädelmetaller och andra metaller (silver, guld, platina, palladium, rodium, iridium, kobolt, koppar, bly osv.). Umicore producerar framför allt silvergranulat som säljs till grossister inom juvelerarsektorn eller till industrin.

⁽²⁷⁾ Se närmare föreskrifter om inkomstskatt nr 53/88.

⁽²⁸⁾ Se närmare föreskrifter om inkomstskatt nr 53/97 och nr 53/97.1.

(61) I samband med sin försäljning av silvergranulat gör Umicore bland annat leveranser till andra medlemsstater. Av de upplysningar som Umicore har lämnat till den belgiska skattemyndigheten framgår att den globala förbrukningen av silver vid den berörda tidpunkten uppgick till ungefär 26 000 ton per år och att Italien var den största marknaden i Europa och bland de största geografiska marknaderna, med cirka 2 000 ton per år.

II.4 Kontroller som har utförts och beslut om betalning av mervärdesskatt som har utfärdats av ISI

(62) Efter de kontroller som ISI utförde i fråga om Umicores försäljning av ädelmetaller 1995–1999 utfärdade ISI den 30 november 1998 och den 30 april 1999 två beslut om betalning av mervärdesskatt till Umicore. I besluten konstaterades att bestämmelserna om undantag enligt artikel 39a i mervärdesskattelagen (och vissa fall enligt artikel 39 i samma lag om undantag för export av varor utanför unionen) hade tillämpats på ett oriktigt sätt i fråga om leveranser till Italien av silvergranulat för italienska, spanska och schweiziska kunders räkning. De undersökningar som gjordes av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna visade framför allt att vissa av Umicores utländska kunder var fiktiva och kopplade till karusellbedrägerier för att undgå att betala mervärdesskatt.

(63) De oegentligheter som konstaterades av ISI gällde bland annat överträdelse av artiklarna 39 och 39a i mervärdesskattelagen och av artiklarna 1–3 i dekret nr 52 i fråga om de undantag som Umicore tillämpat för vissa gemenskapsinterna leveranser och exporter. Myndigheten ansåg framför allt att den skattskyldige inte kunde bevisa att villkoren för att omfattas av de undantag som avses i artiklarna 39 och 39a i mervärdesskattelagen var uppfyllda för dessa leveranser. Därför ansåg ISI preliminärt att Umicore felaktigt hade tillämpat undantaget från mervärdesskatt på vissa gemenskapsinterna leveranser och på viss export.

(64) När det mer specifikt gäller vissa försäljningar till olika italienska och spanska skattskyldiga personer (1995 och 1996) ansåg ISI (preliminärt) att transporten av varorna varken hade utförts av Umicore eller av den köpare som angivits på fakturan och inte heller hade utförts för deras räkning utan i stället av en efterföljande kund i försäljningskedjan i Italien. Enligt ISI uppfyllde de berörda leveranserna därmed inte de villkor som anges i artikel 39a i mervärdesskattelagen om undantag för gemenskapsinterna leveranser av varor.

(65) När det gäller vissa försäljningar till företag etablerade i Schweiz ansåg ISI också att det undantag som anges i artikel 39 i mervärdesskattelagen för export av varor utanför unionen inte heller var tillämpligt, eftersom varorna hade levererats till Italien och alltså inte hade lämnat unionens territorium.

(66) Därför drog ISI preliminärt slutsatsen i sitt beslut om betalning av mervärdesskatt av den 30 november 1998

att Umicore var skyldigt den belgiska staten följande belopp för åren 1995 och 1996:

— I mervärdesskatt: 708 211 924 belgiska franc, dvs. ca 17 556 115 euro.

— Som nedsatt skattetillägg (tabell G i bilagan till dekret nr 41): 70 820 000 belgiska franc, dvs. ca 1 755 582 euro.

— I dröjsmålsränta: 0,8 % av det mervärdesskattebelopp som ska betalas för varje månad som inbetalningen försenas, från och med den 21 januari 1997.

(67) I beslutet om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999 konstaterade ISI dessutom preliminärt att Umicore att Umicore var skyldigt den belgiska staten följande belopp för åren 1997 och 1998:

— I mervärdesskatt: 274 966 597 belgiska franc, dvs. ca 6 816 243 euro.

— Som nedsatt skattetillägg (tabell G i bilagan till dekret nr 41): 27 496 000 belgiska franc, dvs. ca 681 608 euro.

— Som dröjsmålsränta, 0,8 % av det mervärdesskattebelopp som ska betalas för varje månad som inbetalningen försenas, från och med den 21 januari 1999.

(68) Sammanlagt uppgick beloppet för den mervärdesskatt som krävdes in av Umicore till följd av besluten om betalning av mervärdesskatt till 24 372 358 euro och det skattetillägg som beräknades i dessa beslut uppgick till 2 437 235 euro.

(69) Umicore invände mot de båda besluten genom skrivelser av den 11 och den 18 juni 1999 samt av den 31 mars 2000. Framför allt förklarade Umicore att företaget inte hade något att göra med de oriktigheter som hade konstaterats hos deras kunder och försvarade sig genom att påpeka att företaget som grossist på silvermarknaden inte var skyldigt att känna till identiteten på sina köparens kunder, eftersom försäljningen gjordes "fritt fabrik" för att undvika transportrisker. Dessutom hävdade Umicore att alla kunder till företaget var registrerade för mervärdesskatt i andra medlemsstater under perioden för de berörda transaktionerna. Umicores kvartalsrapporter över gemenskapsinterna leveranser hade alltid omfattat samtliga berörda leveranser, i enlighet med den belgiska mervärdesskattelagen. Umicores fakturor innehöll mottagarnas registreringsnummer för mervärdesskatt i enlighet med de uppgifter som tagits emot vid ordermottagningen. Transporterna hade utförts av specialiserade transportföretag, varorna hade faktiskt lämnat Belgiens territorium och hade faktiskt anlänt till Italien. Därför ansåg Umicore att företaget i god tro hade tillämpat det undantag från mervärdesskatt som avses i artikel 39a i mervärdesskattelagen för transaktionerna i fråga.

(70) Dessutom betonade Umicore att vissa stater nöjde sig med att kräva bevis på att varorna hade transporterats till en annan medlemsstat än avsändningsstaten, medan Belgien krävde bevis på att transporten hade utförts av säljaren eller köparen av varorna, eller för deras räkning, vilket stred mot unionsrätten och medförde en allvarlig snedvridning av konkurrensen till nackdel för Umicore och andra belgiska företag som gjorde den här typen av gemenskapsinterna leveranser. Umicore ansåg därför att företaget hade agerat i god tro när man avstod från att ta ut mervärdesskatt för de omtvistade transaktionerna.

II.5 Grund för förlikningsuppgörelsen av den 21 december 2000

(71) Den 21 december 2000 godkände ISI ett förslag till uppgörelse från Umicore i fråga om mervärdesskatten för åren 1995–1998. Enligt förslaget till uppgörelse bestrider Umicore att ISI:s beslut om betalning av mervärdesskatt är välgrundade, men går med på att göra den föreslagna betalningen för att nå en förlikning.

(72) Enligt uppgörelsen i fråga ska Umicore betala ett belopp på 423 000 000 belgiska franc, dvs. ca 10 485 896 euro, som "slutgiltig och fullständig betalning av Umicores mervärdesskatt för åren 1995–1999". Enligt uppgörelsen får detta belopp inte dras av från bolagsskatten.

(73) Precis som Belgien förklarar redan under den preliminära fasen innan förfarandet inleddes anser skattemyndigheten att förlikningsbeloppet motsvarar ett skattetillägg som fastställts i enlighet med artikel 70.2 i mervärdesskattelagen och nedsatts i enlighet med artikel 84 i mervärdesskattelagen. I artikel 70.2 anges att oriktiga uppgifter på den faktura som upprättas av den skattskyldige, "vad beträffar de berörda parternas registreringsnummer, namn eller adress, vilken sorts vara eller antal varor som levereras, eller tjänster som tillhandahålls, pris eller tillbehör" ska leda till ett skattetillägg på dubbla beloppet för den skatt som ska betalas på transaktionen. Trots detta sänks skattetillägget till 100 % av den skatt som ska betalas i enlighet med artikel 1.3 i dekret nr 41 (tabell C i bilagan till dekret nr 41).

(74) Belgien bekräftar också att det belopp som Umicore och ISI fastställt för förlikningen var fullständigt legitimt och motiverat i enlighet med den belgiska lagstiftningen. Beloppet har beräknats enligt följande:

— Principiell skatt som ska betalas (teoretisk beräkning) på de berörda transaktionerna: 708 miljoner belgiska franc.

— Lagstadgade böter: 708 miljoner belgiska franc × 200 % = 1 416 miljoner belgiska franc (tillämpning av artikel 70.2 i mervärdesskattelagen).

— Sänkning till 100 % i enlighet med dekret nr 41 (tabell C), om skattetillägget i fråga om mervärdesskatt när överträdelse inte har begåtts i avsikt att undgå eller göra det möjligt att undgå skatten: 708 miljoner belgiska franc.

— Hänsyn tagen till att skattetillägget inte är avdragsgillt som arbetsrelaterade kostnader (708 – 40,17 % av 708): 423 miljoner belgiska franc, dvs. ca 10 485 896 euro.

(75) Enligt Belgien är uppgörelsen berättigad eftersom de berörda besluten om betalning av mervärdesskatt endast utgör det första steget i ett komplicerat administrativt förfarande som syftar till att fastställa en skatteskuld som ska betalas av ett mervärdesskattepliktigt företag. Den fördjupade granskningen av de upplysningar och argument som Umicore (som hela tiden har förnekat att de har gjort sig skyldiga till bedrägeri) har övertygat ISI om att det inte behöver tas ut någon skatt i det aktuella fallet. ISI anser att omständigheterna i sin helhet, särskilt den dokumentation som har överlämnats av Umicore och de italienska myndigheterna, gör det möjligt att konstatera att villkoren för att undantas från mervärdesskatt var uppfyllda, trots vad som angivits i besluten om betalning av mervärdesskatt. Eftersom inget skattebelegg hade fastställts hade ingen nedsättning av någon mervärdesskatteskuld godkänts.

III. SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

(76) I sitt beslut om att inleda förfarandet tvivlade kommissionen på tillämpningen av undantaget från mervärdesskatt för de leveranser av varor som omfattades av ISI:s beslut om betalning av mervärdesskatt. Kommissionen ansåg att en oriktig tillämpning av undantag från mervärdesskatt kunde leda till en större vinstmarginal för försäljaren i fråga.

(77) Kommissionen påminde om att en gemenskapsintern leverans av varor, som i princip ska beskattas i Belgien, kan komma i fråga för ett undantag om båda av följande villkor är uppfyllda:

— Varorna ska avsändas eller transporteras av försäljaren eller av köparen, eller för deras räkning, utanför avsändningsmedlemsstatens territorium, men inom unionen.

— Leveransen av varorna ska göras för en annan skattskyldig person som agerar i den egenskapen i en annan medlemsstat än den där varan avsänds eller transporteras ifrån.

(78) Enligt den information som kommissionen har tillgång till förefaller Umicore inte ha kunnat visa att villkoren för undantag var uppfyllda vid ISI:s kontroller. Följaktligen uppstod i enlighet med bestämmelserna om tillämpningen av mervärdesskatt en skatteskuld för de varuleveranser som ägt rum i Belgien, eftersom beskattningsbara transaktioner ägt rum.

(79) Därför ansåg kommissionen att uppgörelsen i fråga föreföll innebära en fördel för Umicore i form av en sänkt skatt som företaget normalt skulle ha behövt betala.

(80) Dessutom påpekade kommissionen att vore motsägelsefullt och oberättigat att utdöma skattetillägg i proportion till den obetalda mervärdesskatten utan att samtidigt kräva betalning av själva mervärdesskatten.

- (81) Kommissionen anser att antagandet, att Umicore inte har agerat avsiktligt bedrägligt, inte motiverar att ett proportionerligt skattetillägg tas ut i stället för själva skatten.
- (82) Kommissionen påpekade för övrigt att det mervärdesskattebelopp som användes som grund för att beräkna det proportionerliga skattetillägget (708 miljoner belgiska franc) endast utgjorde en del av den skuld som ursprungligen fastställdes i ISI:s beslut (983 miljoner belgiska franc). De uppgifter som Belgien överlämnat i fråga om beräkningen för den fastställda transaktionen förefaller inte ta hänsyn till Umicores mervärdesskatteskuld för perioden 1997–1998 i enlighet med beslutet om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999.
- (83) Dessutom uttryckte kommissionen sina tvivel i fråga om lagligheten i den senare sänkningen av beloppet i fråga, som tillämpats med hänvisning till att skattetillägget inte gick att dra av från bolagsskatten som arbetsrelaterade kostnader.
- (84) Kommissionen uttryckte också tvivel i fråga om uppgörelsens villkor. I uppgörelsen anges inte någon rättslig grund och inte heller någon motivering ur rättslig synvinkel, vilket avviker från det normala förfarande för att fastställa och likvidera en mervärdesskatteskuld som tillämpas i Belgien. I de situationer då skattemyndigheterna bestrider en skattskyldig persons rätt till undantag ska myndigheterna utfärda ett beslut om betalning av mervärdesskatt, i allmänhet åtföljt av ett skattetillägg. Om den skattskyldige emotsätter sig den beskattning som myndigheterna beslutat och dennes invändningar inte kan övertyga de berörda myndigheterna, måste myndigheterna i princip använda tvångsmedel, tillsammans med en höjning av skattetillägget med 50 %.
- (85) När det gäller åtgärdens selektivitet, påminde kommissionen om att skattemyndigheternas skönsrättsliga förvaltningspraxis kan ge upphov till fördelar som omfattas av artikel 107.1 i fördraget⁽²⁹⁾.
- (86) Kommissionen ansåg därför att denna förlikning i godo, med en sänkning av mervärdesskatteskulden, skattetillägget och räntorna, gav Umicore en fördel som inte är allmänt tillgänglig för samtliga skattskyldiga, ens om de skulle ifrågasätta de överträdelse de anklagades för. Selektivitetsvillkoret är alltså uppfyllt i det aktuella fallet.
- (87) Kommissionen anser att stödet i fråga inte förefaller uppfylla något av kraven för de undantag som anges i artikel 107 i fördraget.

⁽²⁹⁾ Se bl.a. domstolens dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, förstainstansrättens dom av den 6 mars 2002 i gemensamma målen T-127/99, Diputación Foral de Álava, T-129/99, Comunidad Autónoma del País Vasco et Gasteizko Industria Lurra och T-148/99, Daewoo Electronics Manufacturing España, REG 2002 S. II-1275, punkterna 151 och 154.

IV. KOMMENTARER FRÅN BELGIEN

Det aktuella förfarandet

- (88) Belgien betonar att mervärdesskattelagen inte omfattar något exakt formellt förfarande för att korrigera beslut om betalning av skatten. Det har dock upprättats en praxis i detta avseende, som framför allt syftar till att informera den skattskyldige om den korrigering som myndigheten överväger och uppmana den skattskyldige att överlämna de uppgifter som kan anföras som invändning mot taxeringen. Denna praxis följer principerna om god förvaltning och rätten till försvar. Det innebär att beslutet om betalning av mervärdesskatt endast är ett förslag från myndigheten för att inleda en diskussion med den skattskyldige, som inte genererar någon rättslig effekt för den skattskyldige och inte heller genererar någon fordran till statens fördel. Beslutet om betalning av mervärdesskatt gör det alltså huvudsakligen möjligt för den skattskyldige att invända mot myndigheternas preliminära ståndpunkt och lägga fram uppgifter till stöd för sin ståndpunkt.
- (89) Enligt Belgien kan myndigheten ändra den föreslagna korrigeringen, eller avstå helt från skatten, efter att ha granskat den skattskyldiges argument som svar på beslutet om betalning av mervärdesskatt.
- (90) Vidare förklarade Belgien att beslutet om betalning av mervärdesskatt inte ledde till att en skuld uppstod. Staten kan endast fastställa en skattefordran i fråga om mervärdesskatt genom tvångsmedel som kan verkställas⁽³⁰⁾. Inget tvångsmedel har meddelats Umicore inom ramen för det aktuella ärendet, varför uttrycket "sänkning av mervärdesskatteskulden" är felaktigt enligt Belgien.
- (91) För att visa att det förfarande som följts vid behandlingen av Umicore-ärendet också följts vid behandlingen av andra skattskyldiga, översände Belgien en kopia av en uppgörelse som ingicks 2000 med en skattskyldig om ett belopp på 6 miljoner belgiska franc, samt ett protokoll som upprättades 1995 för samma transaktioner och som meddelade den skattskyldige att denne skulle betala ett belopp på 14 miljoner belgiska franc.
- (92) Vad gäller det förfarande som tillämpats på den skattskyldige, tillade Belgien att skatteuppgörelser är grundläggande verktyg inom ramen för systemet för mervärdesskatt och som sådana allmänt vedertagna både rättsligt och i praktiken, vilket uttryckligen framgår av artikel 84 i mervärdesskattelagen. Förlikning är alltså i sig en del i förfarandet och är tillgänglig för alla skattskyldiga utan undantag.
- (93) Vad gäller det faktum att ingen rättslig grund anges i uppgörelsen påpekar Belgien att det i artikel 84 i mervärdesskattelagen inte föreskrivs någon obligatorisk form eller något obligatoriskt innehåll för uppgörelser i fråga om mervärdesskatt. Det fanns alltså ingen skyldighet att uppgge någon rättslig grund eller någon formell motiveering i uppgörelsen.

⁽³⁰⁾ Artikel 85 i mervärdesskattelagen.

Bevisreglerna

- (94) Belgien påminner om att kommissionen hade frågat ut den belgiska staten 1999 med anledning av hur strängt den belgiska förvaltningen skulle ha bedömt de bevis som skattskyldiga lade fram för att visa att deras gemenskapsinterna leveranser verkligen ägt rum. I detta avseende hänvisar Belgien till en skriftväxling mellan kommissionen och det belgiska finansministeriet om den bevisnivå som krävdes för att beviljas undantag i fråga om gemenskapsinterna leveranser⁽³¹⁾.
- (95) Belgien påpekar också att det inte finns någon exakt metod som är formellt föreskriven i unionslagstiftningen eller den belgiska lagstiftningen och som innebär att skattskyldiga ska – och bör – kunna bevisa sin rätt till undantag under alla omständigheter. Tvärtom är det upp till förvaltningen och i förekommande fall därefter en domare att från fall till fall bedöma om de uppgifter som ska visa att villkoren för undantag är uppfyllda utgör tillräckliga bevis eller ej. I detta sammanhang över-sände Belgien också kopior av ett flertal domar och av-görande där denna fråga har besvarats nekande.

Ändring av myndighetens bedömning

- (96) När det gäller det första beslutet om betalning av mervärdesskatt för åren 1995 och 1996, förklarar Belgien att följande uppgifter låg till grund för beslutet om att avstå från den beskattning som planerades ursprungligen:
- Umicore deltog inte i bedrägeriet.
 - Varorna betalades innan de avlägsnades av transport på uppdrag av köparna.
 - Beviset på att varorna hade transporterats till Italien hade tillhandahållits, men det kom inte främst från Umicore utan från de italienska myndigheterna själva⁽³²⁾.
- (97) Belgien förklarar dock att ISI, som konstaterat brister hos Umicore i fråga om identifieringen av verkliga kunder, ändå ansåg att ett betydande skattetillägg skulle utdömas för den skattskyldige. I detta sammanhang har förvaltningen alltså endast kompromissat i fråga om skattetillägget, vilket visas av registreringen av den skattskyldiges inbetalning av det proportionerliga skattetillägget i stats-räkenskaperna.

⁽³¹⁾ I sin skrivelse av den 10 maj 1999 9 (SG(99) 3364) förklarar kommissionen att även om de belgiska bestämmelserna föreföll vara rimliga och proportionerliga, hade kommissionen fått in flera klagomål där det framgick att förvaltningen krävde bevis som försäljaren inte kunde lägga fram, särskilt transporthandlingar, framför allt när köparen själv transporterade den förvärvade varan.

⁽³²⁾ Belgien påminner här om belgisk rättspraxis som innebär att skatten ska baseras på de faktiska omständigheterna och på principen om god förvaltning. På grundval av dessa principer anser förvaltningen att den måste ta hänsyn till de bevis som tillhandahålls av myndigheter i ett annat land för att eventuellt bevilja undantag från mervärdesskatt för gemenskapsinterna leveranser.

- (98) När det gäller det andra beslutet om betalning av mervärdesskatt för åren 1997 och 1998, anser Belgien att det är berättigat att avstå från beskattningen eftersom det har visats att villkoren för undantaget verkligen var uppfyllda. Varorna sändes verkligen till en annan medlemsstat (Italien) och leveransen utfördes för en skattskyldig som var mervärdesskatteregistrerad i en annan medlemsstat (Förenade kungariket)⁽³³⁾.
- (99) Belgien påpekar dessutom att den ändrade bedömningen beror på att samtliga relevanta handlingar ännu inte fanns tillgängliga 1998 och 1999. När myndigheten fick tillgång till dessa var den däremot skyldig att göra sin bedömning med utgångspunkt i alla uppgifter som den hade tillgång till för att avgöra om den skulle bevilja undantaget eller ej och om den skulle ha goda möjligheter att försvara sitt beslut i en rättsprocess. Belgien till-lägger att ISI, med utgångspunkt i en riskbedömning som liknar den bedömning en privat fordringsägare skulle göra, föredrog ett direkt resultat som genomfördes i praktiken och som inte bestreds, framför en lång och kostsam tvist med osäker utgång.

Tillämpningen av skattetillägg

- (100) Belgien konstaterar att myndigheterna gjorde en auto-matisk tillämpning av bestämmelserna i fråga om den föreslagna beskattningen när de utarbetade besluten om betalning av mervärdesskatt. När ett undantag har åbero-pats eller tillämpats felaktigt utan bedrägliga avsikter, anges i artikel 70.1 i mervärdesskattelagen och i tabell G (punkter VII, 2, A) i dekret nr 41 att ett skattetillägg på 10 % av skatteskulden ska tas ut. Belgien understryker i detta avseende att myndigheternas tjänstemän när detta gjordes måste ha ansett att de inte kunde konstatera några som helst bedrägliga avsikter hos Umicore.
- (101) Enligt Belgien är grundvalen för det skattetillägg som godkändes i uppgörelsen av den 21 december 2000 en helt annan än den som låg till grund för besluten om betalning av mervärdesskatt. Eftersom det hade fastställts på ett rättsligt tillfredsställande sätt att de gemenskaps-interna leveranserna verkligen hade ägt rum, betonar Bel-gien att det skulle ha varit fullständigt motsägelsefullt att ta ut skattetillägg på grundval av artikel 70.1 i mervär-deskattelagen med motiveringen att det undantag som avses i artikel 39a i mervärdesskattelagen skulle ha åbe-ropats felaktigt.
- (102) Vidare framhåller Belgien att även om det fastställts att de gemenskapsinterna leveranserna verkligen ägt rum, var det dock sant att Umicores fakturor uppvisade allvarliga brister när det gäller identifieringen av de verkliga itali-enska kunderna för det levererade silvret. Allvaret i denna underlåtenhet hade bedömts med hänsyn till att Umicore är en stor ekonomisk aktör med en betydande och var-aktigt närvaro på den internationella – och därmed den europeiska – marknaden. Genom presumtion har man

⁽³³⁾ I det aktuella fallet hade det schweiziska företaget som förvärvat varorna auktoriserat en ansvarig företrädare i Förenade kungariket, som själv var mervärdesskatteregistrerad och uppfyllde sin skatt-skyldighet i det landet.

slagit fast att företagets ledning måste ha känt till att deras fakturering hade brister i fråga om identifieringen av kunderna och alltså inte följde föreskrifterna i den belgiska lagstiftningen fullt ut. I brist på andra uppgifter var denna presumtion dock inte tillräcklig för att fastställa att Umicore hade haft bedrägliga avsikter.

- (103) Belgien påminner om hur skattetillägget hade fastställts i förlikningen och förklarade att tillämpningen av ett proportionellt skattetillägg trots att ingen mervärdesskatt krävs in inte strider mot den tillämpliga lagstiftningen. När en transaktion i princip är beskattningsbar⁽³⁴⁾ medger mervärdesskattelagen att vissa transaktioner därefter – men endast därefter – t.ex. gemenskapsinterna leveranser, undantas från skatt i Belgien. Det innebär att ett proportionellt skattetillägg kan tillämpas på den principiella skatt som ska betalas för de berörda transaktionerna, även om dessa senare undantas från skatt⁽³⁵⁾.
- (104) Belgien konstaterar att det skattetillägg som avses i artikel 70.2 i mervärdesskattelagen är en bestraffning av felaktiga uppgifter på fakturorna, oavsett vilket mervärdesskattesystem som ska tillämpas på de berörda transaktionerna. Det går alltså att tillämpa ett sådant skattetillägg även om en transaktion inte är beskattningsbar enligt artikel 2 i mervärdesskattelagen. Det skattetillägg som anges i artikel 70.2 i mervärdesskattelagen är för övrigt inte en bestraffning av underlåtenhet att betala skatt – som bestraffas genom artikel 70.1 i mervärdesskattelagen – utan är i stället en sanktion av möjliggörandet att undgå skatt i efterföljande faser i handeln med varorna. Genom att den verkliga mottagarens identitet döljs förlorar staten spåret och kan varken ta ut mervärdesskatt eller direkt skatt som ska betalas på grund av de efterföljande transaktionerna med de levererade varorna. De närmare föreskrifterna för mervärdesskattelagen är mycket tydliga på denna punkt⁽³⁶⁾.
- (105) När det gäller fastställandet av det proportionerliga skattetillägget förklarar Belgien att en sänkning från 200 % – som föreskrivs i artikel 70.2 i mervärdesskattelagen – till 100 % är fullständigt laglig eftersom en sådan sänkning är förenlig med de skattetillägg som föreskrivs i tabell C i dekret nr 41 när det inte finns någon bedräglig avsikt.
- (106) Slutligen understryker Belgien att proportionerliga skattetillägg för mervärdesskatt får dras av från skatteunderlaget för bolagsskatt, enligt kassationsdomstolens fasta rättspraxis⁽³⁷⁾. Eftersom Umicore på sätt och vis ville

tidigarelägga detta avdrag för att avsluta sin tvist med ISI helt och hållet före utgången av räkenskapsåret 2000 gick myndigheten med på att ta hänsyn till detta i uppgörelsen av den 21 december 2000. Vidare förklarar Belgien att myndigheten har sin fulla rätt att ta hänsyn till denna begäran inom ramen för beslutet att sänka eller avstå från skattetillägg. Dessutom har Umicore betalat beloppet på 423 miljoner belgiska franc före den 31 december 2000, precis som företaget åtagit sig.

Förekomsten av statligt stöd

- (107) Belgien hävdar att Umicore aldrig har beviljats stöd. Man betonar också att den uppgörelse som är under granskning inte är av särskild karaktär, att den inte ger Umicore någon fördel och att den inte heller har stärkt företagets ställning i förhållande till konkurrenterna i handeln mellan medlemsstaterna. Man anser att Umicore inte har fått någon särskilt behandling utan att det är fråga om ett grundläggande instrument som används ofta har tillämpats på ett specifikt fall.
- (108) Enligt Belgien är den här typen av förlikningsuppgörelser vanliga inte bara i Belgien utan av uppenbara skäl (dvs. att förhindra långa och kostsamma tvister med osäker utgång) även hos myndigheter i många medlemsstater. I detta avseende konstaterar Belgien att kommissionen själv har använt sig av en förlikningsuppgörelse med Philip Morris International i ett ärende med förlust av tullavgifter och mervärdesskatt som borde ha betalats vid laglig import⁽³⁸⁾.
- (109) Belgien tillägger att om mervärdesskatten skulle ha tillämpats på de omtvistade transaktionerna skulle denna mervärdesskatt ha behövt betalas tillbaka av skattemyndigheten till Umicores kunder, som kunde ha utnyttjat sin rätt att göra avdrag för mervärdesskatten, som mervärdesskatteregistrerade personer. Det skulle alltså ha lett till en "blank" transaktion för den belgiska statskassan, utan någon överföring av statliga medel.
- (110) När det gäller kriteriet om särskild behandling anser Belgien att i motsats till vad kommissionen framför i sitt beslut om att inleda förfarandet innebär det faktum att uppgörelsen endast berör Umicore inte i sig att selektivitetskriteriet är uppfyllt⁽³⁹⁾. För att avgöra om det finns någon särskild fördel måste åtgärden bedömas i förhållande till behandlingen av andra företag i samma faktiska och rättsliga omständigheter⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁴⁾ Enligt artikel 2 i mervärdesskattelagen ska leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster mot ersättning beskattas när de äger rum i Belgien. Enligt 53.2 i mervärdesskattelagen ska fakturor upprättas för alla leveranser av varor eller tillhandahållande av tjänster oavsett om de faktiskt beskattas i Belgien eller ej.

⁽³⁵⁾ Artikel 70.2 i mervärdesskattelagen ska dessutom tillämpas när fakturor, som alltså måste upprättas enligt artiklarna 53, 53g och 54 i mervärdesskattelagen, inte har upprättats eller inte är korrekt utformade.

⁽³⁶⁾ Se närmare föreskrifter för mervärdesskattelagen nr 70/60–70/62.

⁽³⁷⁾ Se närmare föreskrifter om inkomstskatt nr 53/97 och 53/97.1.

⁽³⁸⁾ Se pressmeddelande av den 9 juli 2004, IP/04/882.

⁽³⁹⁾ Se skäl 55 i beslutet om att inleda förfarandet.

⁽⁴⁰⁾ Se generaladvokatens slutsatser i mål C-353/95 P, REG 1997, s. I-7007, punkt 30.

- (111) Belgien hävdar att alla som, i likhet med det aktuella fallet, är skyldiga att betala mervärdesskatt har möjlighet att bestrida ett beslut om betalning av mervärdesskatt, lägga fram sina argument inför myndigheterna och ingå en uppgörelse om sitt specifika fall med myndigheten, samt att denna uppgörelse inte innebär något undantag från lagstiftningen utan inskränker sig till att godkänna att de sakförhållanden som den skattskyldige lägger fram är välgrundade – utifrån de framlagda bevisen – och att detta inte är stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget. Belgien anser att det förfarande som har tillämpats för Umicore är öppet för andra företag och tillämpas på liknande sätt i alla tvister.
- (112) Här understryker Belgien att myndigheterna varken haft rätt att göra eller har gjort någon skönsmässig eller godtycklig bedömning i tillämpningen av skattelagstiftningen i fråga om mervärdesskatt.
- (113) Enligt Belgien är den åtgärd som nu granskas dessutom berättigad av det belgiska skattesystemets utformning och ekonomi. Det är logiskt för varje administrativt förfarande att så snabbt som möjligt komma fram till ett korrekt resultat som är rättssäkert i strikt bemärkelse, dvs. med så korta förfaranden som möjligt, som samtidigt garanterar att skatter drivs in effektivt. De uppgörelser som sluts med skattskyldiga som Umicore innebär att man undviker risken för utdragna rättsprocesser med osäker utgång.
- (114) Belgien påpekar att så vitt känt har europeiska konkurrenter till Umicore levererat silver till samma italienska kunder som Umicore på samma villkor och att dessa producenters skattesituation i fråga om mervärdesskatt inte har blivit föremål för någon korrigerings av deras nationella myndigheter med motiveringen att bedrägeriet har begåtts i Italien och inte hos producenterna. Genom att gå med på att betala ett betydande skattetillägg trots att konkurrenterna varken betalat mervärdesskatt eller skattetillägg, har Umicore långt ifrån tagit emot stöd, utan har blivit föremål för en åtgärd som försämrar deras konkurrenskraft på den berörda marknaden och om handeln har påverkats har detta varit till företagets nackdel.
- (115) Belgien anser därför att åtgärden inte uppfyller några av de villkor som krävs för att fastställa förekomsten av statligt stöd i den mening som avses i fördraget. I det aktuella fallet har det varken förekommit någon överföring av resurser, fördel, selektivitet, hot mot konkurrensen eller hot mot handeln mellan medlemsstater.

Allmän kommentar till tillämpningen av artikel 107 i fördraget på skatteuppgörelsen

- (116) Slutligen konstaterar Belgien att om kommissionen härnäst tänker sikta in sig på själva mekanismen med skatteuppgörelser, trots att den är vanligt förekommande och nödvändig för uppbörd av skatt för alla skattemyndigheter, måste den för att kunna bedöma den materiella

rättstillämpningen i varje enskilt fall själv ersätta den nationella domaren och på sätt och vis fungera som "appellationsdomstol" för beslut som den nationella förvaltningen har fattat.

V. SYNPKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

V.1 Umicore

Allmän bakgrund

- (117) Umicore påminner först och främst om att enligt gängse praxis, som har utvecklats inom sektorn för internationell handel med ädelmetaller, görs leveransen fritt fabrik (*ex works*), dvs. köparen tar hand om transporten av varorna. Denna typ av försäljning har visat sig vara mycket riskabel i det nya mervärdesskattesystemet för gemenskapsinterna leveranser. Det är försäljaren som måste bevisa att transporten har ägt rum, trots att det är köparen som i detta fall förfogar över de handlingar som bevisar transporten (särskilt som den främsta formen av transportbevis – dvs. tullstämpelavtrycket på exporthandlingen – sedan 1993 inte längre finns för gemenskapsinterna leveranser).
- (118) När det gäller beviset på transport av varorna, betonar Umicore att de har överlämnat mycket detaljerad dokumentation som visar denna transport till ISI.
- (119) Umicore hänvisar för övrigt till att företaget har agerat i god tro i fråga om de berörda transaktionerna, vilket framgår av ett skattetillägg på 10 % anges i beslutet om betalning av mervärdesskatt, vilket är den sats som används när den skattskyldige agerat i god tro. I detta sammanhang påpekar Umicore också att företaget på eget initiativ har samarbetat med det italienska rättsväsendet, som var övertygat om att Umicore agerat i god tro och inte har vidtagit några rättsliga åtgärder.
- (120) Umicore understryker även att de anser att Italien var ansvarigt eftersom Italien inte hade återkallat mervärdesskattenumret för de artificiella italienska företagen trots att de italienska skattemyndigheterna hade upptäckt allvarliga oegentligheter.
- (121) De bekräftar också att andra, konkurrerande silverproducenter som är etablerade i andra medlemsstater, har levererat till samma schweiziska och italienska mellanhänder under identiska omständigheter och på identiska villkor som Umicore, utan att dessa leveranser har ifrågasatts av deras skattemyndigheter. Det vore därför oacceptabelt om Umicore, som har betalat ett belopp på 423 miljoner belgiska franc (10 485 896 euro) skulle anses ha tagit emot statligt stöd medan andra konkurrerande företag helt skulle undgå åtgärder.
- (122) Slutligen ansluter sig Umicore till Belgiens synpunkter om att beslutet om betalning av mervärdesskatt – till skillnad från tvångsmedel – inte leder till att någon mervärdesskatteskuld skapas enligt belgisk rätt.

ISI:s förfarande

- (123) Umicore lägger fram liknande argument som Belgien när det gäller lagligheten och giltigheten i uppgörelser som ingås mellan skattemyndigheterna och skattskyldiga i fråga om mervärdesskatt. Sådana uppgörelser kan enbart gälla frågor som berör de faktiska omständigheterna, t.ex. transportbevis i fråga om gemenskapsinterna leveranser (och det beskattningsunderlag som följer av dessa omständigheter). Umicore påpekar att det är mycket vanligt att sådana uppgörelser ingås, även av ISI⁽⁴¹⁾.
- (124) Den berörda parten påpekar också att giltigheten och lagligheten i sänkningarna av de administrativa avgifterna i utbyte mot en uppgörelse om beloppet med den skattskyldige har bekräftats i rättspraxis⁽⁴²⁾.
- (125) När det slutligen gäller hänsynen till att det belopp som ska betalas är avdragsgillt betonar Umicore att
- ISI inte bara har behörighet när det gäller mervärdesskatt utan också när det gäller inkomstskatt,
 - ISI i stället för att kräva att Umicore betalar in ett bruttobelopp före inkomstskatt, som är avdragsgillt, har gått med på att Umicore betalar in ett nettobelopp efter skatt, på det självklara villkoret – vilket också anges i uppgörelsen – att detta (netto)belopp inte i sig ska vara avdragsgillt. I gengäld har Umicore gått med på att betala (netto)beloppet mycket snabbt (inom en vecka) vilket inte står i strid med någon tillämplig rättslig bestämmelse.
- (126) Umicore anser att beloppet på 423 miljoner belgiska franc är beloppet på den mervärdesskatt som ska betalas för åren 1995 och 1996 och att ISI har gett Umicore dispens från att betala dröjsmålsränta enligt artikel 84a i mervärdesskattelagen och det proportionerliga skattetillägg (10 %) i enlighet med artikel 9 i regentens beslut.
- (127) När det gäller sänkningen av beloppet för mervärdesskatten från 708 miljoner belgiska franc till 423 miljoner

belgiska franc, betonar Umicore att denna sänkning är befogad eftersom den mervärdesskattefordran som uppstått till följd av Umicores fakturering av mervärdesskatt till italienska och schweiziska köpare fortfarande var obetald och därför var skattemässigt avdragsgill.

- (128) När det gäller åren 1997 och 1998 förklarar Umicore att beslutet om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999 inte hade lett till några följder eftersom den skattskyldige på ett tillfredsställande sätt hade visat att försäljningarna i fråga kunde undantas från mervärdesskatt på grundval av artikel 39a i mervärdesskattelagen.

Förekomsten av en fördel

- (129) Umicore anser att skatteuppgörelser som denna inte innebär någon fördel i den mening som avses i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och därmed inte heller kan betraktas som statligt stöd. Framför allt bestrider Umicore kommissionens påstående om att skatteuppgörelsen skulle ha gett företaget en fördelaktigare ekonomisk ställning än andra skattskyldiga.
- (130) För det första förklarar Umicore att det faktiskt var ISI som hade gjort bedömningen att skatteuppgörelsen var mer fördelaktig för statskassan än en process vars utgång riskerade att vara klart mer ofördelaktig.
- (131) För det andra är möjligheten att ingå en skatteuppgörelse och att kompromissa inte en fördel specifikt för Umicore, eftersom dessa uppgörelser är allmänt tillgängliga för alla skattskyldiga och är gängse och vanlig praxis i fråga om mervärdesskatt.
- (132) För det tredje medför en förlikningsuppgörelse inte i sig någon fördel som kan strida mot bestämmelserna om statligt stöd. Alla kompromissbeslut omfattar per definition en bedömning av riskerna för var och en av de berörda parterna mellan å ena sidan en omedelbar och säker betalning och å andra sidan ett förväntat eller möjligt resultat av en tvist.

- (133) Därför vore det enligt Umicore missvisande att betrakta villkoren för en förlikning som en "fördel" annat än i yttersta undantagsfall, då en förlikning leder till att en part får ett resultat som är avsevärt mycket bättre än vad den hade kunnat förvänta sig vid utgången av en tvist.

- (134) Umicore hävdar att kommissionen förutsätter, att om skattetvisten hade förts till belgisk domstol vid ett överklagande av det administrativa beslutet, skulle domaren ha dömt Umicore att betala ett större belopp än det som fastställts i uppgörelsen mellan ISI och Umicore. Men

⁽⁴¹⁾ Umicore hänvisar till ISI:s statistik som visar att 22 % av tilläggen i fråga om mervärdesskatt till följd av en ökad omsättning för 2000–2002 har fastställts genom en uppgörelse med den skattskyldige.

⁽⁴²⁾ Trib. Namur, 10.01.91, FJ.F, 91/204: "Skattemyndigheten och den skattskyldige får på goda grunder kompromissa om skatteunderlaget för mervärdesskatt. Enligt de tillämpliga rättsliga och reglementsenliga bestämmelserna ska den skattskyldige även få en nedsättning av skattetillägget om denne godkänner förlikningsuppgörelsen i fråga om skatteunderlaget. Förlikningen motsvarar alltså till sin natur definitionen av en uppgörelse som främst utmärks av att det förekommer ömsesidiga eftergifter från parternas sida. Den skattskyldiges eftergift består i detta fall i att denne godkänner det skatteunderlag som fastställs i beslut om betalning av mervärdesskatt efter kontroll. Skattemyndighetens eftergift består i nedsättningen av de lagstadgade böter som är knutna till uppgörelsen och som har att göra med skatteunderlagets fastställande".

för att komma fram till en sådan slutsats måste kommissionen ersätta den nationella myndighetens bedömning med sin egen, eller rentav – i förekommande fall – ersätta den nationella domarens.

- (135) För det fjärde hänvisar Umicore till målet med *Déménagements-Manutention Transport SA* ⁽⁴³⁾ (*DMT-domen*) där EG-domstolen ansåg att l'Office national de sécurité sociale belge (det nationella organet för social trygghet, nedan kallat ONSS) genom att bevilja det berörda företaget betalningslättnader ⁽⁴⁴⁾ hade betett sig som en offentlig fordringsägare som i likhet med en privat fordringsägare strävar efter att få sina fordringar betalda av en låntagare som befinner sig i ekonomiska svårigheter. Domstolen fastställde därefter att det var det nationella rättsväsendet som skulle avgöra om dessa betalningslättnader var tydligt större än vad en privat fordringsägare skulle ha beviljat det berörda företaget.
- (136) Enligt samma resonemang som EG-domstolen följde anser Umicore att ISI i detta fall i likhet med en offentlig fordringsägare som precis som en privat fordringsägare vill få sina fordringar betalda, hade valt att få en omedelbar betalning av ett nettobelopp i stället för ett bruttobelopp, vilket gjorde det möjligt att få till stånd en säker och extremt snabb återbetalning. Detta beteende var alltså både ekonomiskt rationellt och försiktigt och kunde jämföras med beteendet hos en hypotetisk privat fordringsägare i samma situation.

Selektiviteten

- (137) I detta fall anser Umicore att selektivitetskriteriet uppenbart inte uppfylls eftersom den aktuella skatteuppgörelsen endast innebär att en generell ordning som är tillgänglig för alla skattskyldiga i samma situation tillämpas på företaget och att ISI inte överskrider sina befogenheter genom att kompromissa.
- (138) Även om den berörda åtgärden skulle betraktas som selektiv skulle den ändå vara befogad med hänsyn till systemets utformning och ekonomi. Enligt Umicore kan en skattemässig åtgärd, även om den är selektiv, inte anses innebära en fördel, eftersom det har visats att

den bidrar till effektiviteten i skatteuppbörden ⁽⁴⁵⁾. I detta fall anser Umicore att åtgärden är befogad med hänsyn till systemets utformning och ekonomi, eftersom den ingångna uppgörelsen har bidragit till en effektiv indrivning av skatten ⁽⁴⁶⁾.

Missbruk av befogenheter

- (139) Umicore bekräftar att om begreppet statligt stöd tolkas på ett sätt som omfattar en skatteuppgörelse som den som har ingåtts med ISI, innebär detta ofrånkomligen att kommissionen har överskridit sina befogenheter och har tillskansat sig en behörighet i fråga om att återvinna indirekta skatter som den inte har rätt till och har gjort intrång i behörigheten för de nationella domstolar som ensamma är behöriga att avgöra i en skattetvist.

Ingen inverkan på konkurrensen och handeln

- (140) Umicore anger att de har betalat ut en betydande summa till ISI trots att andra konkurrerande silverproducenter etablerade i andra medlemsstater inte har betalat någon mervärdesskatt, några skattetillägg eller någon dröjsmålsränta för leveranser som har gjorts under exakt likadana omständigheter och villkor.
- (141) I detta sammanhang anser Umicore att åtgärden i fråga uppenbart inte har kunnat förbättra företagets konkurrenskraft på den berörda marknaden, dvs. marknaden för handel med silvergranulat. Därför konstaterar Umicore att uppgörelsen med ISI varken påverkar konkurrensen eller handeln mellan medlemsstaterna och att det därmed inte går att tillämpa artikel 107.1 i fördraget i det här fallet.

V.2 Anonym tredjepart

- (142) En anonym tredjepart har översänt en kopia till kommissionen av en skrivelse till det belgiska finansministeriet av den 15 februari 2002 med en rättslig analys av uppgörelsen med Umicore och de berörda transaktionerna.
- (143) I sin skrivelse hävdar den anonyma tredjeparten att a) uppgörelsen mellan ISI och Umicore skulle få till effekt att en del av mervärdesskatteskulden omvandlas till skattetillägg, i strid med artiklarna 10 och 172 i den belgiska konstitutionen och med artikel 84 i mervärdesskattelagen, b) hänsynen till effekten på bolagsskatten när beloppet för mervärdesskatteskulden eller skattetillägget fastställdes var olaglig, samt c) tillämpningen av ett proportionerligt skattetillägg (i förhållande till mervärdesskatten) utan att kräva betalning av mervärdesskatten i sig, är ologisk.

⁽⁴³⁾ Dom av den 29 juni 1999 i mål C-256/97, DM Transport, REG1999, s. I-3913. DM Transport var bland annat skyldigt ONSS 18,1 miljoner belgiska franc för sociala avgifter och arbetsgivaravgifter. I enlighet med belgisk lagstiftning kan en arbetsgivare som inte betalar in avgifterna i tid bland annat ådömas tilläggsavgifter och straffrättsliga sanktioner. Trots detta erkänns att ONSS får bevilja anstånd. Eftersom betalningslättnaderna hade gjort det möjligt för ett insolvent företag att överleva på ett artificiellt sätt ställde handelsdomstolen i Bryssel en förhandsfråga till EG-domstolen för att avgöra om dessa betalningslättnader kunde innebära statligt stöd.

⁽⁴⁴⁾ Office national de sécurité social en Belgique.

⁽⁴⁵⁾ Domstolens dom av den 6 mars 2002, i mål T-127/99, Diputación Foral de Álava e.a., REG 2002, s. II-1275, punkterna 164–166.

⁽⁴⁶⁾ I detta avseende hänvisar Umicore till punkt 26 i kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3.) där det anges att "[s]kattesystemets berättigande är att uppbära skatteintäkter avsedda att finansiera statens utgifter".

VI. BELGIENS REAKTION PÅ SYNUNKTERNA FRÅN DE BERÖRDA PARTERNA

- (144) Belgien anser att Umicores ståndpunkt generellt bekräftar Belgiens ståndpunkt i fråga om det aktuella förfarandet, särskilt när det gäller avsaknaden av ett formellt korrigeringsförfarande för mervärdesskatt, avsaknaden av rättsligt värde i ett beslut om betalning av mervärdesskatt som inte har godkänts och undertecknats av den skattskyldige, lagligheten i skatteuppgörelserna och deras tillgänglighet för alla skattskyldiga och rent generellt avsaknaden av de delar som utgör statligt stöd.
- (145) När det gäller den anonyma skrivelsen av den 1 oktober 2004 anser Belgien att den inte håller någon särskild synpunkt i fråga om förfarandet för statligt stöd och därför inte är relevant.

VII. KOMPLETTERANDE UPPLYSNINGAR FRÅN BELGIEN

- (146) Efter det att rättsväsendet återlämnat de beslagtagna handlingarna överlämnade Belgien en rad upplysningar och handlingar om de transaktioner som gett upphov till detta förfarande.
- (147) När det gäller försäljningen till kunder som är etablerade i Italien översände Belgien de handlingar som låg till grund för att bevilja det undantag som avses i artikel 39a i mervärdesskattelagen. Dessa handlingar omfattar framför allt fakturor som har ställts ut av Umicore, transportfakturer och diverse handlingar i fråga om transportererna.
- (148) När det gäller leveranserna till kunder som är etablerade i Schweiz har Belgien också översänt en rad handlingar som ska visa att varorna transporterades direkt till Italien. Enligt Belgien är de schweiziska företagets roll begränsad till finansiellt stöd i samband med inköpen och transportererna.
- (149) När det gäller de leveranser som gjordes under perioden 1997–1998, förklarar Belgien att den betalning som till en början föreskrevs för åren 1995 och 1996 återupprepades för de efterföljande åren. IS:s inspektörer hade själva mycket snabbt avskaffat korrigeringen för denna period. För att visa detta överlämnade Belgien också kopior av interna anteckningar som visar att de berörda inspektörerna verkligen hade ändrat sig i fråga om den föreslagna beskattningen.

VIII. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (150) Enligt artikel 7.1 i fördraget är ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna”.
- (151) Klassificeringen av en stödåtgärd som statligt stöd förutsätter att följande kumulativa villkor är uppfyllda:

1) åtgärden ger en förmån genom statliga medel, 2) förmånen är selektiv, och 3) åtgärden snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

- (152) Det bör också påpekas att enligt fast rättspraxis omfattar begreppet stöd inte bara aktivt stöd, som t.ex. subventioner, utan även olika former av offentliga åtgärder som minskar den kostnadsbörda som i normala fall belastar budgeten i ett företag, t.ex. undantag från skatt eller skattelättnader⁽⁴⁷⁾.

VIII.1 Inledning

- (153) För det första måste det konstateras att förlikningsuppgörelser med skattskyldiga är gängse praxis hos den belgiska skatteförvaltningen och att denna praxis uttryckligen föreskrivs i fråga om mervärdesskatt genom artikel 84 i mervärdesskattelagen. Att sådana uppgörelser är användbara för att undvika en mängd tvister ifrågasätts inte i detta beslut.
- (154) Enligt de belgiska närmare föreskrifterna för dessa uppgörelser innebär en förlikning med den skattskyldige i allmänhet eftergifter från båda parter. Det är enligt artikel 84 i mervärdesskattelagen emellertid endast möjligt att ingå sådana uppgörelser om de inte innebär ett undantag från eller ändring av skatten. Enligt denna princip kan uppgörelsen alltså inte gälla beloppet för den skatt som följer av de konstaterade sakförhållandena utan endast gälla själva sakförhållandena.
- (155) I detta sammanhang anser kommissionen att en förlikningsuppgörelse mellan den mervärdesskattskyldige och den belgiska skattemyndigheten endast kan medföra en ekonomisk fördel på följande villkor:
- De eftergifter som myndigheten gör är tydligt oproportionerliga i förhållande till de eftergifter som den skattskyldige gör i fråga om omständigheterna kring ärendet och det förefaller som om myndigheten uppenbart inte tillämpar samma gynnsamma behandling för andra skattskyldiga i liknande situationer.
 - När uppgörelsens laglighet måste ifrågasättas, t.ex. när beloppet för skatteskulden har sänkts i strid med artikel 84 i mervärdesskattelagen (undantag från eller ändring av den skatt som berör en rättslig fråga).

- (156) Det måste alltså undersökas om uppgörelsen mellan ISIS och Umicore uppfyller dessa villkor.

⁽⁴⁷⁾ Se bl.a. domstolens domar av den 15 mars 1994 i mål C-387/92, Banco Exterior de España, REG 1994 s. I-877, punkt 13, av den 8 november 2001 i mål C-143/99, Adria Wien Pipeline GmbH, REG 2001, s. I-8365, punkt 38, av den 22 november 2001 i mål C-53/00, Ferring, REG 2001, s. I-9067, punkt 15, av den 3 mars 2005 i mål C-172/03, Heiser, REG 2005, s. I-1627, punkt 36, av den 22 juni 2006 i förenade målen C-182/03 och C-217/03, Forum 187 ASBL, REG 2003, s. I-6887, punkt 86.

VIII.2 Förekomst av en fördel

(157) För det första måste det undersökas om åtgärden ger mottagaren en fördel som minskar de kostnader som normalt belastar dess budget⁽⁴⁸⁾. I det här fallet gäller det att avgöra om förlikningsuppgörelsen har ingåtts på ett olagligt sätt eller på grundval av oproportionerligt stora eftergifter från skattemyndigheten.

VIII.2.1 Förfarandets laglighet

(158) I sitt beslut om att inleda förfarandet ansåg kommissionen att det förfarande som skattemyndigheterna hade följt kunde utgöra en avvikelse från den normala gången i ett förfarande för att fastställa och få betalning för en mervärdesskatteskuld, eftersom det inte anges någon rättslig grund i uppgörelsen och myndigheten hade kunnat tillämpa tvångsmedel tillsammans med en höjning av skattetillägget med 50 % om den skattskyldige inte hade gått med på uppgörelsen.

(159) Precis som anges i skäl 39 använder de belgiska skattemyndigheterna sig normalt av beslut om betalning av mervärdesskatt för att garantera respekten för de grundläggande principerna, som rätten till försvar. ISI:s båda beslut om betalning riktade till Umicore ska alltså betraktas som preliminära yttranden från skattemyndigheterna och inte betraktas som den tidpunkt då skyldigheten att betala mervärdesskatt inträder.

(160) Möjligheten att ingå förlikningsuppgörelser med skattskyldiga anges dessutom uttryckligen i den belgiska mervärdesskattelagen och måste betraktas som gängse praxis hos de belgiska skattemyndigheterna. Myndigheterna måste dock respektera principen om att dessa uppgörelser inte får leda till något undantag från eller sänkning av skatteskulden. Dessa uppgörelser används alltså i princip när skattemyndigheterna vill undvika en tvist med en skattskyldig i fråga om omständigheter som inte är klart fastställda.

(161) För övrigt måste det konstateras att skattemyndigheterna inte är skyldiga att använda tvångsmedel i de fall det inte är möjligt att nå fram till en uppgörelse med den skattskyldige i fråga om den beskattning som föreslås i beslutet om betalning. Däremot har de behöriga myndig-

heterna alltid möjlighet att försöka nå en uppgörelse med den skattskyldige om det råder osäkerhet i fråga om de berörda omständigheterna.

(162) Slutligen framgår det också av analysen av lagtexterna, att det inte finns någon bestämmelse om att de belgiska skattemyndigheterna är skyldiga att uttryckligen ange den rättsliga grunden för dessa uppgörelser.

(163) Därför måste kommissionen på grundval av den rättsliga bakgrund som beskrivs i detta beslut konstatera, att det förfarande som skattemyndigheterna har följt i fråga om Umicore har genomförts i enlighet med bestämmelserna och gällande praxis och inte utgör någon avvikelse från det normala förfarandet.

(164) Därefter måste det göras en analys av de berörda transaktionerna med hänsyn till de preliminära synpunkterna, för att avgöra om det förekommer någon fördel. Följande resonemang baseras på analysen av två åtskilda perioder. Den första gäller åren 1995 och 1996 som omfattas av det beslut om betalning som skattemyndigheterna utfärdade och den andra gäller åren 1997 och 1998 för vilka beskattningen slopats helt och hållet.

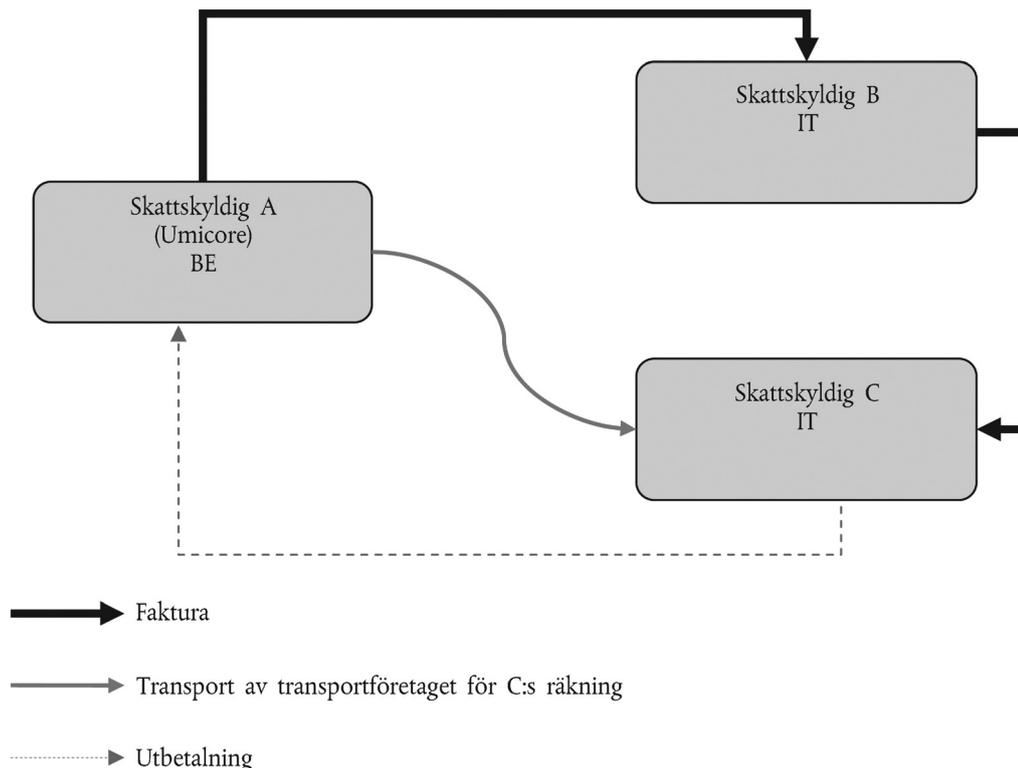
VIII.2.2 År 1995 och 1996

(165) När det gäller perioden 1995–1996 måste analysen delas upp på de tre olika typer av transaktioner som blivit föremål för det förslag till korrigerande som skickats till Umicore den 30 november 1998 för att fastställa förekomsten av en eventuell fördel. Denna analys syftar till att för varje transaktionstyp identifiera de minimibelopp för mervärdesskatt, skattetillägg och dröjsmålsränta som de belgiska skattemyndigheterna borde ha krävt på grundval av en rimlig tolkning av omständigheterna, utan alltför stora eftergifter eller felaktig tillämpning av mervärdesskattereglerna.

1. Leveranser av varor till kunder som är etablerade i Italien

(166) I detta första fall har transaktionerna gällt leveranser av silver "fritt fabrik" som har gjorts mellan februari 1995 och februari 1996 enligt följande schema:

⁽⁴⁸⁾ Se punkt 9 i det meddelande från 1998 som det hänvisas till i fotnot 46.

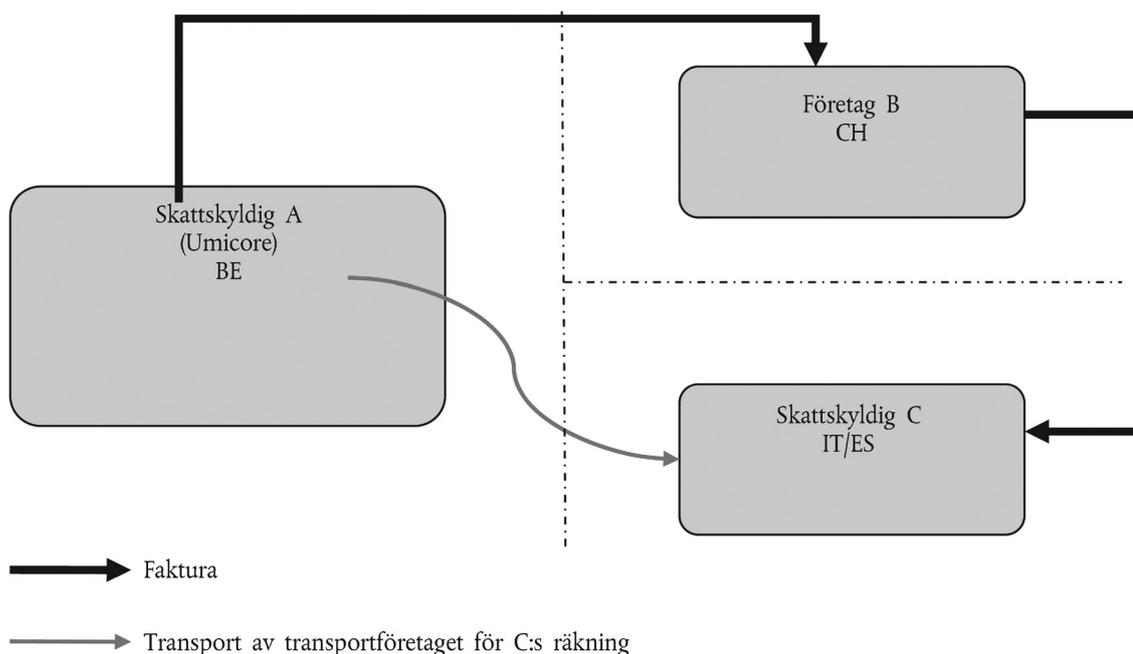
- (167) Umicore har ställt ut fakturor för varorna till företag B⁽⁴⁹⁾ som är etablerat i Italien och som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt i den medlemsstaten. Det företaget har i sin tur ställt ut fakturor för varorna till kunden C som är mervärdesskattskyldig och etablerad i Italien. Transporten av varorna har utförts på beställning av den skattskyldige C, direkt från produktionsstället i Belgien till Italien. Majoriteten av de fakturor som Umicore har ställt ut på sin kund B har betalats av den skattskyldige C.
- (168) De fakturor som Umicore har ställt ut till B har upprättats enligt det undantag som avses i artikel 39a i mervärdesskattelagen. Granskningen av proformafakturor som har erhållits i samband med det administrativa samarbetet med de italienska skattemyndigheterna visar att den skattskyldige C var mottagaren av varorna.
- (169) I sitt beslut om betalning av den 30 november 1998 ansåg ISI preliminärt att kriteriet för undantag för gemenskapsinterna leveranser i fråga om transporter inte var uppfyllt eftersom transporterna hade utförts för en efterföljande kunds räkning (och inte för försäljarens eller köparens räkning, vilket föreskrivs i artikel 39a i mervärdesskattelagen). Från denna utgångspunkt har myndigheterna sedan konstaterat att transaktionen mellan Umicore och kunden B utgjorde en varuleverans utan transport och alltså inte kunde omfattas av det undantag som avses i artikel 39a i mervärdesskattelagen.
- (170) De uppgifter som Belgien och Umicore har överlämnat till kommissionen förefaller emellertid visa att det vore rimligt av de belgiska skattemyndigheterna att ifrågasätta att transaktionen mellan Umicore och företaget B verkligen hade ägt rum. I själva verket noteras att
- de uppgifter som de italienska skattemyndigheterna har överlämnat tyder på att företaget B skulle kunna betraktas som ett skenföretag (*missing trader*), vars roll var begränsad till att framställa fakturor med mervärdesskatt och därefter försvinna utan att uppfylla sin skattskyldighet, däribland betalning av mervärdesskatt, gentemot de italienska skattemyndigheterna,
 - de uppgifter som samma italienska skattemyndigheter har lämnat tyder också på att den ensamme företagsledaren för företag B inte var känd i polisens register,
 - två förfrågningar om upplysningar från de belgiska skattemyndigheterna till sina italienska motparter den 26 augusti 1998 respektive den 1 april 1999 visar också att de belgiska skattemyndigheterna hyste allvarliga tvivel på att företag B verkligen existerade, innan uppgörelsen slöts,
 - transporten av varorna till Italien hade utförts för den skattskyldige C:s räkning,
- ⁽⁴⁹⁾ B avser i själva verket två olika italienska företag.

- varorna transporterades direkt från produktionsanläggningen i Belgien till ett lager i Italien där de ställdes till C:s förfogande,
 - den stora merparten av de fakturor som Umicore ställde till företaget B betalades av företaget C,
 - på grundval av deklARATIONERNA från de ansvariga på Umicore som återges i ett protokoll, varav delar återges i beslutet om betalning, förefaller det för övrigt som om det inte fanns något ramavtal mellan Umicore och företaget B,
 - däremot förefaller de italienska skattemyndigheterna inte tvivla på att företaget C verkligen existerade och de har i samband med en inspektion hos företaget fått tillgång till företagets samlade redovisning.
- (171) Var och en för sig är dessa omständigheter troligen inte tillräckliga för att visa att försäljningen mellan Umicore och företaget B var fiktiv, men sammantaget kan de väcka tvivel om att försäljningen mellan Umicore och företaget B verkligen hade ägt rum. De belgiska skattemyndigheterna, som hade informerats om misstankarna om företaget B: september faktiska existens innan de ingick uppgörelsen med Umicore den 21 december 2000, hade alltså stort utrymme att göra en skönsmässig bedömning i fråga om en eventuell omdefinition.
- (172) I detta avseende bör det påpekas att enligt den belgiska kassationsdomstolens fasta rättspraxis ska skatten baseras på faktiska omständigheter⁽⁵⁰⁾. De belgiska skattemyndigheterna är alltså i princip skyldiga att basera beskattningen inte på de skenbara transaktioner som den skattskyldige lägger fram för att motivera ett eventuellt undantag utan på de verkliga transaktionerna så som de framgår av parternas verkliga intentioner.
- (173) Om det framgår av de uppgifter som de belgiska skattemyndigheterna har tillgång till att A:s försäljning till B är fiktiv och att den verkliga försäljningen (som medför en överföring av rätten att förfoga över varan) äger rum mellan A och C, har myndigheterna alltså rätt att omdefiniera varuleveransen från A till B till en varuleverans mellan A och C och tillämpa mervärdesskattereglerna på denna, omdefinierade, transaktion.
- (174) Den omständighet att det har utförts ett bedrägeri i Italien med hjälp av ett skenföretag innebär inte att man kan ifrågasätta den rätt till undantag som Umicore kan ha, eftersom de belgiska myndigheterna inte ifrågasätter att det företaget har agerat i god tro.
- (175) Därav följer att de belgiska skattemyndigheterna lagenligt hade kunnat omdefiniera de berörda transaktionerna till gemenskapsinterna leveranser mellan Umicore och företag C, utan att detta skulle ha inneburit en oproportionerlig eftergift från myndigheternas sida, eller en olaglig tillämpning av mervärdesskattereglerna. De kunde för övrigt ha beviljat undantaget från mervärdesskatt för de omdefinierade transaktionerna, eftersom samtliga villkor för undantag var uppfyllda (inbegripet transportererna för förvärvarens räkning).
- (176) Det måste alltså undersökas i) om de belgiska skattemyndigheterna hade rätt att tillämpa ett skattetillägg på grundval av artikel 70.2 i mervärdesskattelagen på grund av att det förekom felaktiga uppgifter på fakturorna, och i så fall ii) hur stort detta skattetillägg borde ha varit, samt iii) om Umicore har gynnats av oproportionerliga eftergifter eller felaktig tillämpning av lagen av skattemyndigheterna.
- (177) För det första måste det påpekas att det enligt dekret nr 41 ska utdömas ett skattetillägg på 100 % av den skatt som ska betalas på transaktionerna i fråga när det förekommer oriktigheter i de uppgifter som ska ingå i en faktura för en gemenskapsintern leverans. Som förklaras i skälen 45 och 46 omfattas tillämpningen av administrativa avgifter dock av proportionalitetsprincipen och myndigheterna har i enlighet med artikel 9 i regentens dekret av den 18 mars 1831 rätt att avvika från de avgiftstariffer som anges i dekret nr 41.
- (178) I det föreliggande fallet är det inte uteslutet att ett skattetillägg på 100 % skulle ha varit oproportionerligt eftersom den skattskyldige har agerat i god tro, vilket inte har ifrågasatts av myndigheterna. Inte heller kan det uteslutas att de belgiska skattemyndigheterna under sina förhandlingar med Umicore har försökt maximera sina inkomster på samma sätt som en fordringsägare försöker få betalt för så stor del av sin fordran som möjligt. Här bör det påpekas att denna praxis sannolikt inte omfattas av artikel 107 i fördraget, så länge den inte innebär oproportionerliga eller olagliga eftergifter från myndigheternas sida.
- (179) Med hänsyn till det utrymme för skönsmässiga bedömningar som myndigheterna har i detta sammanhang är det rimligt förvänta sig att myndigheterna skulle ha fastställt skattetillägget till 10–50 % i förlikningsuppgörelsen. Å ena sidan kan ett skattetillägg på 10 % anses vara rimligt med hänvisning till den sats på 10 % som anges i tabell G i bilagan till dekret nr 41 för de överträdelser som avses i artikel 70.1 om mervärdesskattelagen och även med hänvisning till det skattetillägg på 10 % som anges i beslutet om betalning av mervärdesskatt av den 30 november 1998. Å andra sidan kan satsen på 50 % övervägas som den högsta möjliga tillämpliga satsen, med hänsyn till proportionalitetsprincipen och till förlikningsuppgörelsen. Dessutom förefaller tillämpningen av

⁽⁵⁰⁾ Se avsnitt II.2.

en sats på 50 % ha stöd av den belgiska kassationsdomstolens senaste rättspraxis⁽⁵¹⁾. Med hänsyn till att domen gällde ett straffrättsligt ärende kan man alltså i det föreliggande fallet anta att den konstaterade frånvaron av bedrägliga avsikter hos Umicore innebär att satsen på 50 % är den övre gränsen.

- (180) Därför kan man dra slutsatsen att det med hänsyn till omständigheterna i det föreliggande fallet vore rimligt att fastställa skattetillägget till ett belopp på mellan 33 238 698 belgiska franc (10 % x 332 386 976) och 166 193 488 belgiska franc (50 % x 332 386 976).

- (183) Mellan februari 1996 och oktober 1996 ställde Umicore ut fakturor för varor till företag B⁽⁵³⁾, som var etablerat i Schweiz och som inte var registrerat för mervärdesskatt i någon medlemsstat. Det schweiziska företaget ställde i sin tur ut fakturor för samma varor till kunden C som är mervärdesskatteskyldig och etablerad i Italien. Transporten av varorna gjordes direkt från produktionsanläggningen i Belgien till Italien. På grundval av de handlingar som Belgien har överlämnat förefaller det som om transporten har beställts av företag C. Dessutom förefaller priset på varorna i vissa fall ha betalats direkt av C till Umicore, medan det i andra fall har varit företag B som har gjort inbetalningarna. Det bör också påpekas att C i

verkligheten avser företag som betraktas som fiktiva av de italienska och spanska skattemyndigheterna⁽⁵⁴⁾.

- (184) De fakturor som Umicore ställde ut på det schweiziska företaget B mellan februari 1996 och oktober 1996 gällde försäljning av rent silver fritt fabrik Hoboken och innehöll följande uppgifter: "Export – befriad från mervärdesskatt i enlighet med artikel 39 i mervärdesskattelagen".
- (185) Även om leveranserna i fråga hade gjorts av Umicore med befrielse från mervärdesskatt enligt artikel 39 i mervärdesskattelagen visar den information som ISI har fått från den skattskyldige och från den belgiska tullmyndigheten att transporten av varorna gjordes till Italien utan att det förekom någon export.

⁽⁵¹⁾ Kassationsdomstolens tidigare angivna dom av den 12 september 2009. Domstolen bekräftade att ett skattetillägg på 200 % var oproportionerligt med hänsyn till omständigheterna i ärendet och att appellationsdomstolen hade rätt som sänkte beloppet till 50 %.

⁽⁵³⁾ B avser i själva verket två företag som är etablerade i Schweiz.

⁽⁵²⁾ Se avsnitt II.2.

⁽⁵⁴⁾ C avser i verkligheten samma företag som B i det tredje fall som beskrivs i följande punkt.

- (181) För att en selektiv fördel endast ska ha kunnat uppstå genom oproportionerligt stora eftergifter från skattemyndigheterna, är det endast det lägsta beloppet, alltså 33 238 698 belgiska franc som ska användas för att avgöra om det föreligger någon fördel. Detta belopp är i princip avdragsgillt från skatteunderlaget för bolagskatt⁽⁵²⁾.

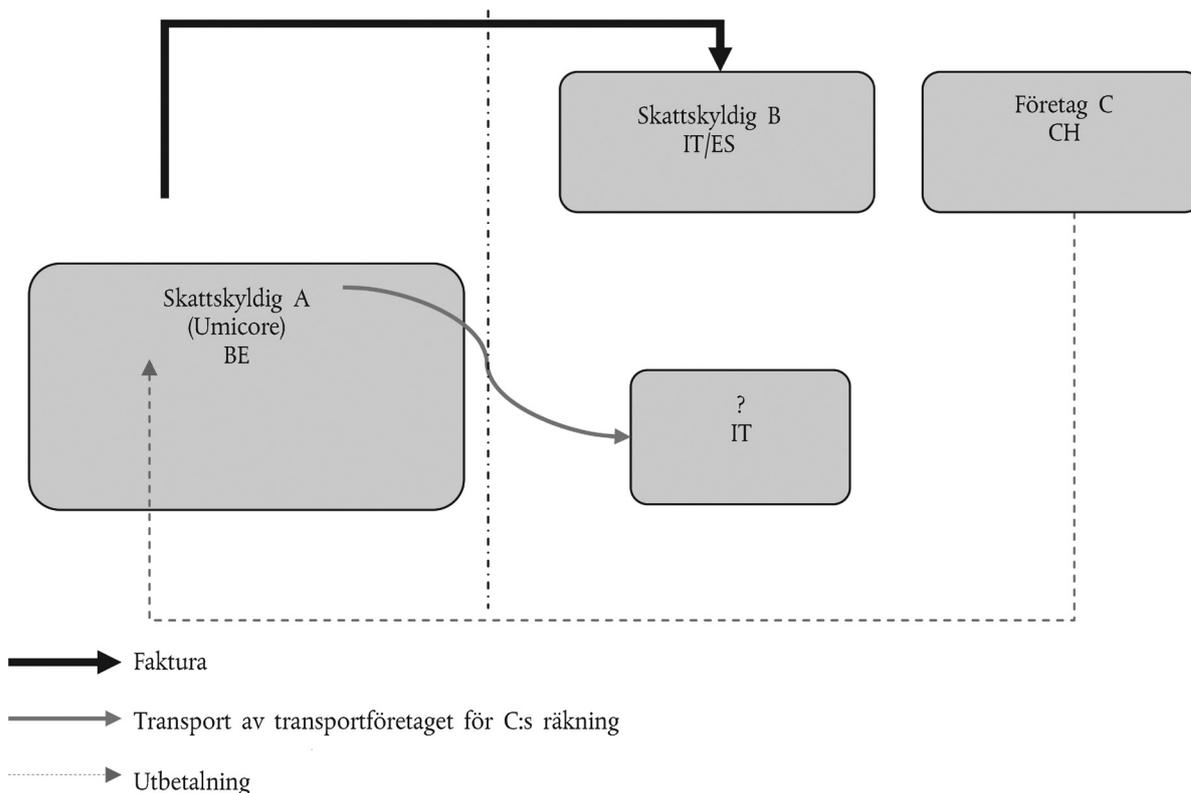
2. Leveranser av varor till kunder som är etablerade i Schweiz

- (182) I detta andra fall följde sekvensen av omtvistade transaktioner med de schweiziska kunderna normalt detta mönster:

- (186) Eftersom det inte förekom någon export och därmed inte förelåg någon rätt till undantag enligt artikel 39 i mervärdesskattelagen, är frågan än en gång om de belgiska skattemyndigheterna hade kunnat konstatera att transaktionerna mellan Umicore och det schweiziska företaget var av fiktiv karaktär, att de verkliga transaktionerna hade gjorts mellan Umicore och C och att dessa transaktioner i sin tur kunde omfattas av det undantag som anges i artikel 39a i mervärdesskattelagen.
- (187) I sitt beslut om betalning av mervärdesskatt av den 30 november 1998 ansåg ISI att kriterierna för undantag i enlighet med artikel 39 i mervärdesskattelagen (export) inte var uppfyllda, eftersom inga dokument bevisade att exporten verkligen hade ägt rum och det i synnerhet inte hade lagts fram någon tulldeklaration.
- (188) Mot denna bakgrund konstaterade myndigheterna att transaktionerna mellan Umicore och de schweiziska företagen inte kunde omfattas av det undantag som anges i artikel 39 i mervärdesskattelagen och att de, eftersom de enligt artikel 15.7 i mervärdesskattelagen föreföll ha ägt rum i Belgien skulle omfattas av belgisk mervärdesskatt, enligt artikel 2 i mervärdesskattelagen. Därför drog skattemyndigheterna slutsatsen att Umicore skulle betala mervärdesskatt på 312 608 393 belgiska franc⁽⁵⁵⁾ (7 749 359 euro) och ett skattetillägg på 10 % av det beloppet.
- (189) I ett kompletterande svar av den 30 mars 2000 på beslutet om betalning bekräftar Umicore att "det nu är fastställt att den mekanism som användes var fiktiv, vilket Umicores försäljningsavdelning inte hade kunnat känna till. Importen till Schweiz ägde aldrig rum och det är därför viktigt att betona att det i dessa fall, liksom i de övriga, inte ifrågasätts att leveranserna verkligen gjordes till Italien".
- (190) Av proformafakturorna från Umicore till de schweiziska kunderna framgår för övrigt att namnet på den skattskyldige italienska mottagaren av varorna uttryckligen anges och att identiteten på denna mottagare bekräftas i transportörens transporthandlingar.
- (191) Av de skäl som förklaras nedan är det inte möjligt att omdefiniera de berörda transaktionerna som gemenskapsinterna leveranser mellan Umicore och C:
- Vid den tidpunkt då uppgörelsen ingicks hade de belgiska myndigheterna redan informerats om att C i verkligheten avsåg enheter som betraktades som skenföretag av de italienska och spanska skattemyndigheterna.
 - Det har aldrig ifrågasatts att de schweiziska företagen fanns i verkligheten, varken av de belgiska eller de italienska skattemyndigheterna eller av Umicore.
 - Umicore måste ha känt till att de inte hade rätt att tillämpa det undantag som anges i artikel 39 i mervärdesskattelagen (undantag från mervärdesskatt för export) eftersom varorna inte exporterades.
- (192) Av detta följer att de berörda transaktionerna inte kunde omfattas av undantaget från mervärdesskatt på grundval av artikel 39 i mervärdesskattelagen (eftersom det inte hade skett någon export) och inte heller av det undantag från mervärdesskatt som anges i artikel 39a i mervärdesskattelagen. Transaktionerna i fråga måste i detta fall behandlas som leveranser av varor utan transport, som inte kan omfattas av något undantag från mervärdesskatt. Av tillämpningen av artikel 15.2 och 15.7 i mervärdesskattelagen och av artikel 2 i mervärdesskattelagen följer att Umicore skulle betala ett mervärdesskattebelopp på 312 608 393 belgiska franc (7 749 359 euro). Dessutom borde ett skattetillägg på 10 %, dvs. 31 260 839 belgiska franc tillämpas på detta belopp i enlighet med artikel 70.1 i mervärdesskattelagen och artikel 1.1 i dekret nr 41. Det finns inga uppgifter i ärendet som gör det möjligt för kommissionen att anta att denna taxa på 10 % skulle innebära ett problem med tillämpningen av proportionalitetsprincipen⁽⁵⁶⁾.
- (193) I enlighet med tillämpliga skatteregler ska beloppet för den kompletterande mervärdesskatt som den skattskyldige ska betala och som inte har fakturerats kunden betraktas som en avdragsgill kostnad vid fastställandet av skattegrunden för bolagsskatten. Beloppet för de administrativa avgifterna är också avdragsgillt från bolagsskatten.
3. Leveranser av varor till kunder som är etablerade i Italien och i Spanien
- (194) Mellan oktober och december 1996 följde sekvensen av transaktioner med dessa kunder följande mönster:

⁽⁵⁵⁾ 1 488 611 396 belgiska franc × 21 % = 312 608 393 belgiska franc.

⁽⁵⁶⁾ Om artikel 70.1 ska tillämpas är satsen på 10 % den lägsta sats som skattemyndigheterna ska tillämpa.

(195) Umicore ställde ut fakturor för varor till företagen B som var etablerade i Italien eller i Spanien och var registrerade för mervärdesskatt där. Fakturorna i fråga gällde försäljning av rent silver fritt fabrik och upprättades med hänvisning antingen till det undantag som anges i artikel 39 i mervärdesskattelagen (export) eller det undantag som anges i artikel 39a i mervärdesskattelagen (gemenskaps-interna leveranser). Transporten av varorna gjordes direkt från produktionsanläggningen i Belgien till Italien. I majoriteten av fallen betalades fakturorna av det schweiziska företaget C⁽⁵⁷⁾ som också föreföll vara den verkliga beställaren av transporten⁽⁵⁸⁾.

(196) Slutligen kan det konstateras att de upplysningar som de italienska och spanska skattemyndigheterna skickat till de belgiska myndigheterna innan förlikningsuppgörelsen slöts, tyder på att företagen B var skenföretag.

(197) I sitt beslut om betalning av mervärdesskatt av den 30 november 1998 ansåg de belgiska skattemyndigheterna att angivelsen av förvärvarna på försäljningsfakturorna var felaktiga och att de schweiziska företagen C var de verkliga förvärvarna av varorna. Eftersom det inte

hade skett någon export utanför unionens territorium förklarade myndigheterna i sitt beslut att det undantag som anges i artikel 39 i mervärdesskattelagen inte var tillämpligt och att de berörda försäljningarna måste omdefinieras som leveranser av varor som omfattas av belgisk mervärdesskatt i enlighet med artikel 15.2 och 15.7 i mervärdesskattelagen och av artikel 2 i mervärdesskattelagen. Därför drog myndigheterna slutsatsen att Umicore skulle betala mervärdesskatt på 63 216 555 belgiska franc⁽⁵⁹⁾ (1 567 097,46 euro) och ett skattetillägg på 10 % av det beloppet.

(198) I samband med en skriftväxling med ISI angav Umicore att de schweiziska företagen hade fått i uppdrag av företagen B att anordna transporten av varorna och för övrigt fungerade som samma företags finansiella agent.

(199) I detta avseende måste det noteras att det inte finns några uppgifter i akten som kan visa att de schweiziska företagen hade fungerat som befullmäktiga ombud för transportererna för de italienska och spanska företagens räkning. Tvärtom pekar samtliga handlingar som överlämnats till kommissionen på att transporten av varorna hade utförts för de schweiziska företagens räkning och att det var dessa som var de faktiska förmånstagarna och ägarna till de berörda varorna.

⁽⁵⁷⁾ C avser i verkligheten samma schweiziska företag som deltog i det andra exemplet.

⁽⁵⁸⁾ I varubeskrivningen i de proformafakturor som Umicore upprättat återfinns namnet på företag C som "ägare". När det gäller transporthandlingarna är de ursprungligen ställda till det schweiziska företaget C och innehåller i allmänhet en uppgift om att varorna ska skickas till Italien för det schweiziska företaget C:s räkning.

⁽⁵⁹⁾ 21 % av de fakturerade beloppen: $(29\,595\,944 + 34\,744\,972 + 32\,355\,113 + 73\,803\,950 + 130\,531\,237) \times 21\% = 63\,216\,555$ belgiska franc.

- (200) Följaktligen anser kommissionen att de belgiska skattemyndigheterna i sitt beslut om betalning av mervärdesskatt hade goda skäl att omdefiniera de omtvistade transaktionerna till leveranser av varor till schweiziska företag. Dessa leveranser skulle alltså omfattas av belgisk mervärdesskatt enligt artikel 15.2 och 15.7 i mervärdesskattelagen samt artikel 2 i mervärdesskattelagen utan möjlighet till undantag på grundval av artiklarna 39 eller 39a i mervärdesskattelagen.
- (201) Även om skattemyndigheterna lagligen hade kunnat erkänna att transaktionerna med de italienska och spanska myndigheterna verkligen hade ägt rum, borde undantag enligt artikel 39a i mervärdesskattelagen ändå inte ha medgivits eftersom transporten inte hade utförts av försäljaren (Umicore) eller för dennes räkning, eller av förvärvaren (B).
- (202) Därför måste slutsatsen bli att Umicore var skyldigt att betala ett belopp på 63 216 555 belgiska franc (1 567 097,46 euro) i mervärdesskatt samt administrativa avgifter på 6 321 655 belgiska franc (10 % av mervärdesskatteskulden) i enlighet med artikel 70.1 i mervärdesskattelagen och artikel 1.1 i dekret nr 41.
- (203) Beloppet på 63 216 555 belgiska franc och beloppet för den administrativa avgiften är i princip avdragsgilla från bolagsskatten.
4. Hänsyn till att förlikningsbeloppet inte är avdragsgillt
- (204) Praxis att betrakta en administrativ avgift som i princip är avdragsgill (från skattegrunden) för bolagsskatten som icke avdragsgill och därefter sänka beloppet för denna avgift för att ta hänsyn till att den inte är avdragsgill (kompensation eller *netting*) är varken förenlig med lagstiftningen eller förvaltningspraxis inom detta område⁽⁶⁰⁾. Därför måste den fördel eller nackdel som denna praxis innebär beaktas, jämfört med en situation där myndigheterna inte tillämpar en sådan kompensation.
- (205) Samma resonemang kan tillämpas på mervärdesskattebeloppen som i princip får dras av från bolagsskatten och som skulle ha fått dra fördel av samma kompensation.
- (206) Bland de belopp som fastställs i de föregående skälen måste följande belopp betraktas som avdragsgilla:
- 33 238 698 + 312 608 393 + 31 260 839 + 63 216 555 + 6 321 655 = 446 646 140 belgiska franc.
- (207) Den negativa effekten för Umicore av att inte få dra av dessa belopp kan i princip beräknas till
- $$446\,646\,140 \times 40,17\%^{(61)} = 179\,417\,754 \text{ belgiska franc}$$
- (208) Eftersom Umicore redovisade en förlustutjämning för de beskattningsbara inkomsterna 2000 skulle de icke avdragsgilla beloppen i verkligheten endast ha haft en negativ effekt för den efterföljande beskattningsperioden (inkomster 2001), under vilket Umicore hade återfört hela den förlustutjämning som får sparas till senare år. Den kompensationsmekanism som de belgiska myndigheterna har tillämpat har alltså lett till att betalningen av skatten eller av avgiften har skjutits upp till efterföljande beskattningsperiod.
- (209) Eftersom den belgiska bolagsskatten i princip tas upp genom förhandsinbetalningar av den skattskyldige under beskattningsåret för att undvika skatthöjningar⁽⁶²⁾, är det rimligt att anta att Umicore utan kompensationen skulle ha gjort inbetalningarna i fråga i mitten av 2001, vilket i praktiken innebär att Umicore hade fördelen att kunna skjuta upp betalningen på 179 417 754 belgiska franc i ett halvår.
- (210) Den positiva effekten för Umicore av att beloppet inte var avdragsgillt kan alltså värderas till
- $$179\,417\,754 \text{ belgiska franc} \times 0,8\%^{(63)} \times 6 \text{ månader} = 8\,612\,052 \text{ belgiska franc}$$
5. Dröjsmålsränta
- (211) Den dröjsmålsränta som i princip skulle betalas för mervärdesskattebeloppen ska baseras på en månatlig ränta på 0,8 % från och med den 21 januari 1997⁽⁶⁴⁾ och fram till det att betalningen faktiskt gjordes i slutet av december 2000:
- $$37,6\%^{(65)} \times (312\,608\,393 + 63\,216\,555) = 141\,310\,180 \text{ belgiska franc}$$
6. Skuld för perioden 1995–1996
- (212) De minimibelopp som Umicore skulle ha betalat för perioden 1995–1996 återges i tabellen nedan:

(belgiska franc)

BESKRIVNING	SKULD
1) Första typen av transaktioner	
Administrativa avgifter	33 238 698
2) Andra typen av transaktioner	

⁽⁶⁰⁾ Se avsnitt II.2⁽⁶¹⁾ Tillämplig bolagsskatt när uppgörelsen ingicks.⁽⁶²⁾ Se artikel 218 i lagen om vinstskatt jämte artiklarna 157–168 i lagen om vinstskatt.⁽⁶³⁾ Sats tillämpad av de belgiska skattemyndigheterna för att beräkna dröjsmålsränta.⁽⁶⁴⁾ Det datum som fastställs i beslutet om betalning av mervärdesskatt på grundval av skattemyndighetens gängse praxis.⁽⁶⁵⁾ $(3 \times 12 \text{ månader}) + 11 \text{ månader} = 47 \text{ månader} \times 0,8\% = 37,6\%$

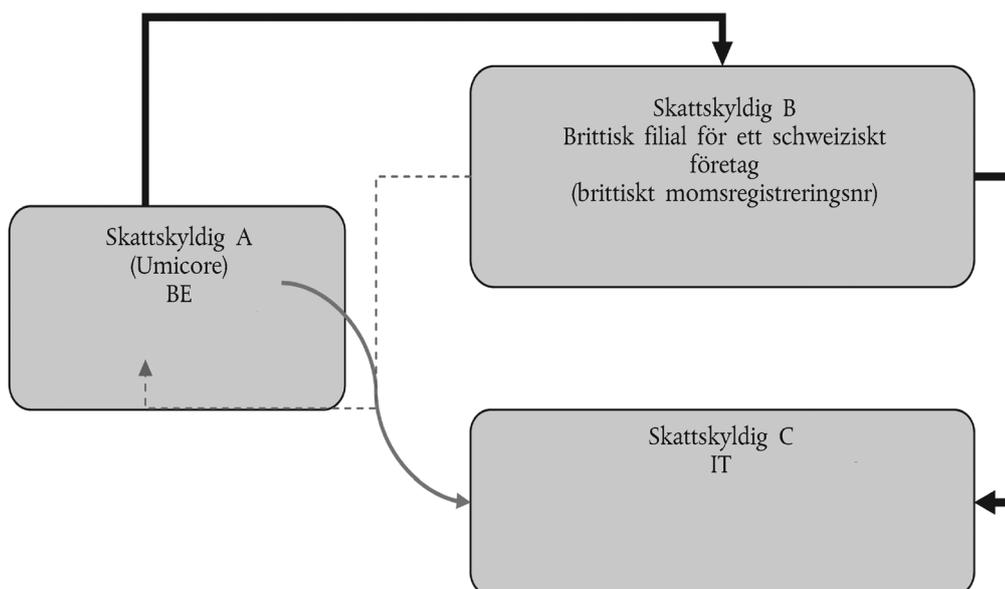
(belgiska franc)

BESKRIVNING	SKULD
Mervärdesskatt	312 608 393
Administrativ avgift (10 %)	31 260 839
3) Tredje typen av transaktioner	
Mervärdesskatt	63 216 555
Administrativ avgift (10 %)	6 321 655
Delsumma:	446 646 140
4) Dröjsmålsränta	141 310 180
Sammanlagd skuld i princip (mervärdesskatt + ränta)	587 956 320
5) Icke avdragsgill, effekt:	
– icke avdragsgill, negativ effekt:	– 179 417 754
+ positiv effekt av uppskjuten betalning	8 612 052
SAMMANLAGT BELOPP	417 150 618

(213) På grundval av ovanstående beräkning måste man dra slutsatsen att det belopp som Umicore minst borde ha ålagts att betala för åren 1995 och 1996 inom ramen för en förlikningsuppgörelse med skattemyndigheterna uppgår till 587 956 320 belgiska franc (14 575 056,46 euro). Innan detta belopp jämförs med det belopp som anges i uppgörelsen måste hänsyn tas till effekten av att det inte är avdragsgillt, vilket minskar det fastställda beloppet till 417 150 618 belgiska franc (10 340 893,71 euro).

VIII.2.3 År 1997–1998

(214) När det gäller perioden 1997–1998 följer de transaktioner som ifrågasätts i beslutet om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999 detta mönster:

→ Faktura

→ Transport av transportföretag

→ Utbetalning

- (215) I detta sista scenario är Umicores kund en filial B till ett schweiziskt företag, där filialen är etablerad i Förenade kungariket och är registrerad för mervärdesskatt i Förenade kungariket. Den efterföljande kunden är en skattskyldig C som är etablerad i Italien. Varorna transporterades direkt från produktionsanläggningen i Belgien till Italien. Umicores försäljningsfakturer betalades av skattskyldig B.
- (216) I sitt beslut om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999 ansåg skattemyndigheterna att B inte kunde göra anspråk på det undantag som föreskrivs i artikel 39a i mervärdesskattelagen eftersom B inte hade något giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt i Italien. Dessutom ansåg myndigheterna att även om man erkände att B bedrev en verklig ekonomisk verksamhet som innebar att B var mervärdesskatteskyldig, måste de berörda försäljningarna betraktas som gemenskapsinterna trepartstransaktioner. I detta fall måste den första försäljningen mellan Umicore och B betraktas som en nationell försäljning utan transport, som omfattades av belgisk mervärdesskatt utan möjlighet till undantag, eftersom transporten skulle ha utförts för italienska kunders räkning.
- (217) För det första bör det omgående påpekas att i motsats till perioden 1995–1996 ansåg ISI:s inspektörer själva senare att det inte fanns tillräckligt med underlag för att vägra medge undantag. Detta framgår klart av de interna anteckningar som inspektörerna skickade till sin chef innan och efter det att uppgörelsen slöts.
- (218) För det andra framgår det av de handlingar som Belgien översände till kommissionen genom skrivelsen av den 6 augusti 2009 att transporten verkligen hade utförts för B:s räkning (och inte för en eventuell efterföljande kunds räkning). Detta förefaller för övrigt kunna bekräftas på grundval av de kopior av handlingar som Umicore överlämnade till ISI i sin skrivelse av den 11 juni 1999 och som visar att ett faxmeddelande skickades från B till Umicore för varje försäljning med uppgifter om transportföretaget, förarens namn samt lastbilens registreringsnummer.
- (219) Dessutom förefaller den omständighet att B inte hade något giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt i Italien inte vara relevant, eftersom det inte finns någon skyldighet för en skattskyldig att vara registrerad för mervärdesskatt i den medlemsstat som varorna skickas till, vilket de belgiska myndigheterna anger i sitt beslut om betalning av mervärdesskatt av den 30 april 1999. För övrigt måste det konstateras att de brittiska skattemyndigheterna, som överlämnade upplysningar till de belgiska myndigheterna på deras begäran, inte på något sätt hade ifrågasatt att B verkligen bedrev verksamhet i Förenade kungariket.
- (220) Slutligen måste det konstateras att de belgiska skattemyndigheterna inte hade ifrågasatt att varorna verkligen hade lämnat Belgiens territorium och att de hade transporterats till en annan medlemsstat.
- (221) Dessa överväganden förefaller tillfredsställande visa att ISI inte hade tillgång till uppgifter som gjorde det möjligt för dem att vägra undantag från mervärdesskatt på det sätt som Umicore hade tillämpat. Därför måste det konstateras att Umicore inte var skyldigt någon ytterligare mervärdesskatt, avgift eller ränta för perioden 1997–1998.

VIII.2.4 Slutsatser om förekomsten av en ekonomisk fördel

- (222) På grundval av ovanstående bedömning måste man dra slutsatsen att det belopp som Umicore minst borde ha ålagts att betala för åren 1995–1998 inom ramen för en förlikningsuppgörelse med skattemyndigheterna uppgick till sammanlagt 417 150 618 belgiska franc (10 340 893,71 euro).
- (223) Eftersom detta belopp är lägre än det belopp som Umicore betalade på grundval av uppgörelsen av den 21 december 2000, går det inte att konstatera att de belgiska skattemyndigheterna har gjort några oproportionerliga eftergifter. Den enda aspekt av uppgörelsen som avviker från regelverket och från förvaltningspraxis är den kompensationsmekanism som har använts för att sänka skulden i syfte att ta hänsyn till att den inte är avdragsgill för bolagsskatt. Hänsyn har dock tagits till den ekonomiska effekten av denna praxis i den här utvärderingen.
- (224) Kommissionen anser därför att de belgiska skattemyndigheterna inte har gett Umicore någon ekonomisk eller finansiell fördel i samband med den förlikningsuppgörelse som slöts den 21 december 2000.

IX. SLUTSATSER

- (225) Kommissionen konstaterar att den förlikningsuppgörelse som slöts den 21 december 2000 mellan de belgiska skattemyndigheterna och Umicore inte har inneburit någon fördel för Umicore och därför inte är statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den förlikningsuppgörelse som ingicks den 21 december 2000 mellan den belgiska staten och företaget Umicore SA (f.d. Union Minière SA) om ett belopp på 423 miljoner belgiska franc utgör inte stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 26 maj 2010.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 10 maj 2011

om ändring av bilaga II till beslut 93/52/EEG vad gäller erkännandet av att vissa regioner i Italien är officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) och om ändring av bilagorna till beslut 2003/467/EG vad gäller fastställandet av att vissa regioner i Italien, Polen och Förenade kungariket är officiellt fria från bovin tuberkulos, bovin brucellos och enzootisk bovin leukos

[delgivet med nr K(2011) 3066]

(Text av betydelse för EES)

(2011/277/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt avsnitt I.4 och avsnitt II.7 i bilaga A samt kapitel I avsnitt E i bilaga D,

med beaktande av rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ⁽²⁾, särskilt kapitel 1 avsnitt II i bilaga A, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 91/68/EEG fastställs de djurhälsovillkor som gäller för handel med får och getter inom unionen. Det fastställs på vilka villkor medlemsstaterna eller regioner i dem kan erkännas som officiellt fria från brucellos.

(2) I kommissionens beslut 93/52/EEG av den 21 december 1992 om fastställande av att vissa medlemsstater eller regioner iakttar kraven i fråga om brucellos (*B. melitensis*) och erkännande av deras status som medlemsstat eller region som är officiellt fri från denna sjukdom ⁽³⁾ förtecknas i bilaga II de regioner i medlemsstaterna som erkänns som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*) i enlighet med direktiv 91/68/EEG.

(3) Italien har lämnat dokumentation till kommissionen som visar att regionerna Emilia-Romagna och Aostadalen uppfyller kraven i direktiv 91/68/EEG och därmed kan erkännas som officiellt fria från brucellos (*B. melitensis*).

(4) På grundval av utvärderingen av den dokumentation som Italien lämnat bör regionerna Emilia-Romagna och Aostadalen erkännas som officiellt fria från den sjukdomen. Posten för Italien i bilaga II till beslut 93/52/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) Direktiv 64/432/EEG ska tillämpas på handel med nötkreatur och svin i unionen. Där fastställs på vilka villkor en medlemsstat eller en region i en medlemsstat kan förklaras officiellt fri från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos vad gäller nötkreatursbesättningar.

(6) Isle of Man är visserligen en besittning under brittiska kronan med internt självstyre och därmed inte en del av Europeiska unionen, men det har en särskild, begränsad förbindelse med unionen. Följaktligen anges det i rådets förordning (EEG) nr 706/73 av den 12 mars 1973 om gemenskapsåtgärder för Kanalöarna och Isle of Man i handeln med jordbruksprodukter ⁽⁴⁾ att Förenade kungariket och Isle of Man bör betraktas som en enda medlemsstat vid tillämpningen av bestämmelser rörande bl.a. zooteknisk lagstiftning.

(7) I bilagorna till kommissionens beslut 2003/467/EG av den 23 juni 2003 om fastställande av att vissa medlemsstater samt regioner i vissa medlemsstater har status som officiellt fria från tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos när det gäller nötkreatursbesättningar ⁽⁵⁾ förtecknas de medlemsstater och regioner som förklarats officiellt fria från tuberkulos, brucellos respektive enzootisk bovin leukos.

(8) Italien har lämnat dokumentation till kommissionen som visar att provinserna Rieti och Viterbo i regionen Latium uppfyller kraven i direktiv 64/432/EEG för att erkännas som officiellt fria från tuberkulos.

(9) På grundval av utvärderingen av den dokumentation som Italien lämnat bör provinserna Rieti och Viterbo i regionen Latium förklaras som officiellt fria från tuberkulos.

(10) Italien och Förenade kungariket har också lämnat dokumentation till kommissionen som visar att provinserna Frosinone, Latina och Viterbo i regionen Latium i Italien samt Isle of Man i Förenade kungariket uppfyller kraven i direktiv 64/432/EEG för att erkännas som officiellt fria från brucellos.

⁽¹⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 13, 21.1.1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 68, 15.3.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 74.

- (11) På grundval av utvärderingen av den dokumentation som Italien och Förenade kungariket lämnat bör provinserna Frosinone, Latina och Viterbo i regionen Latium i Italien samt Isle of Man i Förenade kungariket förklaras som officiellt fria från brucellos.
- (12) Italien, Polen och Förenade kungariket har lämnat dokumentation till kommissionen som visar att de tillämpliga kraven i direktiv 64/432/EEG uppfylls i fråga om provinsen Viterbo i regionen Latium i Italien, 44 administrativa regioner (powiater) belägna inom de överordnade administrativa enheterna (vojevodskapen) Lubuskie, Kujawsko-Pomorskie, Mazowieckie, Podlaskie, Warmińsko-Mazurskie och Wielkopolskie i Polen samt Isle of Man i Förenade kungariket, så att dessa områden kan betraktas som officiellt fria från enzootisk bovin leukos.
- (13) På grundval av utvärderingen av de dokument som lämnats av Italien, Polen och Förenade kungariket bör de berörda regionerna förklaras som officiellt fria från enzootisk bovin leukos.
- (14) Bilagorna till beslut 2003/467/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 93/52/EEG ska ändras i enlighet med bilaga I till det här beslutet.

Artikel 2

Bilagorna till beslut 2003/467/EG ska ändras i enlighet med bilaga II till det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 maj 2011.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

I bilaga II till beslut 93/52/EEG ska posten för Italien ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
 - Provinsen Bolzano.
 - Regionen Emilia-Romagna.
 - Regionen Friuli-Venezia Giulia.
 - I regionen Latium: provinserna Latina, Rieti, Roma och Viterbo.
 - I regionen Ligurien: provinsen Savona.
 - Regionen Lombardiet.
 - Regionen Marche.
 - Regionen Molise.
 - Regionen Piemonte.
 - Regionen Sardinien.
 - Regionen Toscana.
 - Provinsen Trento.
 - Regionen Umbrien.
 - Regionen Aostadalen.
 - Regionen Venetien.”
-

BILAGA II

Bilagorna I, II och III till beslut 2003/467/EG ska ändras på följande sätt:

1. I kapitel 2 i bilaga I ska posten för Italien ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- Regionen Emilia-Romagna.
- Regionen Friuli-Venezia Giulia.
- I regionen Latium: provinserna Rieti och Viterbo.
- Regionen Lombardiet.
- I regionen Marche: provinsen Ascoli Piceno.
- I regionen Piemonte: provinserna Novara, Verbania och Vercelli.
- I regionen Sardinien: provinserna Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio och Oristano.
- Regionen Toskana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Venetien.”

2. Kapitel 2 i bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) Posten för Italien ska ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- Regionen Emilia-Romagna.
- Regionen Friuli-Venezia Giulia.
- I regionen Latium: provinserna Frosinone, Latina, Rieti och Viterbo.
- I regionen Ligurien: provinserna Imperia och Savona.
- Regionen Lombardiet.
- Regionen Marche.
- I regionen Molise: provinsen Campobasso.
- Regionen Piemonte.
- I regionen Apulien: provinsen Brindisi.
- Regionen Sardinien.
- Regionen Toskana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Umbrien.
- Regionen Venetien.”

b) Posten för Förenade kungariket ska ersättas med följande:

”I Förenade kungariket:

- Storbritannien: England, Skottland och Wales.
- Isle of Man.”

3. Kapitel 2 i bilaga III ska ändras på följande sätt:

a) Posten för Italien ska ersättas med följande:

”I Italien:

- I regionen Abruzzerna: provinsen Pescara.
- Provinsen Bolzano.
- I regionen Kampanien: provinsen Neapel.
- Regionen Emilia-Romagna.
- Regionen Friuli-Venezia Giulia.
- I regionen Latium: provinserna Frosinone, Rieti och Viterbo.
- I regionen Ligurien: provinserna Imperia och Savona.
- Regionen Lombardiet.
- Regionen Marche.
- Regionen Molise.
- Regionen Piemonte.
- I regionen Apulien: provinsen Brindisi.
- Regionen Sardinien.
- I regionen Sicilien: provinserna Agrigento, Caltanissetta, Syrakusa och Trapani.
- Regionen Toskana.
- Provinsen Trento.
- Regionen Umbrien.
- Regionen Aostadalen.
- Regionen Venetien.”

b) Posten för Polen ska ersättas med följande:

”I Polen:

- Wojvodskapet Dolnośląskie

Powiaterna:	bolesławiecki, dzierzoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.
-------------	--

- Wojvodskapet Lubelskie

Powiaterna:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.
-------------	---

- Wojvodskapet Lubuskie

Powiaterna:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzeczki, nowosolski, ślubicki, strzelecko-drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.
-------------	--

— Voivodskapet Kujawsko-Pomorskie

Powiaterna:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.
-------------	---

— Voivodskapet Łódzkie

Powiaterna:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.
-------------	---

— Voivodskapet Małopolskie

Powiaterna:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, proszowicki, suski tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki.
-------------	---

— Voivodskapet Mazowieckie

Powiaterna:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtowski, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleniński, żuromiński, żyrardowski.
-------------	--

— Voivodskapet Opolskie

Powiaterna:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.
-------------	--

— Voivodskapet Podkarpackie

Powiaterna:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzeki.
-------------	---

— Voivodskapet Podlaskie

Powiaterna:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.
-------------	---

— Voivodskapet Pomorskie

Powiaterna:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.
-------------	--

— Voivodskapet Śląskie

Powiaterna:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-łędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.
-------------	--

— Voivodskapet Świętokrzyskie

Powiaterna:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.
-------------	--

— Wojvodskapet Warmińsko-Mazurskie

Powiaterna:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.
-------------	--

— Wojvodskapet Wielkopolskie

Powiaterna:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, słupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.”
-------------	--

c) Följande post för Förenade kungariket ska läggas till:

”I Förenade kungariket:

— Isle of Man.”

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV